

"Yıllarca okuduk, hala okuyoruz..."
"Ömrümüz kitaplar arasında geçti..."
"Gece gündüz çalıştık..."
"Arkadaşlarımız eğlenip gezerken biz kütüphanelerde sabahladık..."
"Sayısını unuttuğumuz zorlu sınavlardan geçtik..."
"En zor işi yapıyoruz..."
"Uyku yok, gece gündüz yok, eş yok, çocuk yok, devamlı hastanedeyiz..."
"İnsan canıyla uğraşıyoruz..."
"İstedğimiz yerde çalışmamıza engel olan mecburi hizmet belasıyla boğuşuyoruz..."
"Hak ettiğimiz parayı kazanmıyoruz..."
"Mesleğimize saygı yok..."
"Popçunun topçunun vergisini bile doğru düzgün vermediği tonlarca parası yerine herkesin gözü bizim paramızda..."

Bunların hepsi doğru, iyi, güzel de...!

EDİTÖR GRUBU

Doç. Dr. Ünal ÖZÜM
Yrd. Doç. Dr. Emine Elif ALTUNTAŞ
İntörn Dr. Tuğba KARABULUT
İntörn Dr. Muhammet Bilal YAYLAZ
İntörn Dr. Asuman UÇAR
Stajyer Dr. Gülce ARIKAN
Stajyer Dr. H. Nisa ÖCALAN
Stajyer Dr. Onur YILMAZ
Stajyer Dr. Manolya YILDIZ
Stajyer Dr. Şeyma KIBRISLIOĞLU
Dönem III Nursel DOĞANYIĞİT

FOTOĞRAF

Necmettin GÜNGÖR

TASARIM

Tevfik YURDAGÜL

BASIM YERİ

Es-Form Ofset Ltd. Şti.
4 Eylül Küçük Sanayi Sitesi 25/A Blok No : 11 SİVAS
Tel : (346) 226 42 92 - 93

Bu mesleği bize kimse dayatmadı...
Okul boyunca tıbbiyeliyiz diye hava atan bizdik...
Okul biter bitmez hepimiz hemen görev alıp maaşa geçtik...
Çocukçusu, cerrahı, cildiyecisi, dahiliyecisi, temizi, belalısı, kolayı, zoru, çeşit çeşit seçenekleri arasından seçimi biz yaptık...
Hepsi haklı olan serzenişleri devamlı, olur olmaz yerde, herkesin gözüne gözüne sokup insanları baydıran ve içeriğini ve gerçekliğini yitirtirenler de bizden birileri...
Yıllarca çokta iyi paralar kazandığı halde bir türlü doymayıp, bıçak parası isteyen, hastalara muayenehaneler dışında bakmayanlar da bizden birileriydi...
Meslektaşını, kötileyen, onun hastasını çalmaya çalışan, sorunu olduğunda ona destek yerine sırtını dönenler de bizden birileri...
Özel hastanelerde hasta/hastalık ticareti yapanlar da bizden birileri...
Firmalarla içli dışlı ilişkiler içerisinde olanlar da bizden birileri...
Endikasyonsuz tektik isteyen, tedavi planlayan, ameliyat yapanlar da bizden birileri...

Bir bilmem ne ameliyatı için bir başka yerdeki meslektaşının aylık gelirinden daha fazlasını isteyip aynı mesleği yapanlar arasında gelir uçurumu oluşturanlar da bizden birileri...
Performansa dayalı gelir uygulamasında ortaya çıkan adaletsizliğe kulak tıkayan, meslektaşlarının / arkadaşlarının uğradığı haksızlığa sırtına dönen ve sadece cebine gireni düşünen de bizden birileri...
Meslektaşları ile ilişkilerinde Din, Milliyet, Irk, siyasi eğilim ya da toplumsal sınıf ayrımı gözetken ve meslektaşlarını kardeş bilmeyenler de bizden birileri...
Bir türlü örgütlenip tek ses olamayan güya en çok okumuş, en entel insanlardan oluşmuş meslek gurubu da biziz...

O yüzden...!!!

Prof. Dr. İlyas DÖKMETAŞ
Rektör

Biz hekimler tıp fakültesinden mezun olduğumuz gün yemin ederiz. Hepimiz biliriz bu yemini ve içeriğini; dürüstlükten ayrılmadan hayatımızı insanlık hizmetlerine adayacağımıza, dair bir sözdür bu. Ancak tüm meslek hayatımızda neleri doğru, neleri yanlış yapmışız. Amacımız olan en doğruyu yapma, en doğru teşhisi koyma, en doğru tedaviyi uygulama konularını düşünelim. Öğrencilerimize anlattığımız, belki her gün üstüne basarak söylediğimiz bir söz vardır "Hastayı saç telinden ayak tırnağına, kadar değerlendirmenin gerekliliğinden" bahsederiz. Hastalarımızda uyguluyor muyuz bunu sorgulayalım.

Bir hekim olarak toplumsal bir görev üstleniriz, yaptıklarımızla, yaşantımızla hastalarımıza sağlıklı yaşam için örnek teşkil ederiz. Bunu ne kadar iyi yapabildiğimize bakalım. Kimi zaman hastasına sigara içmemesi gerektiğini söyleyen sigara tiryakisi bir hekimle, kimi zaman kilonun zararlarını anlatan kilolu bir hekimle, kimi zamanda sporun faydalarını veya sağlıklı beslenmenin önemini anlatan ancak tüm bunları yapmayan hekimlerle karşılaşırız. Bu örnekleri çoğaltmak mümkündür.

Toplumun bilinçlendirmekle eğitimle olur. Bu konunun temelini "Koruyucu Hekimliğe" verdiğimiz önemle atarız. Günümüzde hükümetlerin çoğu "Halk Sağlığı" konusunda toplumsal farkındalığı artırmak amaçlı projeler ve yatırımlar yapmaktadır. Bu aşamada devreye giren Koruyucu Hekimlik için kamu sağlığını tehdit eden her konuda gerek medya, gerekse gelişmiş iletişim teknolojilerinden faydalanmamız gerekir. Bizler bu konuda neler yapabildiğimize bakmalıyız, yeni projeler üretmeliyiz. Teknolojinin gelişmesiyle hasta ve sağlık profilinin değiştiğini görerek yenilikleri takip etme zorunluluğunu hissetmeliyiz.

Tabii ki tıp ilerlemekte ve hekimlik mesleği düne göre bu gün daha iyiye gitmektedir. Yeni tedavi yöntemleri daha çok can kurtarmakta, daha çok insanın hayatını kolaylaştırmaktadır. Bunların yanı sıra toplum zararlı alışkanlıklardan uzaklaştırılmaya, doğal ve sağlıklı beslenmeye yönlendirilmektedir. Biz hekimler daha bilinçli bir kitle karşısında olduğumuzu unutmamalıyız. Bilgi üretmeli, ürettiklerimizi toplum lehine kullanabilmeliyiz. Bugün hastanelerde ve birçok sağlık kuruluşunda hasta hakları komisyonları kurulmakta, sektörde kalite kontrol mekanizmaları oluşturulmaktadır. Hastaların istek ve şikâyetlerini dile getirebilecekleri platformlar devreye girmektedir. Bu sistemler bir bakıma bizleri hesap verebilecek, hesap sorulabilecek hekimler olmaya zorluyor, hatta durup düşünmeye, kendimiz için istemediklerimizi başkaları içinde istememeye, adil ve dürüst olmaya sevk ediyor. Peki hekimler kendi haklarını koruyabiliyorlar mı? Toplumda hak ettikleri yerdeler mi? Bunun için neler yaptık?

Hekimlik mesleğine eleştirel bakarken, yapılan güzel ve başarılı işleri de alkışlamayı unutmamalıyız. Bu gün Türk tıbbı iyi bir konumda dünyada ki yerini almış durumdadır. Akreditasyon konusunda üzerine düşeni yapmakta ve her gün daha da ilerlemektedir. Bu aşamada Cumhuriyet Üniversitesi olarak yenilikleri takip eden, akreditasyonda önemli yollar kaydeden bir durumdayız. İyi bir aşamaya geldiğimizi gururla söyleyebiliyorum. Bu bizim başarımızdır. Bu, Cumhuriyet Üniversitesi hekimlerinin ortak inancı ve ekip ruhunun sonucudur. Bu vesile ile kendimizi eleştirirken başarılarınızı tebrik ediyor, 14 Mart Tıp Bayramınızı kutluyorum.

Prof. Dr. Gökhan KÖYLÜOĞLU
Dekan

Genç hekim arkadaşlarım, sevgili meslektaşlarım; Bildiğiniz gibi "Tıbhane-i Amire ve Cerrahhane-i Amire" adlı tıp okulunun açılış tarihi olan 14 Mart 1827, ülkemizde modern tıp eğitiminin başlangıcı olarak kabul edilmektedir. Tıp Fakültemizde de Tıp bayramı hem bilimsel hem de sosyal birçok etkinlik ile kutlanmaktadır. Bu etkinlikler arasında yer alan ve kesintisiz olarak 31 yıldır çıkan Tıpatıp dergisinin bu sayısında sizlerle bir arada olmaktan büyük mutluluk ve gurur duyuyorum.

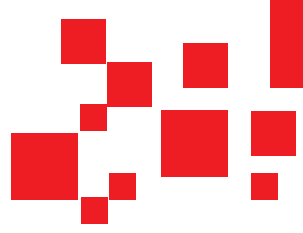
Gelişen teknolojilere ve bilim alanında ki yeni buluşlara bağlı olarak tıp eğitimi devamlı bir değişim içerisindedir. Herakleitos'un dediği gibi "Değişmeyen tek şey değişimin kendisidir". Tıpatıp dergisinin bu seneki teması eleştiri ve özeleştirmedir. Eleştirmekten çok hoşlanırsınız, eleştirilmekten ise büyük üzüntü duyarız. Bireylerin ve kurumların ilerleme ve gelişmelerinde en önemli aşamalarından biri de kimi zaman özeleştiriye bulunabilmektir. Tıp fakültemizin içine girdiği akreditasyon sürecinde bizimde karşılaştığımız bazı aksaklıklara bu sene Tıpatıp yayını kurulu mizahi yönden yaklaşmıştır.

Tıp bayramı etkinliklerinde büyük bir özveri ile çalışan herkese ve derginin zengin bir içerikle sizlere ulaşmasını sağlayan yayını kurulunda yer alan arkadaşlarıma sonsuz teşekkür ediyorum.

Genç meslektaşlarım; hekim olmak her zaman en yeni, en doğru bilgiler ile donanmış olmak; tüm hastalarınıza içinde bulunduğunuz psikolojik durum ne olursa olsun sabırla, güler yüze ve şefkatle yaklaşabilmek; karşılaştığınız tüm zorluklara, haksızlıklara karşı özsaygınızı, insan ve meslek sevginizi yitirmeden başınızı dik tutabilmek ve paraya boyun eğmeden taşıdığınız beyaz gömleğin hakkını verebilmek demektir.

Tüm meslektaşlarımın 14 Mart Tıp Bayramlarını hekim olmanın onurunu yüreğimde taşıyarak kutluyorum.

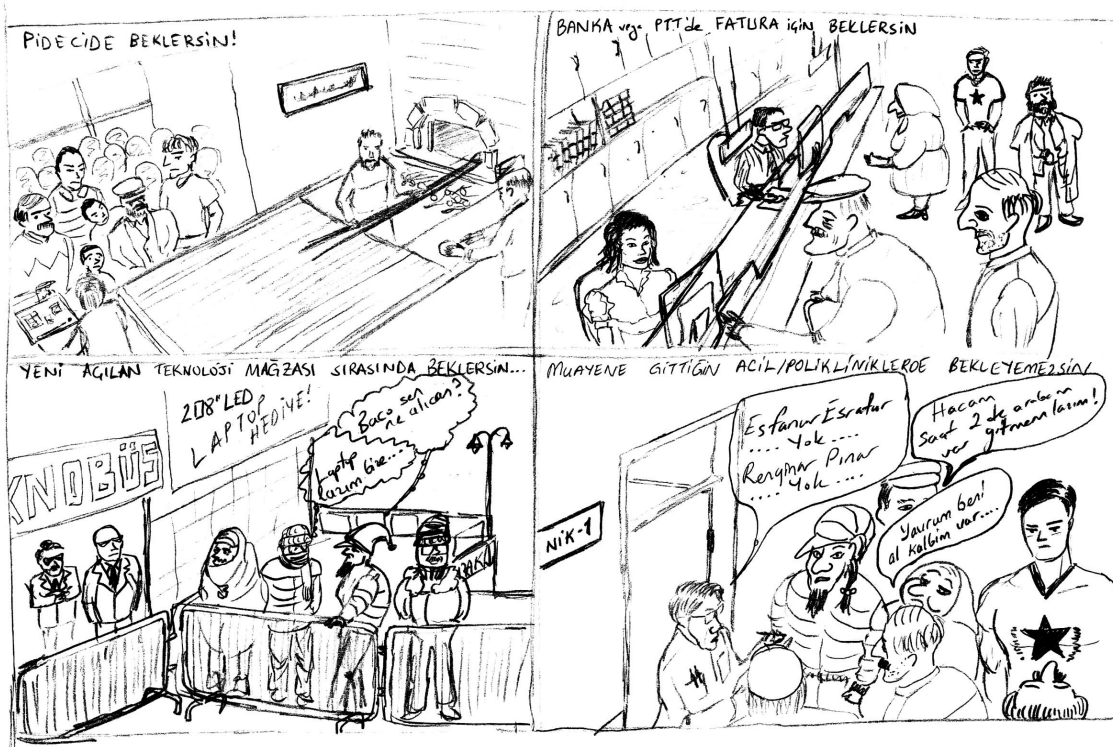

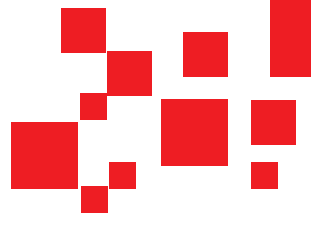
Tıpatıp Hakkında Eleştiriler

- Okumuyorum.
- Güzel bir dergi.
- Çok güzel.
- Genelde beğeniyorum.
- Hiç okumadım.
- Kapakların daha yaratıcı olması gerektiğini düşünüyorum. Son kapağı çok yaratıcı buldum ama.
- İyi çalışıyorsunuz.
- Maşaallah derginizde yok yok.
- Güzel yazılar var.
- Dergi mi? O da ne? Daha yeni duydum.
- Pasif. Daha paylaşımcı olmalı.
- Beğenerek takip ediyoruz.
- Neredeyse hiç okumadım diyebilirim. Ulaşması mı zor, parası mı fazla bilmiyorum açıkçası içimden hiç almak gelmedi.
- Türkiyenin tıp alanındaki gelişmeleri yazılabilir. Tanı koymuş, tedavi etmiş Türk hekimler olsa (Hulusi Behçet...vs) daha iyi olur.
- Eleştirel olduğu kadar yapıcı da olmalıdır.
- Yıllık çıkan bir dergi için içeriği yeterince iyi değil.
- Bizim sorunlarımızın daha çok dile getirilmesini isteriz, karikatürlerinize diyecek yok.
- Bence dergi sürekli kendini yenilemek zorunda hissediyor ve mizahtan uzaklaşıyor. Her sene farklı bir konu üzerinde yoğunlaşılması yazacakları kısıtlıyor. Ayrıca ne dergi ne de hocalar eleştiriye açık değil.
- Reklam ve tanıtım eksikliği var.
- Her zaman aynı kişiler tarafından çıkartıldığı için genel görüşü yansıtmıyor.
- Geçen yılki biraz sıkıcıydı, bu yıl daha iyi olur umarım.
- Geçen yıl ki karikatürler iyiydi fakat dergide sadece komedi değil hastane yönetiminin ve hocalarımızın ders alabileceği yazılar yoktu.
- İyi iyi böyle devam edin.
- Elinize sağlık, ölünüzün canına gitsin. (Güzel anlarda kullanılan bir dua)

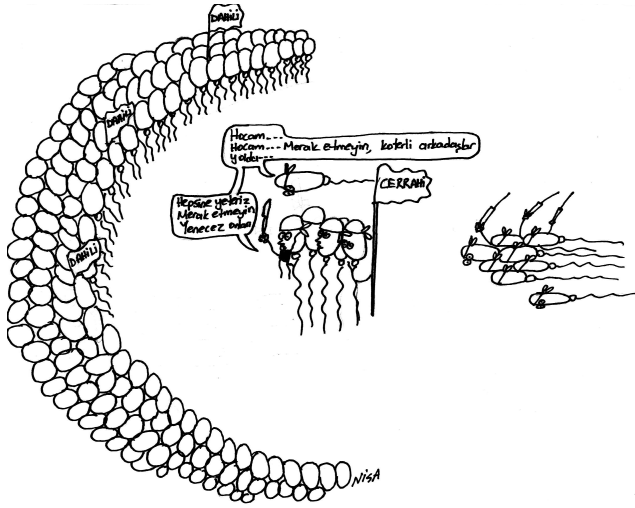
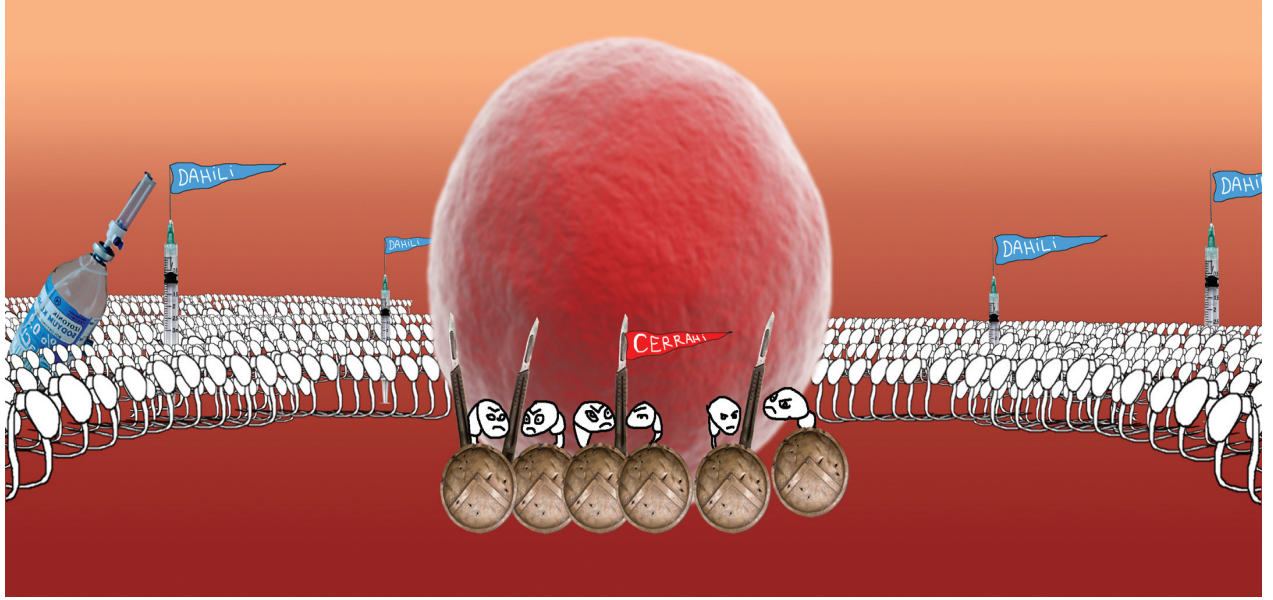
Stj. Dr. Gülce Arkan

? ! ?

TIPATIP

Hemşire : Nafile tedavi ne demek doktor bey?
İntörn : Önceden yapılması gereken tedavilerin sonradan yapılması.

Sivasta Mevsimler
İlkbahar - Yaz - Sonbahar - Vay anasını satayım

Eleştiri üzerine Önder Kavakçı ile söyleşi

Dergimize bu yıl ana tema olarak eleştiriye seçtikten sonra bizde bu konuyu konuşabileceğimiz en ideal hocamızın yanına gittik.

Toplumda Eleştiriye Nasıl Yorumluyorsunuz?

Bizde eleştiri düzeltici, yapıcı olmaktan çok saldırı şeklinde, insanlar birbirini eleştirirken hedefleri karşdakine saldırmak. Tabii bir Türkiye profili veremem. Kendi deneyimlerimden yola çıkarak söylüyorum. Biz üniversitede okurken bile birisini yakalar, dış geçirebiliyorsak şamar oğlanı haline getirirdik, hâlbuki insanlar ne yaptığımızı ne söylediğimizi değil, ne hissettirdiğimizi unutmazlar.

Neden Eleştirme İhtiyacı Duyarız?

Öfkemizi göstermek, savunmak ve karşı saldırı için. Bir örnek vereyim; ben asistanken bir konuşmacı gelmişti beş tane kitap yazmıştı ve bizim fakülteye yardımcı doçent olarak atanmayı bekliyordu. Sunumundan sonra ben sorular soruyordum ama, o kadar öfkeli sorulardı ki, adam da sabırla cevap veriyordu. Eve gittikten sonra fark ettim adam benle yaşıtı, beş tane kitabı var ve ben küçükken yazar olmak isterdim. Ben yapamamıştım, ama o yapmıştı. O yüzden ona saldırmıştım. Yani eleştirilerimiz birazda kendimizden kaynaklanır. Bazen ne kadar kendimi denetlemeye çalışsam da kimi zaman öğrencilere karşı eleştirel yaklaşıyorum. Tabii ki bu eşime karşı olmuyor. Eleştirinin öğretici tarafı da var, bunu inkâr edemem, eleştiri olmasa kendimizi göremez, düzeltemezdik.

Toplumda Eleştiriye Karşı Tutum Sizce Nedir?

Kimse eleştiri duymak istemez hepimiz mümkün olduğunca övülmek isteriz. İletişim kitapları mesajımızın daha ulaşılabilir olması için sandviç yöntemini önerir. Bu da karşdakine bir olumlu yönünü söyle, sonra olumsuz, sonra tekrar olumlu bir yönünü söyle şeklindedir. Yoksa eleştiri duyulmaz, alınmaz.

Eleştiriye Karşı Tutumumuz Sizce Ne Olmalıdır?

Ayakta kalmak için hepsine kulağımızı kapamalıyız! Şaka tabii, Önce eleştiriye duymazdan geliriz, kızarız ama sonra hepimiz düşünürüz, kimse eleştiriye kolaylıkla göz ardı edemez. Kendimizle ilgili her şeye o kadar açığızdır ki iyi veya kötü yeter ki bizim hakkımızda konuşulsun. Kahve falının amacı da bu değil mi? Sırf bizle ilgili diye inanmasak bile can kulağı ile dinleriz. Burada mesleki anlamda da bir cevap vereyim, aylarca emek verip bir makale yazdığınızda, gönderdiğiniz derginin danışmanları çok acımasız eleştirebiliyor. Baştan aşağı çizilmiş, değiştirilmiş görebiliyorsunuz yazınızı. Önce karnınıza bir yumruk yemiş gibi oluyorsunuz. Bir süre sonra kendinizi toparlayıp eleştiriler doğrultusunda düzeltmeye başlıyorsunuz. Sonunda çok daha güzel bir yazı oluyor. En acımasız eleştirenlerin aslında sizi en çok eğitenler olduğunu görüyorsunuz. Onlara daha fazla saygı duyuyorsunuz zamanla. Keşke doğuştan mükemmel olsak, ama öyle bir şey yok ne yazık ki.

Eleştiriye Karşı Tahammül Sınırlarımız Sizce Neden Bu Kadar Farklı?

Eleştiri canımızı yakan bir noktaya denk gelebilir ya da daha önce geçmişte barıştığımız bir konuyla ilgili olabilir. Haliyle de tepkimiz daha farklı olacaktır, muhtemelen bu durum yaşla da ilgili; yirmi yaşındaki halimle kırk beş yaşındaki halim arasında ciddi farklılıklar var.

Derginin Bu Yıl Tema Olarak Eleştiriye Seçmesini Nasıl Yorumluyorsunuz?

Eleştiriye öfkeyle bağdaştırmıştık ya, acaba konuyu seçen sizlerin de öfkeleri olabilir mi? 14 Mart dergileri genelde öğrencilerin tepkilerini ortaya koyduğu bir nevi teneffüs fırsattır. Biz de hocalar olarak bu duruma karşı daha tahammüllü olabilmeliyiz.

Vakit nakliyat
Kavakçı

Bir vizitim geldi...

2-3 saatlik bir vizitin sonuna doğru, hoca ister yararlı bir şeyler anlatıyor olsun, ister kendi çapında muhabbet ediyor olsun, isterse de azarlama moduna geçmiş olsun, en dikkatli öğrencinin bile kopuş yaşaması içten değildir. O sırada kimin aklından ne geçer bilinmez, ancak tahmin edilebilir...

Siz kimi kendinize yakın hissedeceksiniz bakalım:

Eylül: Keşke topuklu giymeseydim, ayaklarım o kadar çok acıyor ki... Duvara yaslanmak neden yasak, bunun benim eğitimime ne katkısı olacak ki yaaa!

Tuğba: Eylül'ün kazağı da güzelmiş çıkışta nerden almış bir sorayım. Makyajı da hep dağılmış tabii bu vizite waterproff ürünler de dayanmıyor ne yaparsın. Yeni saç rengi pek gitmemiş onu da desem mi ki? Neyse,şimdi aramız falan bozulur hiç çekemem...

Buğra: Saat 4.20, ziyaret 10 dakikaya biter sonunda da kimse soru sormazsa faturayı yatırabilirim. Hoca da kendini övme moduna geçti gerçi, sonu gelmez bak bunun. Akşam da halı saha var ben şimdiden yoruludum off offfffff!

Osman: Acaba kütüphanede ki kronometreyi açık mı unuttum? Neyse artık, kısmet... Şu ziyaret bitse de TUS baksam, dersaneye yetişmem lazım ya, tüm anatomi de bitti hem. Daha ÜDS de duruyor, ne halt edeceğim ki !?

Güzide: Çok çişim geldi, çok aşırı geldi!!!! İzin istesem mi ama utanıyorum. Biter herhalde birazdan. Kaçıcak vallahi de kaçıcak!!!

Cansu: Hoca az önce yabancı bi terim söyledi nasıl yazılıyor ki o? Çıkışta sorsam, millet beni linç eder mi ki? Bakalım duruma göre...

Simge: Ne giysen ki ya? Ay çok mutluyum, onca yıl sonra beni tanımak isteyen biri çıktı. Evde mi kalacağım korkusu vardı ne yalan söyleyeyim haaa... Ama olmaz ki ben daha gidip hazırlanacağım geç kalırsam da sorun olursa hocaya söylerim bana sevgili bulsun o zaman!

Ersin: Baba "tıp yaz tıp yaz" dedin, ne yapıyorlar oğluna... Bostan korkuluğu ol deseydin de aynı kapıya çıkardı. Hala istemiyorum hiç de istemeyeceğim doktor olmak. Zaten tıp fakültesi değil askeriye gibi, şuna bak!

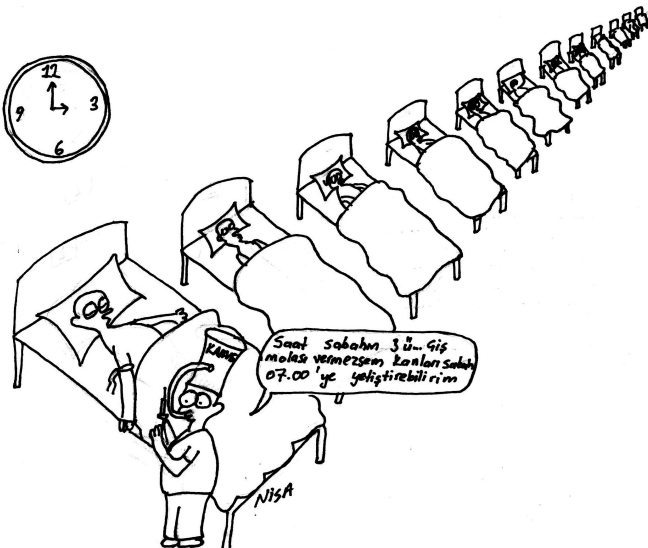
Hoca anlatacaklarını bitirmiş gibidir, herkeste bir heyecan dalgası oluşur. Hoca "sorusu olan var mı?" der, herkes soranı mahvederim bakışlarıyla grubu tararken Cansu kafasına takılanı dayanamayıp sorar. Diğerleri la havle... derken Güzide izin isteyip herkesin AAA ÇİŞİ GELMİŞ bakışlarıyla tuvalete koşar. Hoca, Cansunun sorusunu bitirir, tekrar sorusu olan var mı der, bakışlar daha tehdit edicidir artık ve kimse bir şey sormaz. O tatlı DAĞILABİLİRSİNİZ! nidasını beklerken hoca der ki:

PEKİ ÇOCUKLAR, BU STAJ SİZE NE KATTI HADI KONUŞALIM...

İşte o an kabustan uyanmak isteyen zihinlerin çılgınlıkları yankılanır, fakat bu bir kabus değil;

HER STAJYERİN TADINA BAKACAĞI BİR ÖLÜM VİZİTİDİR...

Stj. Dr. Gülce ARIKAN

Sureti sır kalmış bir aşk masalı

Bir su perisiydi sanki aşkı taşıyan suret,
Gözlerinin pırıltısı değiverince
canının öbür yarısına,
bir evren yıkıldı hemen,
kuruldu yeniden aşk deminde.

Haz ve hüznün asi kucaklaşmasında,
titredi toprak,
bir yıldırım çaktı yeryüzünde,
bir zerre başka bir zerrenin
peşine düştü başka bir gezegende,
ve kan ter içinde geldi o zerre;
Yunus'un esasının ucundaki toz oldu,
Şems'in aşkıdaki giz oldu,
Sadi'nin vuslatındaki söz oldu

Bir mürşit gördü özü;
aşkı öncesiz ve sonrasız olan,
o da yârin yüreğindeki derin bir sırda,
eğdi başını,
düşürdü gözlerini yere,
varılacak son yerdı orası,
belli ki vuslat sonsuzken yol bitmişti,
mürşit esasını kırdı.

Özlem ve umutların üzerine kapanan
kanatlı kapıların dış yüzünde,
aşk nidaları asılı kaldı gökyüzünde,
hala rüzgârlarla fısıldayan o nidalar ki;
aşkı daim kıldı yeryüzünde...

14 Şubat 2012

Ruşen SÜMBÜLOĞLU- Dönem 4

TIPATIP

İnsanlar istedikleri şeyi elde ettiklerinde hesaba katmadıkları ile giriştikleri savaşta aldıkları ilk yara tüm başarılarını yenilginin bir parçası haline getirir ya, işte anlam devrimi böyle başladı çiçeği burnunda stajyerler için...

Konu insan hayatı olduğunda ezberlemek kar etmeyecek, tüm eski temel tıp numaralarını bir kenara bırak ve ustana kulak ver çocuk! Onların deneyimleri senin yolculuğun. Yıllarca biriktirdikleri, asla paha biçilemeyecek olan bilgiyi, seninle paylaşanlara ömür boyu borçlu olacağın bir duruştur saygı. Hekimliğin ilk gereği budur.

Biz çömezlerin henüz bilmediği bir kavram varmış halbuki; "hiyerarşi". Saygı anlamını karşılayamamış. Üstündekinin yaptığı her şey meşrudur, ona karşı çıkmak, farklı düşünce beyan etmek senin sonundur. Haliyle en alt basamaktaki biz stajyerler bu korku/tehdit ilişkilerinin ortasında kişilik erozyonu yaşamaktayız.

"Öğretmenler; yeni nesil sizin eseriniz olacaktır." demiş büyük insan. Peki bizlere öğretmenlik yapmayı

meslek edinmiş olanlar durup eleştirmek yerine bir şeyler yapmaya giriştiler mi hiç? Bizi hor görmek yaptığınız işi hor görmektir sayın hocam!

Bizler hocaların birbirini tartakladığı, çıkar ilişkileri doğrultusunda bilimin yaftalandığı, birinin emeğinin diğerinin performansı olarak köleleştirildiği bir ticarethanede hekim olmaya çalışıyoruz haddimiz olmayarak. Ve ne yazık ki şerefli mesleğimize ilk iş emek vermeden sınav geçme hakkı elde etmeye çalışarak adım atıyoruz.

Bilgisizce, cahilce, bazen tembelce davranıyoruz ancak bahçıvan ziyan olan fidanları kurtarmaya, elindeki makası bırakarak başlamalı, zira budamak yalnızca arzuladığın şekli vermektir. Oysa bizim susuzluktan kuruyan köklerimiz var. Bırakın şeklimizi hayal gücümüzün sınırları belirlesin. Belki de bizlere inanmalısınız, çünkü sizlerden birisi; yapabilirsin, sen değerlisin dediğinde, inanıyoruz. Bizi tüketen şeyse; tam tersini söylediğinizde; yine inanıyoruz...

Stj. Dr. Şeyma Kıbrıslıoğlu

Curiosity Kills the Cat

Hayatımızda anlam veremediğimiz onlarca davranışımız vardır. Yaparız, çünkü rutine binmiştir. Her ne kadar birbirimizden farklı olsak da korkularımız, utançlarımız, sevinçlerimiz, yalnız kaldığımızdaki davranışlarımız benzerdir. Biz de bunları derledik topladık bir anlam bulmaya çalıştık... Buyurun okuyun;

Mutluluğun bilmem kaç yolu olduğunu gösteren insanlara dünyanın kaç bucak olduğu nasıl gösterilir?

Arabaların önü neden insan yüzüne benzer?

Neden hastalar her gördükleri bayan önlüklüye hemşire hanım deme eğilimindedir? Bayan doktor olması çok mu ender rastlanan bir durumdur? Özel olarak belirtilmediği sürece bayanlar default olarak hemşire midir? Niyedir?

Teknoloji insan hayatını kolaylaştırmak için ilerliyorsa, neden her yeni modelin kullanma kılavuzu bir eski sürümüne göre daha uzun gelir?

Neden Tarık Dursun K. Şarkıcı Faruk K. sunucu Hakan K. Kıvanç K. denirken Behzat Ç. Denir? Behzat'ın babası muhtar mıdır?

Dolar ya da Euro'nun düşme grafikleri niye hep kırmızı renktedir? Yabancı paraların Türk parası karşısında değer kaybetmesi herkes için tehlikeli midir?

Neden hiç kullanılmamış mallara "0" denir de kullanılmış mallara 2. el denir? 1 sayısı hangi grup malı temsil etmektedir?

Neden herkes uykusundan bahsederken, "top atsan uyanmam" ya da "çıt çıksa uyanırım" şeklinde uç nokta ifadeleri kullanır? Şöyle mütevazî bir uyku uyuyan kimse yok mudur?

Üst kattan gürültüler geldiğinde neden tavana bakılır? Bakılınca ses kesilir mi ya da gürültünün kaynağı mı anlaşılır?

Kış geldiğinde neden hep koyu renkli elbiseler önerilir? Bu duruma tezat olarak bembeyaz kürkü ile kutup ayısının durumu nedir?

Çay kaşığı neden çay kaşığıdır? İllaki içerisinde çay olan bir bardağı ya da fincanı karıştırmak için mi kullanmak icap eder?

Neden yemek programı sunanlar "tenceremiz, domatesimiz, yağımız" derler? Bu tuhaf sahiplenme iç güdüsü nereden gelmektedir?

"Ekler" isimli tatlının ismi neden eklerdir? Tek başına "ek" çoğul halde "ekler" olmamasının esprisi nedir?

Neden bilgisayar klavyesinde her tuşun üstünde o tuşun ne olduğunu belirten bir işaret sayı vs bulunurken, koskoca 'space' tuşu üstünde hiçbir şey yazmaz?

Neden "Lucky Luke" Türkiye'de Red Kit olarak bilinir? Türkçeye çevrildiyse, red ve kit ne demektir? Çevrilmediyse neden orijinali tercih edilememiştir?

Banka soygunlarında neden kafasında çorap olan birileri içeri girip "bu bir soygundur!" diye bağırır? Tiplerinden zaten soygun olduğu anlaşılmaz mı? Normalde kafasında çorap elinde silah olan müşteriler mi vardır?

Neden Ferhat&Şirin, Kerem&Aslı, Romeo&Juliet gibi büyük âşıklardan bahsedilirler önce erkeklerin ismi söylenir? Bu bir kurala Leyla&Mecnun nedir?

Neden filmlerde normal şekilde dublaj yapılırken, belgesellerde hem İngilizce hem de alt zeminden Türkçesini aynı anda duyarız? Bu şekilde daha mı bilimsel olmaktadır?

Neden ters "u" dönüşünün adı ters "u" dönüşüdür de "n" dönüşü değildir?

Neden filmlerdeki adamlar kurşun bitince silaha bakarlar? Silaha bakınca şarjör dolmakta mıdır?

Neden dolgun gösteren, güzelleştiren, şekillendiren şampuan reklamlarında kadınlar oynarken, erkekler sadece kepek şampuanı reklamlarında oynarlar?

Neden türkücüler kliplerde kafalarını 40 derece sola eğerek poz verip ellerini kameraya doğru uzatırlar? Bu hareketin anlamı nedir?

"Jazz" sözcüğü Türkçemize "caz" olarak geçmiş olmasına karşın "Rock" neden "rak" olarak geçmemiştir? Bu nasıl bir muammadır?

Neden erkekler pisuar başında yukarı bakarlar? Aşağı baktıklarında neyi görmekten çekinirler?

Başına kuş pisleyince hemen şans oyununa yönelen başka millet var mıdır? Yoksa bu bize özgü bir davranış mıdır?

"N'aber" ile "Nasıl" arasında nasıl bir fark vardır ki, insanlar olağan bir konuşmadan önce, ilk olarak "N'aber" sonra "Nasıl" hatta sonra "Nasıl gidiyor" der. Giden nedir?

Neden insanlar futbol maçlarında "gol" oluca "goool"

diye bağırlar. Bu bir sevinç ifadesi ise neden basketbolda ya da buz hokeyinde aynı durum söz konusu değildir?

Neden belediye otobüslerine tek başlarına binen teyzeler "şöyle oturayım bari" derler? Şöyle ya da böyle oturma diğer yolcular üzerinde nasıl bir etki oluşturmasını beklerler?

Neden birisinin nereli olduğunu öğrenince "benim halam, yengem de orada oturuyor" deme ihtiyacı hissederiz? Arada bu şekilde nasıl bir bağ oluşmasını bekleriz?

Neden mandalina ve portakallardan bazıları tezgahta kağıtla kaplanmış olarak durur?

Neden erkekler başka bir erkeğin scrotumlarına bir darbe geldiğinde sanki kendilerine gelmişçesine bir gariplik hissederler de aynı hissi başka biri tokat yediğinde hissetmezler?

Neden insanlar belediye otobüsleri kalabalık iken kendilerini boş buldukları ilk koltuğa atarlar da, boşken koltuk beğenmezler? İnsan doyumsuzluğunun nasıl bir göstergesidir?

Neden saat reklamlarındaki saatlerin hepsi 10u 10 geçer. Estetik bir kaygı mıdır?

Neden Maraş dondurması reklâmı yapılırken, dondurma yardımıyla araba havaya kaldırılır ya da kamyonlar arasına girilip çekilir? Bunun dondurmanın lezzetini artırması mı beklenir? Ya da o dondurma sonradan satılmak üzere yerine geri mi konulur?

Neden evlerde odaların ve mutfakların ışık düğmeleri içerideyken, banyolarınki dışarıdadır? Biz içerideyken biri gelip pislik yapabilsin diye mi?

Neden kapıcıların isimlerinin sonuna "efendi" konur? Kapıcılar efendidir de, bakkal çırağı zirzop mudur?

Neden elçiye zeval olmaz? Olsa ne olur?

Neden eski arkadaşlar, komşular ya da akrabalar en son gördüklerinde 2 yaşında olan çocuğu 20 yıl sonra gördüklerinde " Ay ne kadar büyümüşsün, en son gördüğümde şu kadardın" deyip, elleriyle kalça hizasında bir uzunluk gösterip şaşırırlar? Çocuk 2 yaşındaki halinde kalsa daha mı az şaşıracaktırlar?

Neden erkek köpeklere "kont", "dük", "lord" gibi asalet unvanları verirken, dişilerine genellikle "Linda" adını koyarız? Linda Türk halkı için önemli bir şahsiyet midir?

Neden insanlar kapalı bir alandan yağmur yağın alana çıkınca kafalarını eğler? Yağmura duyulan saygı mıdır? Kafa eğilince daha mı az yağmur damlası düşmektedir?

Neden ahizenin kulağındaki delikler mikrofon bölümündeki deliklerden daha çoktur? Dinlemenin önemi mi vurgulanmak istenmiştir?

Her türlü yiyeceğin gazete kâğıdı üzerinde kesilmesinin

veya gazete kâğıdına sarılmasının manası nedir? Gazete kâğıdının temizliğine çok mu güvenilir?

Neden restoranlarda tuvalet kapıları içeriye doğru açılır? Gिरerken omuzla kapıyı açabildiğimiz halde çıkarken yeni yıkanmış ellerimizle kapı kolunu tutmak zorunda kalırız?

Neden mavi bir sebze ya da meyve yoktur?

Neden Türk filmlerinde üniversitede okuyan genci canlandıran karakterlerin tümü T cetveli taşır?

Neden her yerde bir "Dostlar Kırathanesi" vardır?

Tadilat dolayısıyla indirim yapanlar neden genelde tekstil işi ile uğraşırlar? "neden hiç " tadilat dolayısıyla indirim yapan" kasap, kuyumcu vs. yoktur?

Otobüs son durağa yaklaştığı halde neden stop düğmesine basarız? İnsanoğlunda son durağı kaçırma korkusu mu vardır?

Neden televizyon programlarında mesaj gönderebileceğimizi belirtirken, "cep telefonunuzun mesaj bölümüne yazıp şu şu numaraya gönderin" denir? Cep telefonunun oyun, ya da ses ayarları bölümüne girip mesaj göndermeye çalışanlar mı vardır?

TV kanallarında " kaçırınlar ve bir kez daha izlemek isteyenler için" cümlesini hangi zatı muhterem bulmuştur? Tanışma imkanı var mıdır?

DVD'ye "Digital Versilate Disk" denilmesinin nedeni nedir? DVD dijitaldir de CD ya da disket analog mudur? CD'ye neden hep ezik muamelesi yapılır?

Hollywood filmlerinde neden tüm kapı numaraları sağlam yapılırken 6 numarası yerine sağlam takılmaz? Bir süre sonra yerinden kayarak 9 olan numaralı odadaki insanlar neden hep ölür? Gerçekte 9 numaralı odada kalan insanlara ne olur?

Neden yiyecek ambalajlarının üzerinde hiçbir açma kolaylığı sağlamamasına ve yine bizi makas kullanmak ya da canhıraş bir şekilde vahşice paketi yırtmak zorunda bırakmasına rağmen hala "buradan açınız" yazar?

Neden sabrımızı tüketen birine "sabrımı taşıрма" deriz? Azalmakta ya da tükenmekte olan bir şey nasıl taşar?

Neden her yılbaşında televizyonlarda ünlü ve ünlü olmayan şahsiyetlere " yeni yıldan ne bekliyorsunuz" "büyük ikramiye size çıksa ne yapardınız" sorusu sorulur "yeni yıl ikramiyesi ile neler alınabilir" in uzun bir listesi yapılır ve istisnasız "İslam dininde yeni yıl kutlamak caiz midir" tartışması yapılır? Bunca yıl boyunca bu sorulara bir cevap bulunmamış mıdır?

İnsanlar neden otobüslerde, özel otomobillerinde vs. görünmez oldukları hissine kapılırlar? Burun karıştırma, pantolon arasını düzeltme, diş arası atık toplama gibi eylemleri neden bu zamanlara bırakırlar?

Neden otobüs şoförleri yolculara hitap edecekken "ilerleyelim beyler" derler? Beyler ilerleyip bayanlar oldukları yerde kalsa mutlu olacaklar mıdır?

Neden toplantılarda, tartışma programlarında, sunum yaparken konuşan şahsiyet anlatmak istediklerini mikrofonu tutan eli ile yapar?

Her gün gazetelerde çıkan "Tıpta devrim" "bu buluş olay yaratacak" "kansere çare" gibi gelişmelerden hastalar bir türlü faydalanamaz?

Neden her yufkacının camında yufka bulunur yazar? Bir yufkacının düdüklü tencere satma ya da yufka satmama olasılığı nedir?

Neden insanlar elleri ıslak iken elektrik düğmesini serçe parmakları ile açıp kapamaya çalışırlar? Serçe parmak yalıtkan mıdır?

Neden vedalaşan kişiler, arabaya bindikten sonra bir de kornaya basarlar? "Arabam da sana hoşça kal diyor bebeğim" mi demek istenmektedir? Zaten vedalaşma yapılmamış mıdır?

Neden çoğu yiyeceğin arkasında yazan içindekiler biz tıpçıların bile bilmediği şeylerdir? Üzümünü ye bağını sorma bu mudur?

Neden insanoğlu her buharlı cama adını yazar ya da bir kalp çizerek iki ucundan bir ok çıkarır? Bu nasıl bir tatmin hissi sağlar?

Neden kapı çaldığında, "Kim o?" diye sorulduğunda karşıdaki kişi neden "ben" diye cevap verir? "Sen" kimsindir? İsmi söylenmesi için illa yabancı mı olmak gerekir? "Kim o*" sorusuna karşılık veren kargo kuryeleri, postacılar ya da market elemanları "açar mısınız lütfen" diye alingan ya da sinirli bir ses tonuyla yanıt verirler? Bunun yerine gelen firmanın adının söylenmesi daha mı zordur?

Merak neden kediyi öldürür? Başka bir hayvan meraklanınca ölmez ama sürünür mü? Bir kedinin yaşamına korele olarak 9 kez mi meraklanma hakkı vardır?

İnsanoğlu neden her şeyi sorgular? Bazı şeyleri olduğu gibi kabullenmemesinin nedeni nedir?

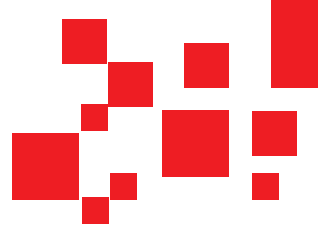
Nasıl bir insanoğlu dergiye sadece sorulardan oluşan bir yazı yazar? Bu soruların cevabını kim bulacaktır? Milleti kafasını sorularla doldurup cevabını vermemek insanlığa sığar mı?

Bu soruları okuyup cevaplarını bulmaya çalışan, kimsenin bilmediğini ben biliyorum diye hayatın sırrını çözümlücesine ortallıklarda dolaşan var mıdır? Varsa bu insanlar hangi hayal dünyasında yaşamaktadırlar? Küçükken topları inşaata kaçmış mıdır, kaçmamış mıdır? Nedir?

İnt. Dr. Asuman UÇAR

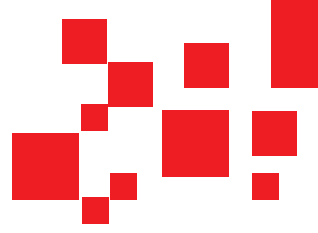
Patologlar Benzetirse...

1. CMV = Çekirdekte baykuş gözü görünümü.
2. Lepronin; lepramatöz lepra formunda aslan yüzü görünümü.
3. EBV=EMN=Öpücük Hastalığı
4. Arteriosklerozda; hiperplastik tipinde böbrek arteriollerinde soğan zarı görünümü.
5. Sfilizde; kalp hipertrofinde aort yetmezliğine bağlı öküz kalbi görünümü.
6. Romatizmal kalp hastalığında perikardit; fibrinöz ya da serofibrinöz sıvı birikimi ile ekmekek tereyağı görünümü.
7. Kronik romatizmal karditte mitral kapakta balık ağzı görünümü.
8. Hipertrofik kardiyomiyopati sol ventrikülde muz görünümlü konfigürasyon.
9. Talasemide kemik iliğinde aşırı eritrosit üretimine bağlı genişleme, radyografide asker tıraşı görünümü
10. Hodgkin lenfomada; tipik baykuş gözü görünümü.
11. Hodgkin lenfomada; lenfosit predominant tipi patlamış mısır görünümlü Reed stenberg hücreleri.
12. Burkitt lenfomada; yıldızlı gök manzarası.
13. Multiple Myelomda kafa grafisinde; Zimba deliği manzarası.
14. Multiple Myelom mikroskopisinde tümör hücreleri sitoplazmasında Ig ürünleri alev görünümlü Flame hücreleri ve üzüm salkımı görünümlü Matt hücreleri.
15. ARDS'de radyografide bal peteği manzarası.
16. Silikozis; yumurta kabuğu görünümlü kalsifikasyon.
17. Akciğerin squamoz hücreli kanseri; keratin incileri görünümü.
18. Akciğer karsinoid tümörü; yaka düğme görünümü.
19. Vokal kord polipi; şarkıcı nodülü.
20. Membranoproliferatif glomerülonefritte glomerüllerde; çift kontur görünümü.
21. Alport sendromu; bazal membranda sepet örgüsü görünümü.
22. Postmenopozal kadında Liken skleroz US; parşomen görünümü.
23. Chron'da baryumlu grafide; gül dikenli ülseri, ip belirtisi, ohm belirtisi, kaldırım taşı belirtisi.
24. Akalazya baryumlu grafisi; kuş gagası görünümü.
25. Chron hastalığında; kurşun boru görünümü.
26. Kronik pankreatitte ERCP'de göller zinciri görünümü.
27. Diffüz ösefagal spazm; tirbuşon görünümlü ösefagus.
28. Dermatomyozit; rakun gözü görünümü.
29. Nöroblastoma; panda gözü görünümü.
30. Hepatit B biyopsisi; buzlu cam manzarası.
31. Siroz; güve yeniği manzarası.
32. Wilson hastalığı; ay çiçeği görünümlü katarakt.
33. Sağ kalp yetmezliği; Hindistan cevizi karaciğer.
34. Tbc peritonit biyopsisinde; dam taşı manzarası.
35. Hiperparatroidizm kafatası grafisinde; tuz biber görünümü.
36. Osteoporozda vertebra diskinin genişlemesi; balıksırtı vertebra.
37. Osteoporozda hastalarda kamburluk; dul kamburu görünümü.
38. Paget hastalığına bağlı osteosarkomun humerusta radyolojik görünümü; güneş patlaması bulgusu.
39. Radius başı çıkığı; dadı çıkığı.
40. Hidrosefalide ventriküllerin miki mause görüntüsü
41. Vertebra pedikül boynu kırığında tasma takmış İskoç köpeği görüntüsü

2012

Obezite

Obezite; ülkemizde ve dünyada hem erişkinleri hem de çocuk ve adolesanları ilgilendiren önlenemez hastalıklardan biri. Sağlık Bakanlığının 2012 yılını obezite ile savaş yılı ilan etmesi üzerine bizde bu sayımızda obeziteye dikkat çekmek istedik. Konuyla ilgili iki hocamızla söyleşiler yaptık.

DR. Dilara İÇAĞSIOĞLU

Hoşgeldiniz. Bize kendinizi tanıtır mısınız?

Hoşbulduk. Ben, Prof. Dr. Dilara İçağsioğlu. Çocuk Sağlığı Hastalıkları Anabilim Dalı Başkanıyım. Üniversitemiz hastanesinde 2003 yılında Çocuk Nörolojisi Bilim Dalını kurdum. Halen Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ve Çocuk Nörolojisi Bilim Dalındaki görevlerime devam etmekteyim.

Hocam, obezite sizce ülkemizde abartıldığı kadar önemli bir sağlık sorunu mudur ?

Gazetelerde "9 yaşında 140 kilo olan TH..." şeklinde haberler çıkıyorsa gerçekten önemli bir sorunmuş gibi gözüküyor.

Siz, obeziteyi nasıl tanımlarsınız?

Bankadaki paranın ay sonunda artması yatırım; gün sonunda fazla gıdaların yağa çevrilerek total vücut yağ oranının artması ise obezitedir. Rakamlarla da açıklayabiliriz. Şöyle ki:

Üç kat yemek, iki kat hareket:

3-2= +1 Obezite

İki kat yemek, üç kat hareket :

2-3= -1 Nonobezite

Kadınlarda obezite oranının daha yüksek olmasını sizce nasıl açıklayabiliriz?

"Bir gram et bin ayıp örter" gibi kadınlarımız için söylenmiş atasözleriyle. Aslında içimden bir gram et bin hastalık riskini örter demek geliyor ama... Belki de eskilerin bir bildiği vardır!

Çocuklarda obezite neden hızla artış gösteriyor?

Koyu yazılmış harfleri yukarıdan aşağıya okursanız sanırım anlarsınız.

Okul çok yakın ama ne olur babası araba ile bırakiver. Kıyamadım oğlana.

Beden eğitimi derslerine girmesin diye rapor aldık şekerim. Ne o öyle dolapçı beygiri gibi döndürüp

duruyorlar.

Evimiz ikinci katta. Çocuklar merdiven çıkarken çok yoruluyorlar. Usta ile konuştum haftaya asansör yapılacak.

Zahmet etme kızım ben bakkaldan ekmeği suyu alırım. Sen yorulursun.

İhsan yavrum, bu yemekleri senin için yaptım. Bu üç tabak yemeği bitirirsen baban sana jelibon, patiscip, bonbon, kraker, çikolata, dondurma alacak. Üfff hadiii yavrum. Yesenee..

Televizyon seyrederken ben de sana iki hamburger hazırlarım. Yanına da light cola ve enerji içeceği getiririm. Aman sen gözlerini TV'den ayırma. Dizi çok heyecanlı...

Eee güzelim ne olacak! Anne anne değil ki. Çocuğun beslenme çantasına hiçbir şey koymuyor. İki yumurta, bir muz, bir kola, bir patos, bir çatos, bir kakos... Çocuk iğne ipliğe döndü valla.

Peki gençlerdeki obezitenin nedenleri sizce ne olabilir?

Kurmalı saatler yüzünden... Eskiden kola takıldığında kol hareketi ile kendiliğinden kurulan saatler vardı. Bilir misiniz bilmem? O saatleri akşam kolunuzdan çıkarıp komidinin üstüne koyduğunuzda sabaha dururdu. Çalıştırmak için sallamak gerekirdi. Şimdiki gençler bu saatlere benziyor. Özellikle de Tıp Fakültesi öğrencileri. Eğitim süresi uzun, sınavlar zorlu, ders çalışmak gerek. Çalışırken komidinin üstündeki kurmalı saate benzerler. Hiç hareket yok. Yedikleri, içtikleri hep yedeklenir. Sınavlar biter bakarlar ki bir ay önce aldıkları kot küçülmüş! Aslında küçülen kot değil, büyüyen kendileridir. Bu birikenleri atabilmek için sallanmaya (spora) başlarlar, ama sallanma süresi çabuk biter. Çünkü diğer staj başlamıştır. Yeni staja bir beden büyük kot ile girilir. Komiteler, stajlar ve yıllar hep büyüyerek geçer. Ne de olsa enine büyüme çağındalar.

Yeni geliştirilen tedavi yöntemleri için ne düşünüyorsunuz?

Evet. "Mucize ilaç çıktı, Yağeritsillin!" . Hapı yut zayıfla. Çok kolay. Gelsin baklavalara, börekler... Yağeritsillin çıktı nasıl olsa!

Sizce, obeziteden nasıl korunabilir?

Obeziteye biraz espirili bir şekilde yaklaşmak istedim. Ancak obezite giderek artan hızıyla her yaş için önemli bir sağlık sorunu. Sadece obez kişiyi etkilemekle kalmayan toplumu da etkileyen, sistemik, estetik, psikolojik, ekonomik ve sosyal sorunlara yol açabilen bir hastalık.

Korunmada önemli olan; önce sağlıklı olabilmek sonra da zayıf kalabilmeyi öğrenmek ve bunu bir yaşam biçimi olarak kabul etmektir.

Vakit ayırdığınız için teşekkür ederim. Hoşçakalın. Vadamız bile obez. Siz de Hoşçakalın!!!

Sözlerimi obeziteden korunmada da etkili olabileceğini düşündüğüm bir atasözü ile bitirmek istiyorum. "Az kork, çok umut et; az ye, çok çığne; az homurdan, çok nefes al, az konuş, çok anlat; az nefret et, çok sev." . Hayatınız boyunca tüm hayallerinizin, umutlarınızın gerçekleşmesi dileğiyle.

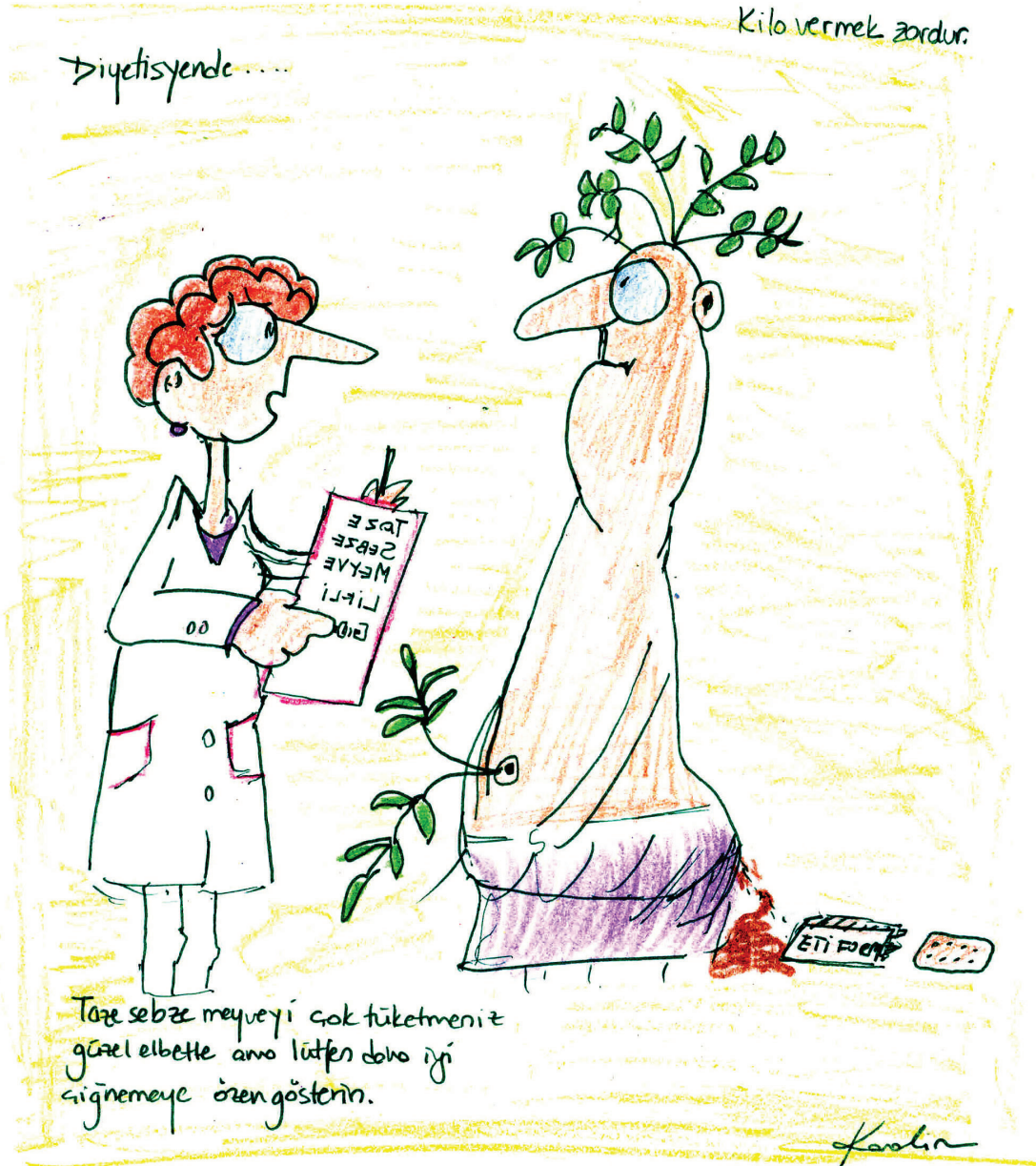
Prof. Dr. Ahmet Serdar SOYDAN

Büyük sınavlara çalışırken kilo problemi yaşadınız mı?

Hiç yaşamadım. Tıp fakültesine girdiğimde 70 kiloydum, bitirdiğimde de aynı. İlk evliliğimde 85 kilo oldum, ikinci evliliğimde 95 kilo oldum. Şu aralar sigarayı bırakmaya çalıştığım için kilo aldım. Size sınav döneminde kilo aldırın hazır yiyecekler. Bizim zamanımızda pek hazır yiyecekler yoktu. Ben sadece 3 yıl yurttta kaldım, daha sonra annem yanıma geldi. Üniversite yıllarımda sabahları kahvaltıda çeyrek ekmek arası bal ve ceviz yerdim, size de tavsiye ederim.

Hayatta asla yemem dediğiniz yiyecekler var mı?

Eşimin sayesinde yemediğim bütün yemekleri yiyorum. Çok güzel yemek yapıyor. İyi ki varsın Filiz! Sadece kış sebzeleriyle aram çok iyi değil ama onlar da burnuma dayanınca yiyorum artık. Çocukluktan beri süt içmeyi sevmem, sadece sütlü tatlılarda tüketirim. Bunlar dışında

yemek ayırt etmem. Bitter çikolatayı da çok severim.

Formunuzu korumak için neler yapıyorsunuz?

Aslında yediklerime çok dikkat etmiyorum. Günde sadece 2 öğün yemek yerim aralarda atıştırırım. Hafta içi kahvaltı yapmam, hafta sonu da kahvaltı öğlene sarktığı için yine 2 öğün olur. Yemeğin yanında salata yerim ve içecek olarak da sadece su ya da ayran içerim. Son 2-3 yıldır organik gıda tüketmeye çalışıyoruz. Sivas'ın organik tarım yapılan köyleri var. Oralara gidip toplu olarak patlıcan, domates alıyoruz. Hafif közleyip dondurucuda saklıyoruz, kışın onları tüketiyoruz. Kış mevsiminde asla salatalık, domates, biber almayız. Herşey mevsiminde tüketilmeli. Yemeklerde sadece zeytinyağı ve tereyağı kullanırız. Sabahları mutlaka filtre kahve içerim, akşamları da bitki çayı. Bir de spor salonuna gidiyordum, havalar düzeline devam edeceğim.

Okulda neler yiyorsunuz? Kantinden alışveriş yapıyor musunuz?

Hastane yemekhanesinde ne yemek çıkarsa onu yiyorum. Bazen öğle aralarında eşime söylemeden merkeze kaçıp döner yiyorum. Kantine bazen indiğim oluyor. Ambalajlı ürünleri ya da sabahları gelen poğaçaları tercih ediyorum. Kantin öyle rahatsız edici kokuyor ki gitmek istemiyorum çoğu zaman.

Kantindeki yiyeceklerin bizler için daha sağlıklı hale getirilmesi gerekmez mi?

Elbette daha sağlıklı olmalı, aslında bence kantin kavramı toptan olmamalı. Temel tıp fakültesinin de yemekhanesi olabilse keşke. Zamanı gelince hastane yemekhanesinde sizi de alacağız aramıza.

Sağlık bakanlığı 2012'yi obezite ile savaş yılı ilan etti. bu konuda görüşleriniz nelerdir?

Çok doğru bir adım olmuş. Obezite bütün hastalıkların anasıdır. Gözle görülür bir şişmanlığın olması da şart değil zaten temelde yatan sağlıksız beslenme alışkanlıklarıdır. Artık insanların hayat tarzları çok değişti. Fiziksel aktivite azaldı. Önceden kışın domates yenmezdi, insanlar mevsimine göre beslenirdi. Ben tropikal meyvelerin tüketilmesini de yanlış buluyorum. Nerde yaşıyorsan o bölgede yetişen ürünleri tüketmen gerekir, sonuçta o topraklarda doğuyorsun ve genetik olarak o topraklara ait özellikleri DNA'nda taşıyorsun.

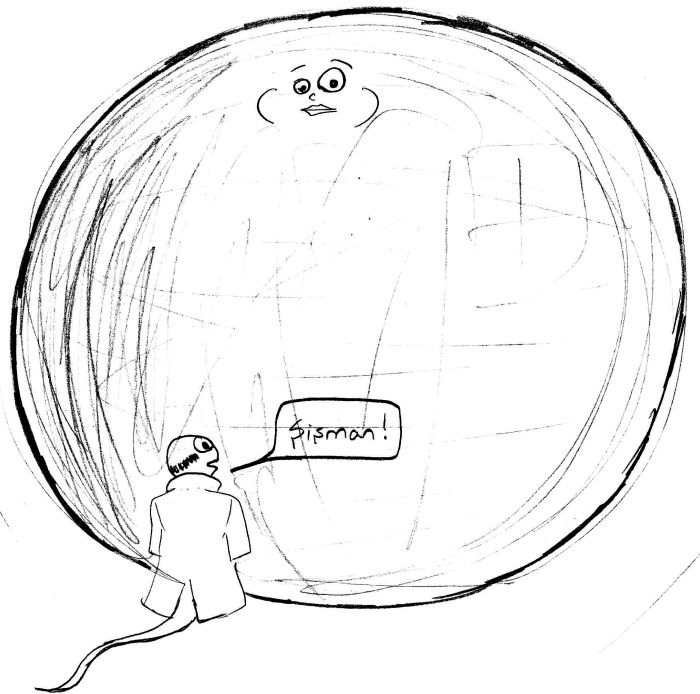
Sizin obeziteye karşı ailesel yatkınlığınız var mı?

Bu konuda şanslıyım çünkü ailemde pek obez yok. Sadece kardeşimin kilo problemi var, onu da günde 2 litre kola tüketmesine bağlıyorum.

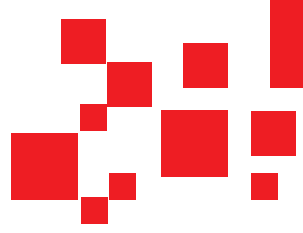
Obezite ile savaş konusunda gençlere tavsiyeleriniz nelerdir?

Gençlerin birçoğu yaşına göre obez maalesef. Öncelikle fiziksel aktiviteye yönelmeleri lazım. Aktivite yaşa, bilince ve hayatın akışına uygun olmalı. Asansör yerine merdiveni tercih etmek, hava güzel olduğunda çıkıp yürüyüş yapmak gibi. Gazlı içeceklerden ve fast food türlerinden uzak durmak, ve geleneksel yiyecek olarak tabir edebileceğimiz döner, lahmacunu daha az tüketmek yararlı olacaktır çünkü çoğunuz bunlarla besleniyorsunuz. Hatta hayatınızdan sadece şekeri çıkarsanız bile yeter, gençsiniz yediklerinizi yakarsınız. Aslında benim en önemli tavsiyem kendinize sevgili edinmeniz; beraber gezin dolaşın, sinemaya gidin. Saatlerce masa başında oturmak yerine biraz çalışın, çıkın gezin sonra yine devam edersiniz.

Anestezi : En son ne zaman yemek yedin?
Hasta : 3 gündür bir şey yemedim hocam.
Entübasyon yapılır, hasta kusmaya başlar.
Anestezi : *%&%&% kadın! */&+%+ kadın!
Ölecek elimizde kalacak.

Hekimlik Andı & "Hekimlik Ahı"

"Hekimlik mesleği üyeleri arasına katıldığım şu anda, hayatımı insanlık yoluna adayacağımı açıkça bildiriyorum ve söz veriyorum."

Hekimlik mesleği üyeleri arasına katıldığım şu anda, çok tedirginim... Hayatımı adadığım bu meslekten çok soğuyacağım; ülkem, meslektaşlarım ve hastalarım tarafından birçok zarara uğrayacağım açıkça çekiniyorum ve kimsenin sözüne güvenemiyorum...

"Hocalarıma saygı ve gönül borcumu her zaman koruyacağım, sanatımı vicdanımın buyrukları doğrultusunda dikkat ve özenle yerine getireceğime, hasta ve toplumun sağlığını baş görevim sayacağım, benden hizmet bekleyen kimselerin sınırlarına saygılı olacağım ve onları saklayacağım, hekimlik mesleğinin onurunu ve temiz töresini sürdüreceğime, meslektaşlarımı kardeş bileceğime, din, milliyet, ırk, siyasi eğilim ya da toplumsal sınıf ayrımlarının görevimle hastam arasına girmesine izin vermeyeceğime, insan hayatına kesinlikle saygı göstereceğime, baskı altında kalsam bile tıp bilgilerimi

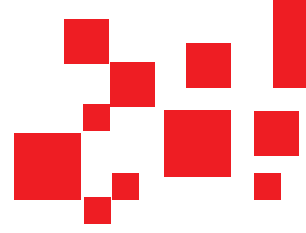
insanlık değer ve yasalarına karşı kullanmayacağıma, açıkça, özgürce ve namusum üzerine and içerim."

Bir gün gelip de saygı veya gönül borcu diye bir şey kalmayacağından ve o günün çok yakın olduğundan, sanatımı dikkat ve özenle yerine getirebilecek kadar iyi öğrenememiş olmaktan, vicdanımı korumaya çalışırken suistimal edilmekten, hastalar ve toplum için elimden geleni yaparken, onların minnet duymak yerine malpraktis kapısı nerde diye arayacağından, onur ve meslek kavramlarının birbirinden tamamen koparılacağından, ben din, milliyet, ırk, siyasi eğilim ya da toplumsal sınıf ayrımlarının görevimle hastam arasına girmesine izin vermezken onların benimle hastalarım arasına bu kavramları sokmasından, hayatlara saygı gösterirken hiç saygınlığının kalmamasından, tıp bilgilerimi mesleğim doğrultusunda kullanırken aksine yasaların ise bana cephe almasından deli gibi korktuğuma namusum üzerine and içerim...

Stj. Dr. Gülce ARIKAN

Branşit hastalığının tarihsel seyri

Branşit; TUS Kazanma saplantılarıyla karakterize ateşli olma, çarpıntı, kaygı, bipolar olma durumudur. Önceleri ani olarak ders çalışma ile ortaya çıkan bu hastalık, artık çok sinsi ve kronik seyretmektedir. Eskiden 6 yıllık tıp fakültesini 6 ayda tekrar etme durumu olan bu hastalık, artık tekrar süresi ortalama 3-5 yılı almaktadır.

Etiyoloji ve Epidemiyoloji:

Önceleri etkeni MDDV (Medical Doctor's Disease Virüs) olarak bilinen bu virüsün aslında SMDDV (Special Medical Doctor's Disease Virüs) olduğu tespit edildi. Virüsün Türkiye'de ilk derlemesi Murat Gedik adında bir doktor tarafından yapılsa da tarihsel olarak 20. YY kapitalist burjuvazinin vahşi bir hal almasıyla ortaya çıktığı sanılmakta. Damlacık yoluyla bulaşıyor. Çevre baskısı, çevrenin hekimliğin yalnız uzman hekim sanma durumu, "sen ne doktorusun" veya "neye bakıyorsun" sorusu önemli risk faktörü olup virüsün vücudun hücrelerine dağılmasına neden olmakta. Virüs tıp fakültesine girişle bulaşabilmektedir. Eskiden 6. Sınıfta hastalığa neden olan virüs, artık 3.sınıftan itibaren semptom vermektedir.

Semptom ve bulgular:

Önceleri ani ders çalışma isteği (halk arasında İNEKLEME), bol bol kitap ve ders notu satın alma eğilimi, fırsatçı kitabevlerinin kazıkladığı kitapları satın alma semptomlar arasındadır . Özellikle son yıllarda paragöz dershane sektörünün avına gelmek. Bu dershanelerin ağına düşürdüğü ve ders verdiğini paramanik doktorların telkinlerine koşulsuz inanmak (Ben kendimi biliyorum dershaneye gitmesem yapamam durumu, dershaneye gidersem az çalışmayla kazanırım, istediğim yeri kazanırım vb). Bu semptomlar hastalığın şiddeti ile doğru orantılı olarak artış gösterirken hastada ruhsal ve ekonomik çöküntü başlar. Pratisyen hekimlik para dozu az gelmeye başladığından araba, yat, kat gibi ağır ve modern uyuşturuculara yönelme ve hayal kurma, erkeklerde sportif, cinsel, siyasi konulara; kadınlarda altın, Dolar, Euro günleri gibi ekonomik konulara aşırı ilgi göze çarpar.

Tanı kriterleri:

1. TUS tercihi için başlangıçta arkadaşlara puanı en yüksek bölümü söylemek sonrasında ise" bir yer olsunda neresi olduğu farketmez aslında" demek
 2. Günde 10 saat ve üzeri ders çalışıyor olmak
 3. Evde bir otomobil bagajı hacminde TUS kitabına sahip olmak ve bazılarında hiç bakmamış olmak
 4. Dershanelere eşek yükü ile para vermek (eskiden dershaneye giden hekimin yüzü kızarırdı).
 5. Yaş olarak 24-35 aralığında olmak.
 6. Eskiden çalıştığı yerde Vali veya Kaymakam baskısına maruz kalmışken şimdi ek olarak muhtar, müdür (ne müdürü olduğu fark etmez), savcı, hakim, imam, il-ilçe parti başkanları ve akrabalar vb kişilerin baskısına maruz kalmak.
 7. TUS öncesinde rüyasında aksakallı ve ak saçlı yaşlı adamı görmek.
 8. TUS tercihi için ortalama 10-15 gün kafa patlamak ve ya patlatmak
- Yedi kriterden 3' ü varsa tanı konulur

Tedavi:

Eskiden TUS başvurma formu ve iki yumuşak uçlu kurşun kalem, silgi yeterli iken şimdi biryantin, parfüm, bilumum makyaj malzemeleri gereklidir. Sınavdan en az 1 gün önceden Ankara da olunur. Zafer çarşısı en sık görüşülen mekandır. "Ben çok çalışmadım, valla arkadaşlarımı göreyim diye geldim, biliyorsun ben pek çalışmam ama bakalım ne olacak?" benzeri, kimsenin artık inanmadığı yalancıklara başvurulur.

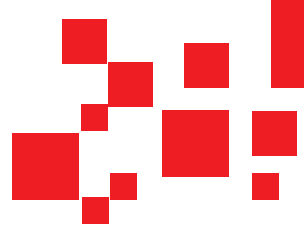
Önceleri ilk gün İngilizceden 40 puan almak sınava girmek için yeteriyken şimdi ÜDS den en az 50 puan almak gerekir. Sınavdan istediğin puanı almakla hastalık sonlanabileceği sanılır. Son yıllarda bu hastalığın tedavisi için bazı otların ve otların iyi geleceği televizyonlarda söylenmektedir. Bu hastalığın en önemli komplikasyonu Branşitis recurentistir (yerini beğenmeyip tekrar tekrar sınava girme). Eskiden bu oran % 1 iken, bu oran son yıllarda %4-5'lere çıkmış görünmekte.

Dr. Sulhattin Arslan

Acildesaat 24:00 suları gelin ve damat trafik kazası geçirip gelmiştir.
Asistan: Gelini de muayene edemedim...
İnt: Niye abi?
Asistan: Her elimi uzattığımda damat daha ben ellemedim sana ne oluyor der gibi bakıyor...

İhtiyar doktora gider ve sorar:
"Bu ayağım neden ağrıyor doktor bey?"
Doktor bakar ve;
"Yaşlılıktan..."
"Salak salak konuşma doktor, diğeride aynı yaşta, o niye ağrımıyor?"

Temel Tıptan Mesajınız Var...

Temel tıp fakültemizde yıllardır kanayan yaradır. Kliniğe adım atan stajyerlerin, hocalardan sık sık işittikleri eleştirisi: "temelden boş gelmişsiniz" sözüdür.

Peki, temelden boş geldiği söylenen öğrenci bu işin tek suçlusudur mu? Fiziki şartlardan ve artan tıp fakültesi kontenjanlarından dolayı çok kalabalık olan amfilerde eğitim gören bizler, slaytın aktığı ekrana bakarak birşeyler öğrenme mücadelesi veriyoruz. Neden mi? Çünkü birçok hocamız sadece slaytını okuyor, biz de öylece bakakalıyoruz. Yüzümüzde ekran koruyucular, komite yaklaşınca ezberleyebilme umuduyla hayallere dalan yarı biyonik insan suretleri... Özellikle bazı derslerde o kadar gereksiz bilgi yüklemesi yapılıyor ki, keşke hekimlik hayatımız boyunca en çok ihtiyaç duyacağımız bilgileri öncelikli olarak alabilseydik. Dünyada sadece Uzak Doğu'da görülen hastalıkları öğrenirken, periferde yurdum insanların dertlerine deva olmamız gerektiği atlanıyor kanısındayız. Hele de sınav soruları da bu yerlerden gelince, sınıf geçme yükü üstüne binen temel tıpçı "short term memory" denilen kısa süreli hafızayı devreye sokuyor eli mahkum ya da beyni mi demeliyim...

Hocalarımızın şahıslarına ve akademik ünvanlarına saygımız sonsuz. Kuşkusuz depoladıkları bilgileri de derya deniz ama keşke bizlere bunları aktarma konusunda daha istekli olsalar... Böylece temelde derse devam sorunları da git gide azalacaktır. Bazı derslerde öğrencilerin oturacak yer bulamayacak kadar amfiyi doldurduklarını düşünürsek, öğrencileri "pervasız, okula gelmeyen/gelmek istemeyen tipler" olarak nitelendirmenin de biraz zalimce olduğunu söyleyebiliriz. Derse devamlılığı sağlayabilmek için, "parmak izi uygulaması" nı düşünecek kadar uçlara gitmek yerine, eğitim koşulları iyileştirilse bu amfiler dolar. Buna rağmen gelmeyenler de mesleğin çürük elmaları arasında

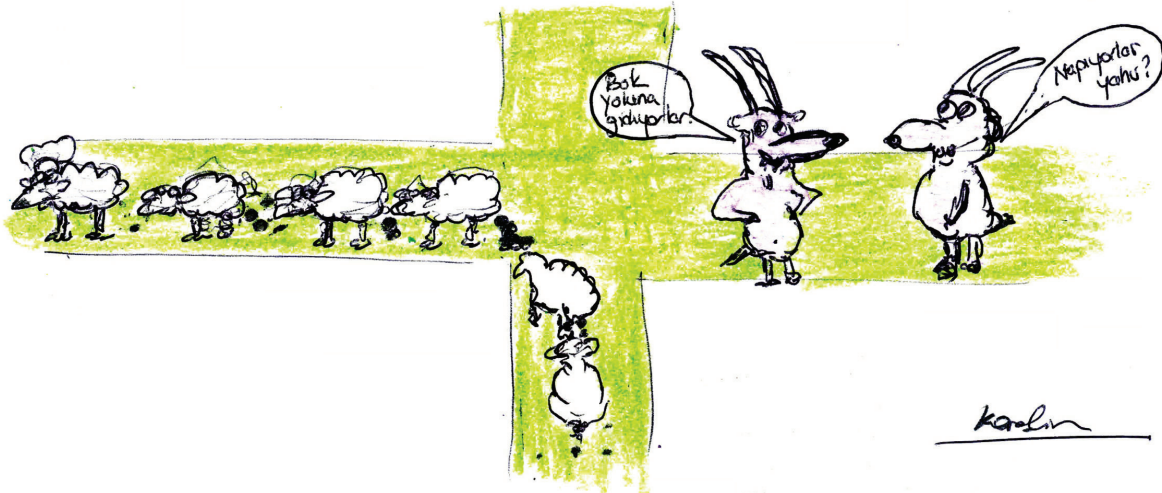
yerlerini alırlar, her dönemde var olduğu gibi...

Ağır geçen kış şartlarına rağmen yeterince yakılmayan kaloriferler yüzünden, her pazartesi günü sınıfta kabanla oturmamız da ayrı bir ironi. Beslenme, ısınma gibi temel insani ihtiyaçların sıkıntılı olduğu bir eğitim kurumunda imkansızlıklar içinde imkanı aramak gibiydi CÜTF'de temel tıp okumak...

Tabi bunlara karşın teknolojik(!) imkanlardan faydalanmıyor da değiliz. Dönem 3 amfisinde aynı zamanda dönem 1 derslerinin de dinlenebiliyor olması ses sisteminde çığır açan bir yenilik! 3.sınıfı öğrenirken, 1'i de tekrar etmemizin TUS için büyük bir adım olduğuna inanıyoruz. Slayt ilerleten kumandanın ikide bir bozulması da takdir-i ilahi olsa gerek... Teknolojiden dem vürmüşken sınıfta internet bağlantısının olmaması da çok ilginç. Hatta derse slaytına link ekleyip gelen hocalarımız da bu duruma şaşırıyorlar. Kantinde fare gören öğrencilerin vakıf yetkilisine bunu bildirmesi üzerine, aldıkları cevap da herkese çağ atlatır nitelikte. "1.kattaki amfilerin camlarını öğrenci milleti açık bıraktığı için fareler amfilere girip, oradan kantine iniyorlarmış." Farelerin uçan memeliler olduğunu bizlere öğreten hocamıza saygılarımızı sunuyoruz, bu yaşa kadar bilmemek elbette ki bizim hatamız.

Sivas'a suyu sert, insanı mert memleket demişler vakti zamanında. "suyu sert" kısmında sanırım hepimiz hem fikiriz. Tuvaletlerde ellerimiz soğuk sudan her parçalanıp, kanayışında bunu daha iyi anlıyoruz. Keşke bir peçete ya da kurutma makinesi olsaydı.. Ama insanı mert ya onla da idare ederiz olsun!..

Bir Grup Temel Tıp Öğrencisi

Hakkında herşeyi bilmek istiyorum...

Dr. Zafer KARS

Meslek hayatınız boyunca sizi en çok hayal kırıklığına uğratan olay nedir?

Büyük hayal kırıklıkları yaşamadığımı söyleyebilirim. Ancak çok isteyerek başladığım beyin ve sinir cerrahisi uzmanlık eğitiminin ilk dönemlerinde bu dalın düşündüğüm gibi her zaman ince ve zarif işlerle uğraşmadığını, aslında birçok işleminin kaba cerrahi girişimler olduğunu anlamak beni epey şaşırtmıştı.

Bir kariyer planınız hep var mıydı yoksa hayatın akışına mı bıraktınız?

Planım bir eğitim kurumunda çalışmaktı. Daha zengin bir hekimlik pratiği, karşılıklı etkileşimle kendimi geliştirme olanaklarının daha fazla olması, genç hekimlerle bir arada bulunma olanağı beni bu kurumlara yöneltti. Bu planımı gerçekleştirmek için belirli dönemlerde önemli kararlar almam, hayatımda büyük değişiklikler yapmam gerekti.

Neden cerrahi bir branş seçtiniz?

Cerrah olmaya son sınıfta karar verdim. Dâhiliye stajlarındaki uzun, çok uzun vizitler, genellikle bir sonuca bağlanmayan çok olasılıklı ayırıcı tanı tartışmaları, edinilmesi gereken bilgi yükünün ağırlığı, ilaç ağırlıklı (yani hekimin etkin girişimine olanak sağlamayan) tedavi yaklaşımı beni cerrahi alanına yöneltti. Cerrahide tanı, tedavi ve sonucun daha somut olduğunu düşündüm. Cerrahlar genellikle bedensel çalışmadan, elleriyle iş yaparak bu işin sonuçlarını görmekten hoşlanan bir kişilik yapısına sahiptirler. Ben de öyleyim.

Akademisyenliğiniz boyunca en zorladığınız dönem hangisi oldu?

Doçentlik sınavı için hazırlandığım dönem.

Şu ana kadar yapmaktan ya da yapmamaktan pişman olduğunuz bir şey var mı?

Yaptıklarımın ve yapmadıklarımın memnunum.

Sizce fakültemizde akademik hayat nasıl?

Tıp fakültelerinin çoğunda akademik hayat "ortalama"dır. Bizde de böyle. Akademik hayatın her akademik kurumda mükemmel ve üstün başarılı olmasını beklemek gerçekçi değildir. Kurumlar arasında daima farklar bulunur, bu doğaldır.

Bugün birinci sınıflara bir konuşma yapacak olsanız ne derdiniz?

Hekimlik mesleğini değerleriyle günümüzdeki hekimlik uygulaması arasındaki çelişki konusunda onları uyarırdım. Mesleklerini bu değerlere bağlı kalarak yapmalarını, alçakgönüllü bir hayat dışında bir şeye özenmemelerini tavsiye ederdim.

Biz intörlere gelecek için bir öneriniz var mı?

Birinci sınıf öğrencilerine tavsiyelerim sizler için de geçerlidir.

Neden az ameliyat yapıyorsunuz?

Birçok neden sayabilirim. Anabilim dalımızın hasta yoğunluğu orta düzeyde, iş yükü ağır değil. Benden genç dört öğretim üyesi arkadaşım var, onlar mevcut iş yüküyle çok yorulmadan

başa çıkabiliyorlar, bana pek ihtiyaç kalmıyor. Kliniğimizdeki cerrahi pratiğin büyük kısmını oluşturan omurga ameliyatlarına ilgi duymamam da bir başka neden. Buraya gelmeden önce çok sayıda hastanın muayene ve tedavi edildiği, günde iki ile dört ameliyatın yapıldığı bir eğitim hastanesinde görev yaptım. Bu dönemde kafa içi anevrizma ve tümör ameliyatları gibi yüksek fiziksel ve ruhsal dayanıklılık gerektiren çok sayıda ameliyata girdim, yorulmuş olabilirim. Geçenlerde bir tıp gazetesinde cerrahların en etkin ve verimli olduğu dönemle ilgili bir araştırmanın sonuçları haber yapıldı; bu dönem otuz beş ile elli yaş arasında denk geliyor. Herkes için olmasa da genelde doğru bir tespit. Ameliyata az girmem hastalarla ilgilenmediğim anlamına gelmiyor. Kliniğimizdeki hastaların tedavilerinin yönlendirilmesinde görev alıyorum, bu konuda bilgi ve deneyimim ölçüsünde yol gösteriyorum. Tedavi seçenekleri arasından hastaya en uygun, en iyi sonuç verecek olanının seçilmesi cerrahinin bence en önemli aşamasıdır. Cerrahide yanlış kararlar telafisi mümkün olmayan sonuçlara yol açabiliyor.

Hocam neden buraya gelmeyi tercih ettiniz?

Başladığım akademik kariyeri tamamlamak ve daha rahat bir çalışma ortamına kavuşmak için.

Sizce elli yaşın üzerindeki cerrahlar neye yönelmeli?

Eğitim kurumlarındaysalar deneyimlerini genç cerrahlara aktarıp onları eğitmeliler. Eğitim kurumunda değillerse hoşlandıkları, kendilerine zevk veren cerrahi işlemlere yönelmeliler.

Anabilim dalı başkanlığını neden bıraktınız?

Çok uzun süre idari görev yaptım, son 23 yılın 18 yılı anabilim dalı veya klinik yöneticiliğiyle geçti.

Gelecek için ne planlıyorsunuz?

Emekli olmayı planlıyorum. Tarih, siyaset, sanat, doğa sporları gibi ilgi duyduğum diğer konular ve etkinliklerle uğraşacağım

Dr. Mehmet Birhan YILMAZ

Başladığınız Noktadan Geldiğiniz Yere Kadar Olan Yolculuğunuz Nasıldı?

Müthiş hızlıydı. Dün ne yediğimi hatırlamıyorken Tıp fakültesine başladığım günü gayet net hatırlıyorum, çok yakınmış gibi.

Şimdi Bulduğunuz Noktayı Nasıl Yorumluyorsunuz?

Bunu ancak on sene sonra yorumlayabilirim. Balık okyanusu bilmez ya o hesap...

Hiç Yeter Ya Dediğiniz Olmadı mı?

Defalarca oldu tabii ki... Günümüzde her şey o kadar hızlı ki, sanki yaşananlar bize hızlıca çarpıp geçiyor ve biz daha ne olduğunu anlamadan bir yenisiyle karşılaşyoruz. Bunun için size tavsiyem başınıza bir şey geldiğinde hemen reaksiyon göstermeyin, bir gece bekleyin. Bir gece sabrederseniz sonucu daha selametli oluyor. Duygularınıza değil, kişiliğinize daha uygun bir cevap verebiliyorsunuz.

Hayatta Tahammül Edemediğiniz Şeyler Var mı?
Adaletsizliğe ve hastalarımın mağdur edilmesine tahammül edemem. Bir de işler yavaşladığında sinirlenebiliyorum ama beraber çalıştığım insanlar bunun kendi egomu tatmin etmek için olmadığını bilirler.

Kızarken de işi yapan kişiye değil, işi yap(tır)maya yöneliktir duruşum. Neticede amacım üzüm yemek, bağcı dövmek değil...

Bulduğunuz Konum Planladığınız Yer mi Yoksa Hayatın Akışına mı Bıraktınız?

Korkunç planlı biriyimdir, ama bilirim ki kesinlikle hayatın akışı oluyor. Oluruna bırakmam ama olmazsa da sinirlenmem. Obsesyon düzeyinde planlıyım diyebilirim. Örneğin, bilgisayar ve telefondaki ajandamın uyum sağlaması için telefonumu değiştirdim.

Doçentlik Sınavınızı Hatırlıyor musunuz?

Hatırlıyorum; Kardiyolojinin malign sayılan bir hoca grubundan son kişi olarak sınava girdim. Genelde en zor sorular en sona kalır. Sınavda beğenildiğimi biliyorum, çünkü hocalarımın olumlu geri bildirimlerini aldım.

Kendi eksiklikleriniz ne sizce?

Aceleciliğim ve buna bağlı olarak arada parlayabiliyorum. Tembellikten hiç hoşlanmam, kendim yaptığımda kendimden de nefret ederim. Aşırı titizimdir. Örneğin üniversite yıllarında arkadaşlarımın evine gittim. Sohbet edip geceleyeceğiz. Evde terlik yok, çıplak ayak yere basamam, evine de ayakkabıyla giremiyorum. Ben de atlardım taksiye, kendi evime gidip terliklerimi alıp getirdim.

Birinci Sınıflara Bir Konuşma Yapsanız Ne Önerirdiniz?

Kendilerini özel hissetmeleri için "Hoş geldiniz meslektaşlarım" diye başladım. Çünkü mutlak bir gerçeklik yoktur her şey algılarımıza göre şekillenir.

Sınıflara Önerileriniz Ve Bize Yönelik Eleştirileriniz Nelerdir?

Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinin bence en önemli sorunu, çoğunda anlayamadığım bir aşağılık kompleksi ve bununla ilişkili "ölü toprağı sendromu" olmasıdır. Aslında bunun için geçerli bir nedenleri yok. Çünkü ben, bir numara olarak kabul edilen Hacettepe mezunuyum ve oradaki kaliteyi biliyorum. Siz başka bir üniversiteye gidip somut bir şekilde kendinizi oradakilerle karşılaştırmamışken nasıl böyle bir şey hissedersiniz? Sosyalleşmeniz yok, üstüne bir de aşağılık kompleksiniz var. Ama bunu yıkmaya çalışanlar da var. Örneğin İhsan Hoca TUS'ta Farmakoloji'ye yön veriyor. Bir de her şeye inanılmaz çok söyleniyorsunuz. Herkes, kraliyet ailesi mensubu gibi. Bence her intörn hasta altı değiştirmeli, sonda boşaltmalı bir kaç kere. Biz on altı kişi beraber TUS'a çalıştık, hep birbirimizi motive ettik ve hepimiz ilk sınavda ilk yirmiye girdik. Şunu bilin ki, meslektaşının ders çalışma saatinden çalan iyi bir arkadaş değildir.

Bazen bana "hocam siz farklısınız" diyorlar. Ben de "burada herkes benim gibi olsa burası Harvard olurdu zaten" diyorum. Sivas'da benim gibi adamlardan bir kaç tane olur. Öyle düşünülüyorsa eğer, ben kendim böyle olduğum için, evet farklıyım. Örneğin, odamda altın çilek yetiştiriyorum. Başkası için değil, önce kendim için. Öğrenciliğimde ve asistanlığım da da kendim için okurdum. Şimdi Diyabet, Nefroloji biliyorsam bunu kendim için (işimle direkt ilişkisi olmasa da) okumama borçluyum. Siz de bazı şeyleri kendiniz için okuyun-öğrenin-özümseyin. Herşeyi ders geçmek için yapıyorsunuz.

Örneğin dönem dörtler geliyor, ders anlatıyorum, hiç kimse hiç bir şeye itiraz etmiyor. Bir dersin akışı böyle olmamalı. Ben çok sıkılıyorum. Halbuki bazı şeyleri kendimiz için, sevdiğimiz

işin yapmalıyız. Bunun illa ki de tıpla ilgili olması gerekmiyor üstelik. Sivas'a gelir gelmez, nerede amatör olarak Türk müziği ile uğraşırım arayışına girdim. Şu anda, Sivas Kültür ve Sanat Derneği Klasik Türk Müziği korosu mensubuyum, çok da mutluyum, olanca iş yüküne rağmen...Hacettepe Üniversitesi Klasik Türk Müziği korosuna 6 yıl devam ettim öğrenciliğimde, haftanın üç günü, mezuniyet gününe kadar hiç aksatmadan...

TUS bir başarı ölçütü değildir, bir IQ sınavı da değil. Neticede objektif olduğuna inanılan, çoktan seçmeli bir ölçme-değerlendirme biçimi. Ben, tüm konuları yedi kere tekrar ettikten sonra girmiştim bu sınava. Öyle ki, son dönemde, kitap görünce midem bulanıyordu. Son aylarda kendime şöyle diyordum: "Günün yarısını boşta (çalışmadan) geçiriyorsan zarardasın demektir". Bütün iş çalışmakta...İhtiyacımız olan tek şey çalışkan olmak... **Sivas ve Üniversitemizdeki Akademik Hayat Hakkında Ne Düşünüyorsunuz?**

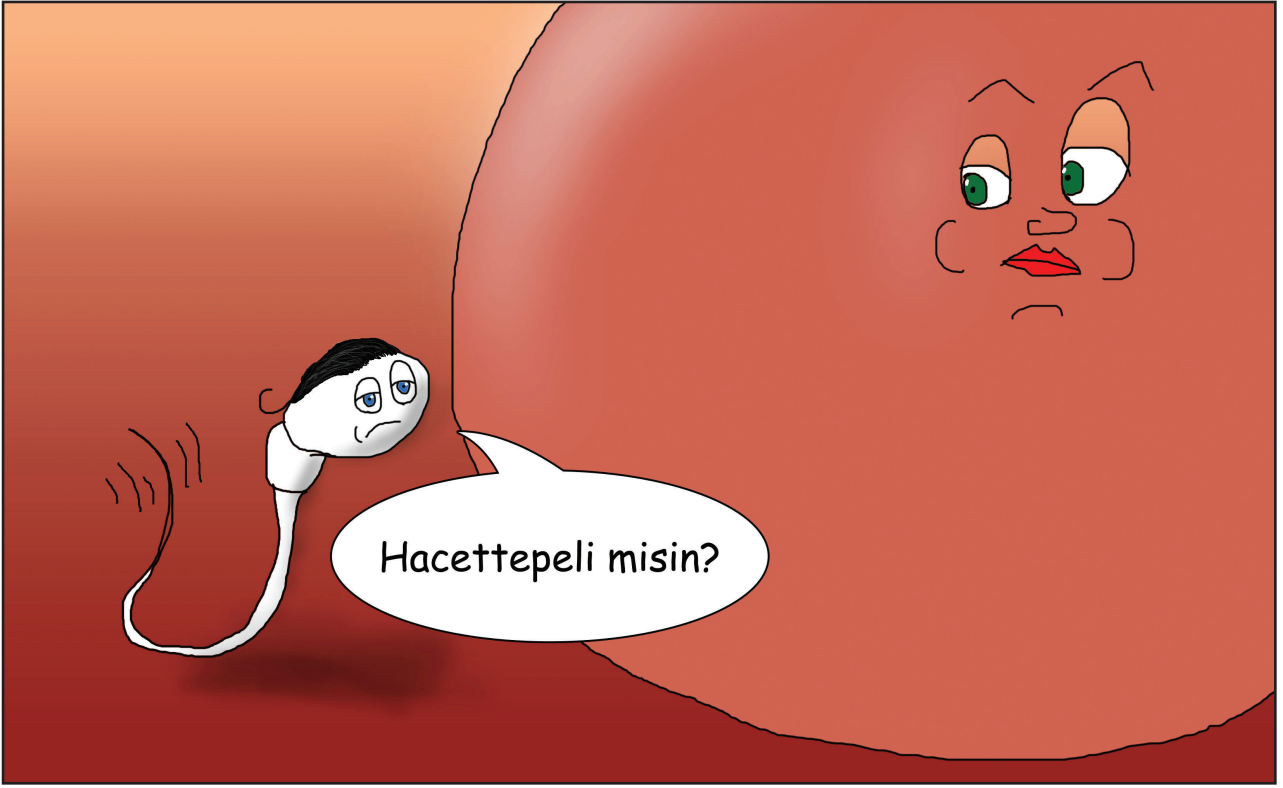
Benim için Sivas, Türkiye'nin doğu sınırıydı, bir İzmirli olarak. Ama, şu an biliyorum ki, Sivas'ın bin yıllık vilayet kültürü var. Örneğin Kayseri'yi çok sonradan görme buluyorum. Maddi zenginliği manevi zenginlik takip etmemiş. Sivas'ın üzerinde kendine ait zengin bir kültür tortusu var halbuki. Akademik açıdan uluslararası camianın en parlaklarından değilim, ama genç olduğumu ve yayınlarımı da hesaba katarsak başarılıyım.

Cumhuriyet Üniversitesi; öğrencilerin ölü toprağının yansıması olarak, tembel akademisyenlerle dolu bir yer ve akademisyenler aynı seviyeye getirilmeye çalışılıyor. Dolayısıyla, hep beraber tembelleşiyoruz. Zaten tembel adam çalışkanı kıskanır. Hayatımın her evresinde, genelde akranlarım ve az kıdemlilerim benden ya nefret etti ya da çok sevdi. Nedenini tahmin edersiniz. Üretken olamayan insanlar akademik yükünü diğerleriyle paylaşmaz ve bir gün ellerindeki sınırlı bilgi yükü bitiverir (ve gözden düşüverirler) korkusuyla kıskanır üretken insanları. Dolayısıyla bu tarz insanlar için ciddi tehdit algısı(ydı)m ben. Çünkü, hep ürettiklerimle ve işimle anıldım bu ana dek. Allah'tan beni seven, komplekslerinden arınmış iyi insanlar da etrafımdaydı hep. Zaten hayatımın her evresinde beni çok sevenler ve benden nefret edenler oldu, ortası hiç olmadı. Ben de hayatımın hiç bir döneminde "ortalama insan" olmadım.

İşimi, akademisyenliği seviyorum. Öyle ki, kendi bilim dalından olmayan bilim dallarındaki asistanların bile tezlerine yardım ediyorum. Bana böylesi normal geliyor...

Sizce Başarıya Nasıl Ulaşırsınız?

Fransa'da yanına gittiğim hoca, Paris Diderot Üniversitesi Rektör yardımcısıydı. İlk gün öğleden sonra toplantı yaptık. Benimle birlikte Yunanlı ve Finlandiyalı iki arkadaş daha vardı. Size iki yol önerebilirim dedi. Birincisi, istersem hepinizi burada çalıştırırım. İkincisi, sizi ve ailenizi önemserim, teşvik ederim, siz daha çok üretirsiniz, birbirinizle ve benle paylaşırsınız, böylece bende daha çok üretmiş olurum. Biz burada "win and win" politikası uyguluyoruz dedi. Örneğin gidişimin kırkıncı gününde "dikkatin dağıldı. Sivas'a gidip aileni gör" dedi. Böylece geri döndüğümde daha üretken olacaktım. Batı da düşünce tarzı, size yapılan iyiliğe nezaketle cevap vermektir ama bilimsel olarak yoksanız sizinle iletişimi keserler. Kişisel akademik perspektifimde "bilmiyorum" sözcüğü çok önemli bir yer tutar. "Bilmiyorum" sözcüğünü telaffuz etmekten hiç rahatsız olmam. Bilmiyorsak, araştıralım ve beraber öğrenelim. En iyi bildiğim şey neyi bilmediğim. Bu da araştırmacı ruhu beraberinde getiriyor. Oysa üniversitemiz "herşeyi bilenler"

(!) ile dolu...Her şeyi bildiğine göre ne gerek var araştırmaya değil mi? Bir de, bizde aslında her şey var...Belki biraz paramız az. Ancak, bir türlü "helva" yapamıyoruz. Çünkü sistem yok. Sistemin işleyişinin ne kadar önemli olduğunu 2007 yılında Türk Kardiyoloji Derneği'nin bursiyeri olarak Harvard Üniversitesi'ne gittiğimde öğrendim. İnanın, orada da herkes süper insan filan değil. Tabi ki, öyle olanlar var. Ama sıradan-vasat adamlar da var. Olağan üstü olan şey sistem. Akademik üretkenlik üzerine inşa edilmiş güzel bir sistemin bu tarz bir akademik başarıyı yakalaması sürpriz değil. Oysa bizde, maalesef adı "performans" olan, ancak akademik değil de daha ziyade "hizmet performansına" odaklanmış bir sistem var. Buradan, bir şey çıkmaz. Çıksa çıksa doçent olana kadar çıkar o da mecburiyetten (performans katsayısı artıyor). Ancak benim gibi idealist bir kaç insanın yapabilecekleri de sınırlı tabi ki...Ben "helva" yapalım derken, birlikte üretmekten bahsediyorum. Gözünüz işte, aklınız performansta olmamalı...

Kariyerinizde hiç kırılma noktası var mı?

Kırılma noktası kesinlikle Sivas. Şöyle de bir öyküsü var: Yüksek İhtisas Hastanesi'nde uzmanlığımı aldıktan sonra, parlak bir eleman olarak hastane yönetimi tarafından başasistan olarak atanma talebim Sağlık Bakanlığı'na iletilmişti. Ancak, bakanlık o dönemde yeni göreve gelmiş olmanın da etkisiyle bu isteklerin tümünü askıya almış ve zorunlu hizmet olayını gündeme getirmişti. Ben de bu olaylar üzerine, aslında daha sürem olmasına karşın askere gitmeye karar verdim. İyi ki de gitmişim.. O zamanlar, şimdi ki ballı adamlar gibi bedelli askerlik (buna askerlik de denemez ya!) yoktu. Askerliğimi yaparken, İzzet hocadan bir telefon aldım. AD Başkanı olarak başladığı Sivas'a iki tane yeni Yrd.Doç. kadrosu izni de almıştı. Birinci aday belliydi ve ikinci aday olarak beni aramaya karar vermişti. İzzet hocayla o zamana dek, direkt bir tanışıklığımız olmamıştı. İzzet hoca da Yüksek İhtisas Kardiyoloji'den uzmanlığımı almış birisiydi ama benden çok önceydi. Yine de benim, "kıdemlilerim" diyebileceğim insanlarla çalışmıştı ve beni onlara sormuştu. Tabi ki olumlu yanıt almıştı. Benim için çok ilginç bir kırılma noktasıydı. Yüksek İhtisas'ın geleceği en parlak uzmanlarından birisiydim. Kalıp bekleme-sabretme

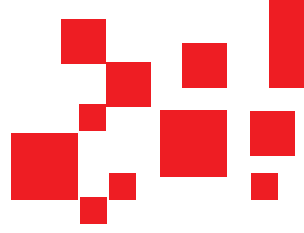
yolunu seçebilirdim, ama ben ikinci yolu seçtim. Bu yolu tercih ettiğime de hiç pişman olmadım. Eğer bekleme yolunu seçseydim, muhtemelen hiç bir zaman geri dönemeyecektim. Çünkü, askerliğim bitmeden zorunlu hizmetin ilk uygulaması başladı ve "başasistan" ataması istenenler tayin edildi. Benim tayinim de, gıyabımdaki kurada Malatya Yeşilyurt ilçesine çıktı. Hatta iki ay kadar orada çalıştım da, askerliğim bittikten sonra ve Cumhuriyet Üniversitesi'ne muvaffakat ile atamam yapıldı. Sonuçta, ben 2006 yılında doçent oldum, oysa, Ankara'da kalan ve benden daha kıdemli kişilerin doçent olması benden iki-üç sene sonrasına kaldı.

Gelecek için ne planlıyorsunuz?

Meslekdaşlarımla çoğu araştırma yapmayı belli ünvanlara ulaşabilmek için bir araç olarak düşünüyor. Ben de, dürüst olmak gerekirse, bu tanımın tamamen dışında değilim. Ancak; sevdiği işi yapan şanslı bir insan olduğum için, hep aklımdan geçenleri yaptım. Bir de akademik üretimden zevk alma durumu var. Bir fikri üretmenin, onu olgunlaştırmanın, hayata geçirmenin zevkini size nasıl anlatabilirim ki?! Benimle birlikte yaşamanız gerek. Bundan sonra da, aklımdan geçen, ama zaman-mekan-bütçe-katılımcı gibi sorunlar nedeniyle gerçekleştirmediğim daha kapsamlı projelerime yönelmek istiyorum. Üstelik genç meslekdaşlarımı da işin içine katarak... Neticede "Baki kalan bu kubbede hoş bir seda imiş"...

Beyin cerrahi hocası: Kızımın, bassasannnaa!!!
10-15 sn sonra...
Kızım o bastığın bipolar koter pedalı değil benim ayağım...!!!

Fikrimin İnce Esprileri

Ders: Patoloji
Konu: Otopsi
Hoca : Bazen otopsi sonunda kişide hiçbir şey bulamayabiliriz.
M.K.K: O zaman kişide kesin gizli tansiyon vardır.

Ders: Parazitoloji
Konu: Böcekler
M.K.K: Tahta kurusunun üzerine basabilirsiniz, bir sorun olmaz. Önemli olan yaş tahtaya basmamaktır.

Mikrobiyoloji Laboratuvarı
Konu: Boğaz, burun, kulak ve gözden alınan örneklerin incelenmesi
Asistan: Burnu akıyor diye bir insanın kültürüne bakılmaz.
M.K.K.: Burun akması insanın kültürlü olup olmadığını göstermez. Soğuk algınlığıdır olabilir.

Bir mikrobiyoloji dersi
Hoca: Bakteriyemi nedir bilen var mı ?
M.K.K: Bakterileri beslemek için kullandığımız gıda maddesidir hocam.

Ders: Fizyoloji
Konu: EKG
Hoca: J noktası nedir bilen var mı ?
M.K.K: J harfinin üzerindeki noktaya " j noktası" denir hocam.

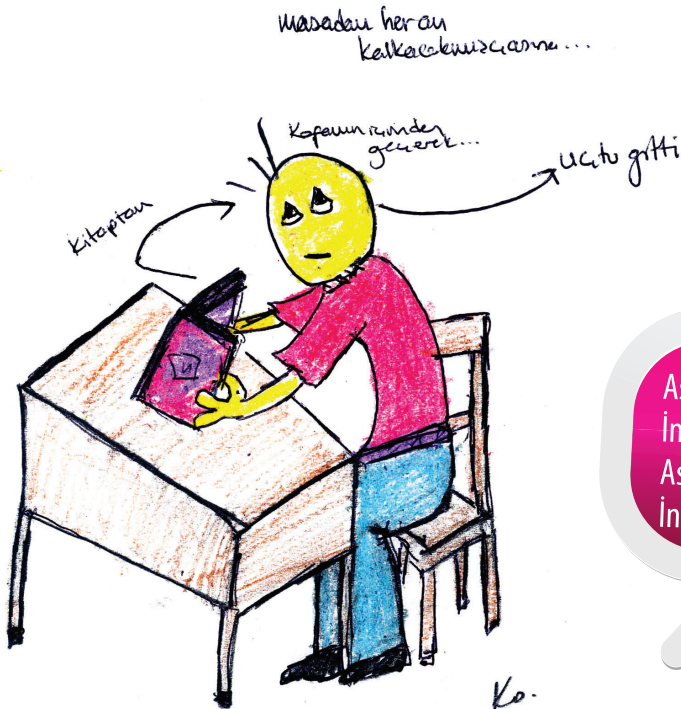
Bir kardiyoloji dersi
M.K.K: Sağlık bakanlığından görülmemiş, duyulmamış kampanya !
"3 kalp kapağı getirene bir kalp kapağı bedava"

Ders: Fizyoloji
Konu: GİS
M.K.K: Adamın ağzında bakla ıslanmıyordu. Çünkü adamın tükürük bezleri çalışmıyordu.

Ders: Fizyoloji
Konu: Üriner sistem
M.K.K: Henlenin çıkan kolu başarılı bir operasyonla yerine takıldı.
M.K.K: Bir biyolog fotoğraf stüdyosu açarsa ismini ne koyar ?
Cevap: Foto-sentez.

Ders: Fizyoloji
Konu: GİS
M.K.K: İnce barsağa besinlerin kimusu geçer, kimusu geçmez.

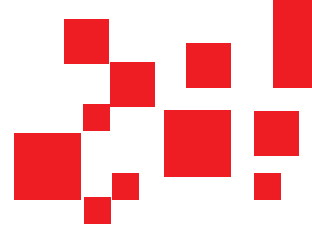
Esprî Terörü Mustafa Kerim Kandil (M.K.K)
DÖNEM 3

Amca : 75 yıllık damarı bulamadın gitti yaaa
İnt : Ne yapayım amca antikacı değilim ki!

Asistan : Hadi gelde iş listesini yapalım.
İnt : Tmm geliyimde abla ben evde banyodayım
Asistan : Sen nöbetçi değil misin?
İnt : Yooooo

Oradan Buradan...

El Salvador'da yapılan bir araştırmaya göre doktorların %99'u gazetede okudukları "Dirseğinizi enenize değdirmeniz imknsızdır!" gibi gereksiz bilgileri hemen uygulamaya kalkıyorlarmış. Geri kalan %1 ise bu işte bir pislik var deyip eyleme bulaşmıyorlarmış.

Yeni Kalodanya 'da yapılan bir araştırmaya göre; "Türk doktorlarının yüzde 39'unun müzik albümü, yüzde 15'inin tıp harici kitabı var. Geriye kalan yüzde 46 ise vasıfsız ve gereksiz...

Nevada'da yapılan bir araştırmaya göre "insanların güvenini kaybetmektense para kaybetmeyi tercih ederim" diyen doktorların %25.4' nn kaybedecek hiçbir Şeyi olmadığı, %5'inin çok zengin olduğu, geri kalanında yalancı olduğu ortaya çıkmış.

Nikaragua'da yapılan bir araştırmaya göre umumi tuvaletlerde pisuara işeyen erkek doktorların %90'ı tuvaletten ellerini yıkamadan çıkıyor, bunların %70'i hastalarına temizlikten dem vuruyor geri kalan %30'un %50'si o Şekilde hasta muayene ediyor, geri kalanlar ise mikropları ile mutlu bir Şekilde yaşıyormuş.

Kiribati' de yapılan bir araştırmaya göre, aslında bu araştırmaların gerçek olmadığını milleti eğlendirmek için olduğunu düşünen kişilerin oranı %93'mş. Diğer %6lık kısım ise bu araştırmaları ciddiye alıyor. %1 lik kısım ise araştırmalardan bihaber...

Tanzanya'da yapılan bir araştırma göre, belli bir noktaya iki bidon konulup birine "p", diğerine "p atılmaz" yazıldığında ve bir hafta sonra bakıldığında toplam pn %1.2' sinin "p" yazan kutuya, %30.7 sinin "p atılmaz" yazan kutuya atıldığı, kalan çöplerin ise kutuların etrafında biriktiği gözlemlenmiştir.

Cote d'Ivoire' de yapılan bir araştırmaya göre, ayağı kayıp düşen insanların %82'si düştükten sonra çizilen karizmalarını toplamak amacıyla bir süre daha yerde kalarak Őebeke glmsemekte ve olayı kurtarmaya çalışmaktadır. Yine aynı araştırmaya göre bu yola başvuranların %96'sı karizmayı toplamayı başaramamaktadır.

Doğu Timor' da yapılan bir araştırmaya göre, "Daha önce hiç böyle bir Şey hissetmemiştim, sen çok farklının" diyen sevgililerin %86'sının daha önce böyle Şeyler hissettiği, %14'ünün ise zaten hiçbir Şey hissetmediği anlaşılmıştır.

Mikronezya'da yapılan bir araştırmaya göre, i phone kullananların %52'si çakma in malı, %41'i ikinci el kullanmaktayken, sadece %7'si orijinal ürün kullanıyormuş. Çakma rn kullananların %98'i ise orijinal diye yutturmaya çalışırken, orijinal ürün kullanan biri ile yan yana gelmek istemeyenlerin sayısı kalan yüzdenin iki katından dört eksikmiş.

Ambarcık' da yapılan bir araştırmaya göre, Türk erkeğinin %4' burnunu temizlemek için mendil, %1'i su % 90'ı serçe parmak ve kalan %5'i de sığarsa başparmağını kullanıyormuş.

İstasyon caddesinde yapılan bir araştırmaya göre, sokakta kadınların arkasından laf atan erkeklerin %79'u kadın "tamam, peki" derse ne yapacağını bilemiyor, %5'i sadece sırtlamakla kalıyor ve sadece %1'i doğru düzgün bir cevap verebiliyormuş. Kalan %15'i de zaten direk kurbanın üzerine ullanıyormuş.

Cumhuriyet Üniversitesi Hastanesinde yapılan bir araştırmaya göre "ben asla evlenmem diyen doktorların %80'inin yaşıtlarından önce evlendiği, bu evliliklerin %50sinin dhiliye bölümünde kendi asistanları arasında olduğu, kalan %20'sinin bir kısmının zaten istese de evlenemeyeceği, diğer kısmının ise evliliğe karşı olduğu ortaya çıkmıştır.

Yine Cumhuriyet Üniversitesi Hastanesinde yapılan bir araştırmaya göre sigara içilmez yazılan yerlerin %40'ında gizli gizli tttrlrken, kalan %60'ın büyük kısmının muayene odası, ameliyathane, servis odaları gibi umuma açık yerler olduğu, içilen büyük kısmının ise tuvaletler, dulda kıyılar köşeler, oralar buralar olduğu ortaya çıkmıştır.

Genel cerrahi servisinde yapılan bir araştırmaya göre, yatan hastaların %10'unun aşiret olduğu, bunun %2sinde ameliyat sonrası mortalite ve morbidite geliştiği için servisin ağzından salyalar akan silahlı adamlarca basılma oranında son yıllarda bir artış olduğu, bunun herhangi bir bilimsel temele dayanmayıp sosyal bir gözlem olduğu ortaya çıkmıştır. Yine aynı araştırmaya göre, bunlardan cesaret alan ve %40'lık bir dilimi oluşturan obez teyzelerin asistanların kafasına terlik, çanta vs. fırlatmak suretiyle tepkilerini dile getirdikleri de saptanmıştır.

Kadın doğum servisinde yapılan bir araştırmaya göre, bölüm başkanının serviste boş yatak görünce deliye dönerek, poliklinik önünden geçen kadınları "gebesin sen" "yatman lazım" " sana ileri araştırma yapmamız lazım, yoksa ölürsün" diyerek ikna edip yatırdığı hastaların oranı %20 iken, %40'ı korkup Ankara'ya sevkini istiyormuş.

Dâhiliye servisinde yapılan bir araştırmaya göre, istem kotasını açan asistan sayısı eskiden %70 lerde iken, birden bire bu sayı %0'a düşmüş. Bunun nedeni hala belirlenemezken, benzer bir başka araştırmada kotayı aşanların %100'nn 7 gün içerisinde esrarengiz şekillerde öldüğü ortaya çıkmış.

Gastroenteroloji servisinde yapılan bir araştırmaya göre yatan hastaların %90'ının Hilmi Hoca'nın yakını olduğu, kalan %10'unun ise tekrar araştırılması üzerine 7.göbekten bağlantıları olduğu ortaya çıkmıştır.

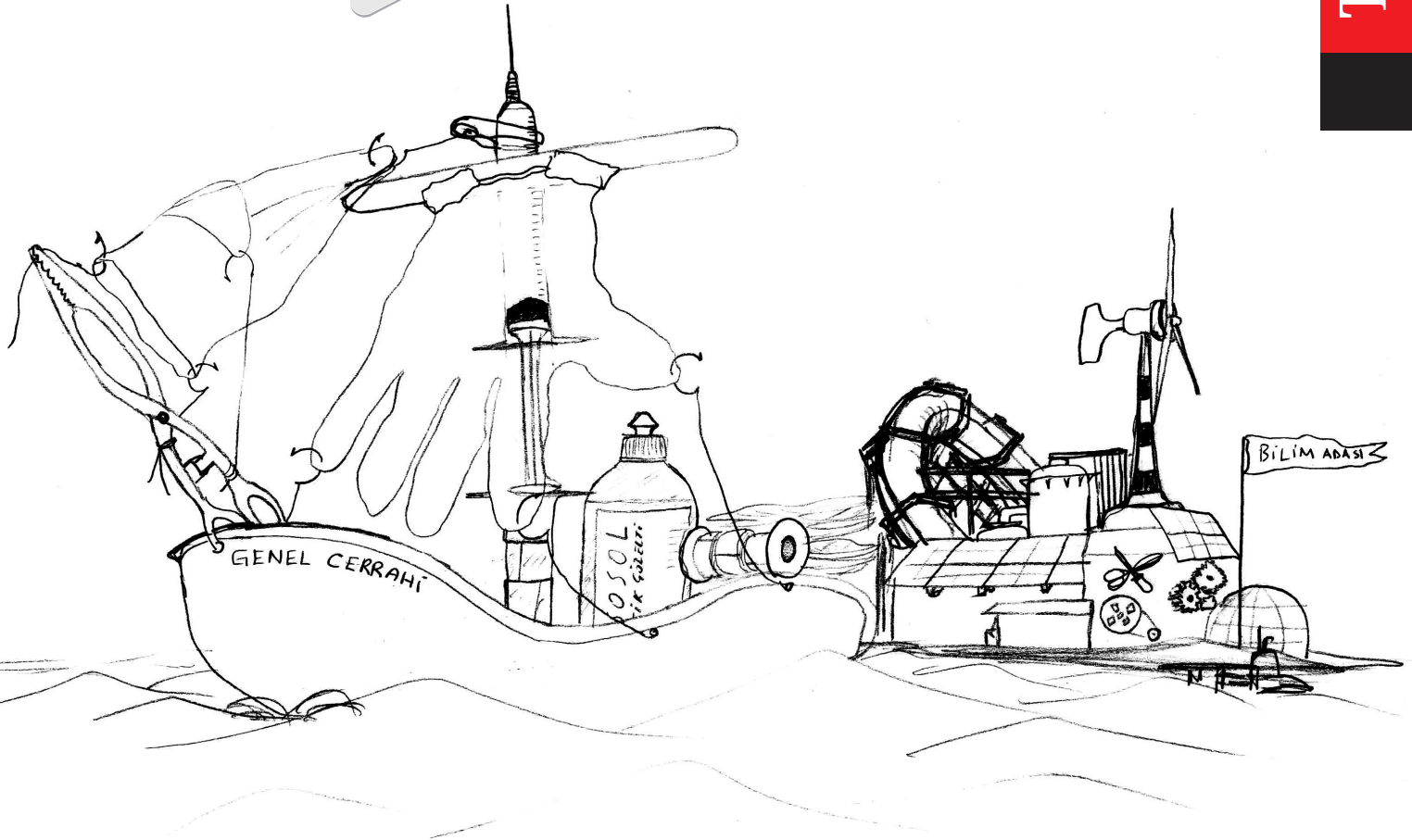
Sivas Pnzrk' te yapılan bir araştırmaya göre hastaların %85'inin doktorları sevmediği, %5'inin "sevip de koynuma mı alacam, tedavi etsin yeter" dediği, %3'nn sevip sonradan vazgeçtiği, %1'inin sevip evlendiği ve kalan %1'inin ise "onlar beni seviyor mu" diye karşı soru ile cevap verdiği ortaya çıkmıştır.

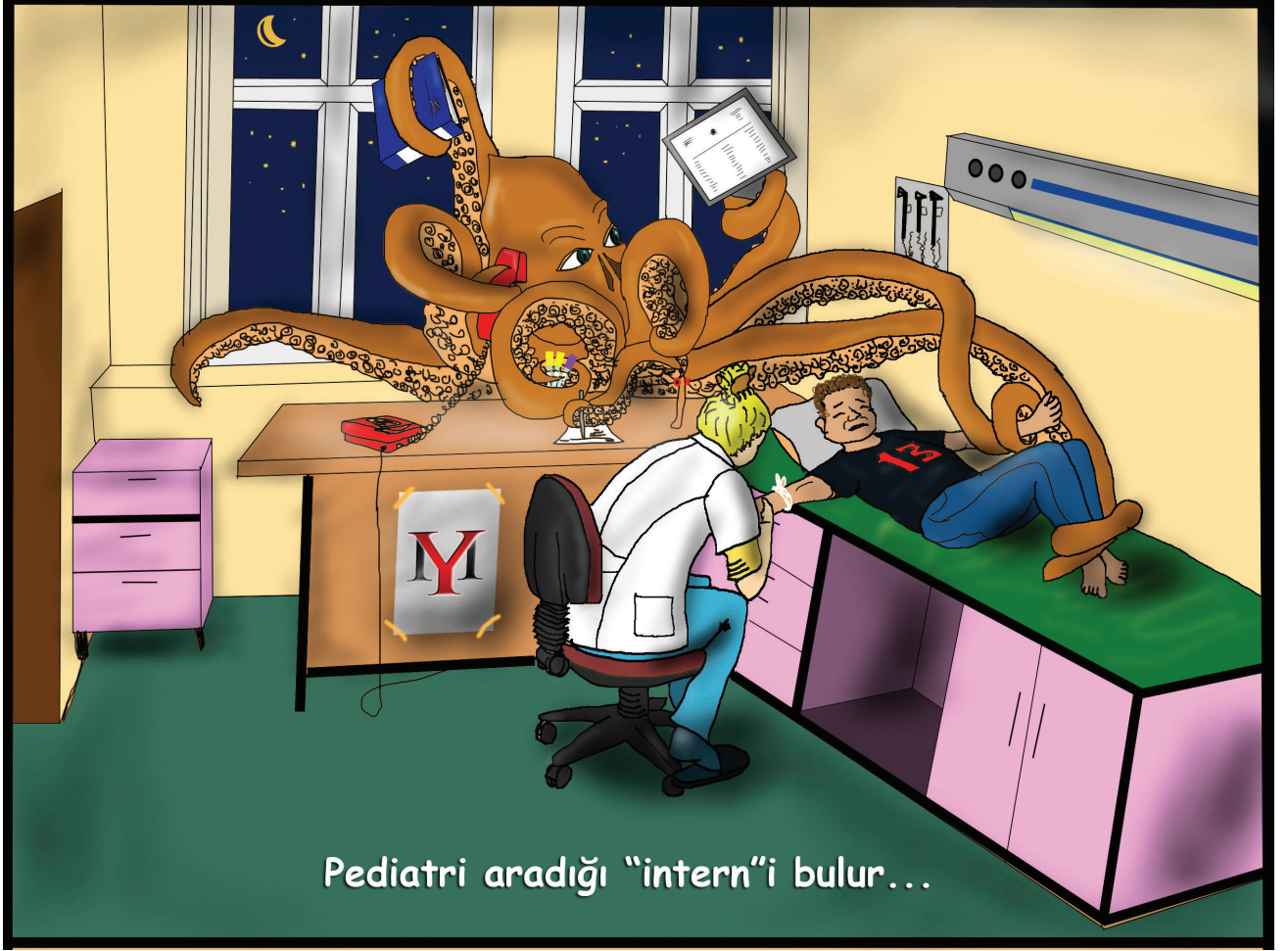
Sivas eczanelerinde yapılan bir araştırmaya göre doktorların yazdığı reçetelerin %10'u hastaneden çıkar çıkmaz hastalar tarafından bir kenara atılmakta, %50'si eczaneye kadar gidebilmeyi başarmakta, %30'u başka bir doktor tarafından revize edilmekte ve kalan %10'u ise eczacıların hastaları fitlemesi ile o reçeteyi yazan doktora geri dönmektedir.

Sivas'ta yapılan bir araştırmaya göre, diğer bölgelerde yapılan kimi araştırmaların aslında doğru olmadığı, işi gücü olmayan birinin kafadan bunları yazıp yazıp piyasaya sürdüğü, ancak doğruları yansıtma potansiyeli yüzünden rağbet gördüğü ortaya çıkmıştır.

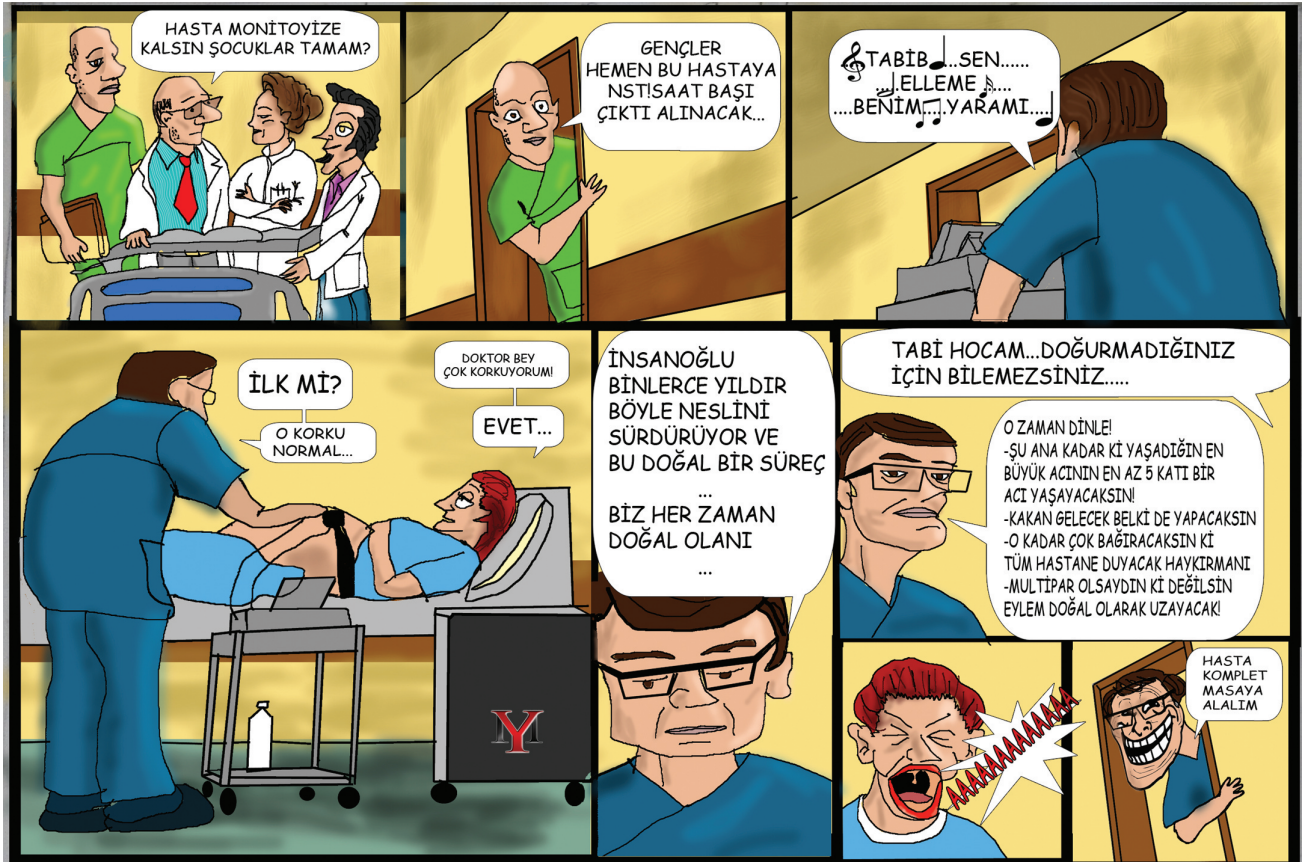
İnt Dr. Asuman UAR

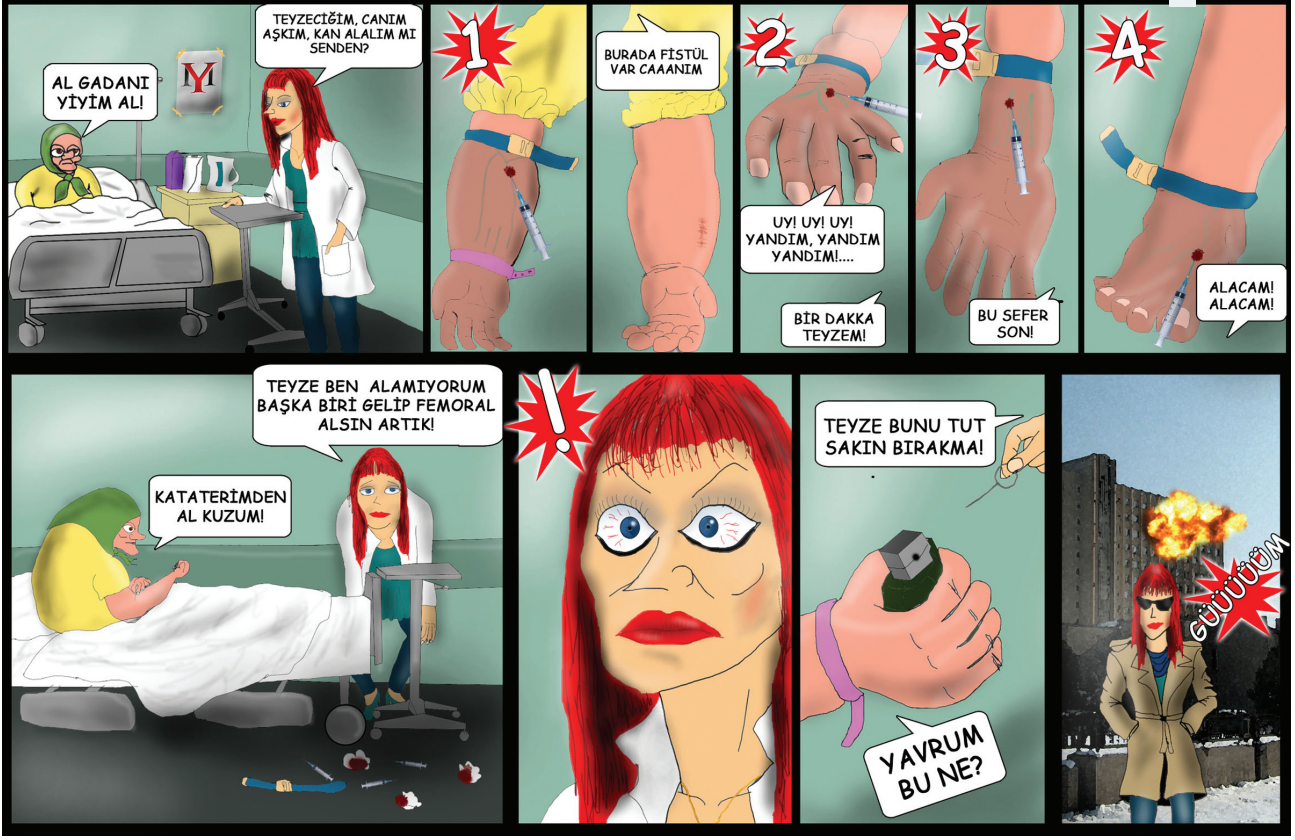
"Daha soğuk ol Sivas, daha daha ..."
"Neden..?"
"Ohaaa, Sivas konuştu !!"

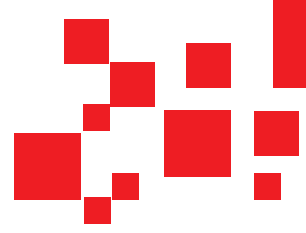

Pediatri aradığı "intern"i bulur...

Öğrenvi Anketleri

Soru 1

Stajlar hakkında olumlu ve olumsuz eleştiriler

Kadın doğum:

Gonca hocanın zaman kavramına hayranım. 15dk=1 saat!!!

Dâhiliye:

Hasta almak kadar zor bir şey yok dâhiliyede. Hasta alma saati yok. Hocalar hastaları bizim hakkımızda bildirmiyor, çoğu hasta anamnez vermiyor ve vermek istemiyor En "large" staj. Pratikte beni en çok korkutan staj: "ya hastalık kaparsam diye"

Poliklinik saatleri olmalı

En çok şey öğrenmemiz gereken stajdı ancak hocalar işleri o kadar sıkıcılaştırılırdı ki çalışacak öğrenecek enerji bırakmadılar.

Galiba bir düzenleme sürecinden geçiyor. Anamneze gereğinden çok önem veriyorlar.

Çok boş ve çok sıkıcı geçen bir stajdı. Bizimle hiç ilgilenmediler. Bu kadar önemli bir stajın böyle olması fakülte için kanayan bir yaradır. Acilen düzeltilmesi gerekiyor.

Anamnezden nefret ediyorum

Kardiyoloji:

Süresi çok kısa

Önemli bir staj ama süresi az ve bilgisi yoğun

Bence derslerin sabah, kliniğin öğleden sonra yapılması gerekiyor. En zinde olduğumuz anları öğrenmeye ayırmalıyız.

Bu stajda ezildiğimiz kadar hiçbir stajda ezilmiyoruz. "Anne sütü almadınız mı?" diye sorgulanmamızdan tutun da "size ders anlatırken uyukuyorsunuz" denmesine kadar. Ahmet Hoca'nın dersinde neden hala stetoskopla oturduğumuzu anlamış değilim.

Keşke daha uzun olsaydı.

Çocuk cerrahisi:

Sınavı adil değildi, sınavda bilgi değerlendirilmesi yapılmıyor

Hocaların hem ders anlatışından hem de samimiyetinden çok memnun kaldım. Çok verimli geçti. Çok öğretici ve güzel bir staj.

Göğüs hastalıkları:

Çok düzenli bir staj. Diğer stajlara örnek olmalı.

Pediyatri:

Seminer saatleri çok verimsiz geçiyor.

Önemli konular seminer konusu yapıyor. Bu nedenle hiçbir şey anlayamıyoruz.

Ahmet Sami Güven daha çok ders anlatmalı. Şahane bir insan, şahane bir doktor.

Genel Cerrahi:

Tamamen boş geçti, tamamen boş bir staj.

Soru 2

En verimli geçen stajlar

- 1) Pediatri
- 2) Göğüs hastalıkları
- 3) Çocuk cerrahisi

Soru 3

Telaffuz etmekten hoşlandığınız kulağa hoş gelen tıbbi kelimeler (en çok yazılıandan en aza göre)

Pleksus panpiniformis

ELEYDİ (LAD)

Sternokleidomasteideus

Mukor mukozis

Cor tiroculare biventrikülare

Disdiyokinezi

CİSİKSPİDİ (G6PD)

Muskulus latisimus dorsi

Levosimendan

Kwasihorkor

Duktus

Soru 4

İstenilen uzmanlık alanları

Dâhili bilimler %65

-%40 Kardiyoloji

-%20 Pediatri

-%13 Dâhiliye

-%10 Göğüs hastalıkları,

-%10 Göz hastalıkları,

-%7 Psikiyatri, Patoloji

Cerrahi bilimler %34

-%50 Kadın Doğum

-%18 Beyin cerrahisi

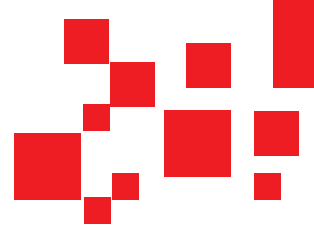
-%16 Genel cerrahi

-%16 Plastik cerrahisi

Temel bilimler %1

Konsültan hekimin en sevdiği cümle
"Bizlik bir şey yok abi"

Stajyerlere Sorduk ?

Şimdiye kadar almış olduğunuz stajlar hakkında olumlu ya da olumsuz eleştiri yapmak istedikleriniz hangileri ve eleştirel noktalar neler?

Ne güzel o 4. Sınıf hocalarımız bizle vizit atarlardı sırf biz öğrenelim diye bize özel vizit yaparlardı.5. sınıf öyle mi? Bir kaç staj dışında bizimle ilgilenen yok. Herkes kendinin derdinde... pratikle ilgili ne öğrendimse dönem 4 e borçluyum teşekkürler.

Stajlarda hocaların ders yapacağını dediği saatlerde servise çıkıp saatlerce ders yapılmasını beklemek... Burada hocaların 1. Öncelikleri bizken bu zamanları bizden çok özel işlerine harcamaları ve bizim görevimizin onları beklemek olduğunu düşünmeleri.

Büte kaldığım tüm stajları eleştiriyorum. Yüzlerce sınava girip tıp fakültesini kazandığıma göre bana teorik değil pratik lazım.

Staj görürken gereksiz ayrıntılarda boğulduğumuzu düşünüyorum. Bence öğrenmemiz gereken temel bilgiler iyi öğretilmeli ve pratik anlamda daha yeterli olmamız için uğraşılmalı.

Dermatolojide özellikle hocaların bize sürekli araştırma yaptırıp kendiler ide bunu sentezleyip aktarmaları çok güzeldi. FTR de pratik açıdan bize çok şey katmadığını düşünüyorum ve istense bunun başarılabilceğini düşünüyorum.

Kardioloji en az öğrenilen ve en çok yorulunan staj. Sabah 8den öğlen 12ye kadar ayakta dikilmenin kime ne faydası var bilmiyorum. Ayrıca bu sürede hastanın EKG sine neden bakmadığını neden bakmanın da suç, bakmamanın da suç olduğunu anlıyorum.

Nörolojide öğrencilere değer verilmiyor , eğitici olup olmadığı umursanmıyor.

Dönem 4 stajları berbat stresliydi. Ne öğrendiysem 5.sınıftan öğrendim.

Dönem 4 stajları berbat.5.sınıf stajları mükemmel. Bütünlemenin olmadığı her staj güzel.

Nörolojik muayene anlatılmadan biten bir stajdı çok lüzumsuzdu. Korku nedir gerçek manasını öğrendiğim bir kardioloji stajı çok verimsizdi. Göğüs hastalıkları KVC stajları çok verimliydi.

Nöroloji stajındaki hocaların ilgisizlikleri, görevlerinin farkında olmamaları çok enteresan.

İmza atacağız diye çok fazla beklememiz, vizit bitecek diye, ders yapacağız diye, okul bitecek diye çok fazla beklememiz çok kötü. Bide konuyla alakası yok ama bezende otobüsü kantinde ve yemek hanede beklememiz çok kötü.

En düzenli ve hocaların daha fazla olduğu intaniye birde göğüs hastalıkları stajlarıydı. Oldukça güzeldi ve hocalarında bizimle birlikte çabaladıklarını fark ettim. Cerrahi stajları çok sevmedim, bu saatten sonrada ısınacağımı düşünmüyorum bir nedeni yok ama bence hepsi baştan savma.

Göz stajında kendimi asistan gibi hissetmişim sabah 8 akşam 6da çıkıyorduk. Kardiyolojide ise korkudan ölebilirdik hiçbir şey anlamadık stajdan.

Hiçbir stajı sevmiyorum .Tüm stajları eleştiriyorum.

Göz stajında çıkış imza saati çok geç. Bir verim alamadan boşuna bekliyoruz. Radyolojide rapor odasında hiçbir şey öğrenilmiyor.

Hastanede imza için boş boş bekletilmeyi eleştiriyorum.

Kardiyoloji: hocalarımızdan bazılarının korkmak bizde kötü etki bıraktı. Rüyalarımaya girdiler ve psikolojimi bozdular ayrıca hiçbir şey öğrenemedim. Pediatri: bir hocamız kızlara karşı özellikle çok olumsuzdu ve bizi çok korkuttu. Kendine güvenli doktorların yetiştirilmesi için hocalarımızın bize doktor gibi davranmalarını istiyoruz. Dahiliye: bir bayan hocamızdan da memnun olmadık. Göğüs hastalıklarındaki tüm hocalarımız dan memnunduk ve çok şey öğrendik. KVC de çok iyiydi. Genel olarak hocalarımızın bize insan gibi davranıp bizimde psikolojimiz olduğunu düşünmelerini istiyoruz!!!

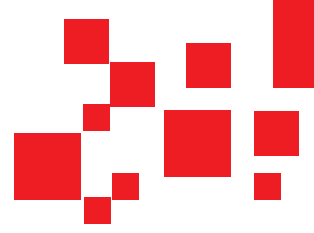
Hiçbir stajı sevmedim.

Şu veya bu staj fark etmez. Genel olarak tüm hocalarımızın anlattıklarının unutabileceğimizi bildiği halde hala sınavlar bunun üzerine kurulu. Sınavlar bizi yetiştirmek için mi yoksa kim daha çalışkan onu öğrenmek için mi? Tüm staj gruplarında temel bilgileri verme ve devam zorunluluğunu sağlama konusunda bir şeyler yapılmalı.

Herhangi bir stajı eleştirmem mümkün değil. Hocalarımız sistemi çok iyi anlıyor ve öğretiyorlar.

Göğüs hastalıkları ve çocuk cerrahisi stajından başka hiçbir stajda hocalarımızdan saygı görmedik.

Hocalara Anket Yaptık

Hocalarımıza "Herkes bir ruh hastasıdır. Bedenimizde ki hastalıklar ruhumuzdakilerin bir yansımasıdır" dedik ve kendilerine yakıştırdıkları hastalıkları sorduk.

%25'i manik ya da bipolar olduğunu,
-%10'u da hem manik hem bipolar olduğunu,
%20'si paranoid olduğunu,
%20'si anksiyetik olduğunu,
%15'i soteriyofobi olduğunu söyledi.
Kakorayofobi, batofobi, kinofobi, obsesif kompulsif, çekingen, bağımlı şeklinde tanımlayanlar bile oldu...

Bununla beraber tam hastalık tanımlamasalar da ilginç tespitlerde yapıldı:

Aydın Nadir hocamız "uçak inerken yaşadığım korku tarif edilemez" dedi.

Önder Kavakçı hocamız "cahillikten korktuğunu" söyledi.
Sefa Levent Özşahin hocamız ise "çocuklarına bir şey olmasından korktuğunu, hasta veya hasta yakınları ile iletişim kuramamaktan korktuğunu" söyledi. İsmi alamadığımız ya da hatırlayamadığımız (bunun için özür diliyoruz) bir hocamız "fotino fobisi (ayakkabısız kalmaktan korkma) olduğunu" itiraf etti. "Bu yüzden de çok ayakkabı" aldığını söyledi.

Bazı hocalarımız bize; "çok asosyalsiniz" diyordu. Biz de hocalarımıza sosyal faaliyetlerini sorduk...

En çok oyu alan tiyatro oldu.

"Hocalarımızın gerçekten sanata ne kadar önem verdiğini anladık, umarım bu ilgileri hiç bitmez."

Sinema, futbol, halk oyunları, briç, bağlama, yüzme gittiklerini öğrendik

"Gerçekten asosyal bir tıpçının ne eskiden, ne de günümüzde olmadığını kanıtladık".

Levent Cankorkmaz: "Türk-Mısır üyesiydim" dedi.

Sefa L. Özşahin: "Eylemcilik, Briç oynama, Kadınları anlamaya çalışmak" dedi.

Aydın Nadir: "Sinema ve Futbol oynadım" dedi.

Yeltekin Demirel: "Çevre kulübü başkanlığı, Halk oyunları" dedi.

Zehra Seyfikli: "Cumhurbaşkanlığı senfoni orkestrasına gitmek, Tiyatro Opera Bale izlemek, kitap okumak" dedi.

Cengiz Güney: "Tiyatro, bağlama çaldım, satranç, briç kulübü, halk oyunları, dağcılık kulübü" dedi.

Mübeccel Arslan: "Edebiyat dergisi çıkardım" dedi.

Melih Kaptanoğlu: "Sinema, briç oynamak" dedi.

Abdullah Boztosun: "Futbol, masa tenisi oynadım ve bağlama çaldım" dedi.

Önder Kavakçı: "Öğrenci Derneği yöneticiliği, tiyatro, şiir, organizasyon (14 Mart tıp balosu, mezuniyet yılılığı, bahar

şenliği, mezuniyet balosu" dedi.

Emine Elif Altuntaş: H"alk oyunları, yüzme, tiyatro/sinema" dedi.

Esat Köroğlu: "Şehir gezileri, sinema, tiyatro, kuma gruplarına katıldım" dedi.

Zafer Kars: "Öğrencilik dışında sosyal faaliyetlerim yoktu" dedi.

Hakan Alagözlü: "Çooookkk! Özellikle bilardoyu çok oynardık" dedi.

Herhangi bir batıl inancı, takıntısı, çok hassas oldukları bir konu var mı diye sorduk.

Esat Köroğlu hocamız "bilgisayar ekranına parmakla dokunulmasından nefret ettiğini" söyledi.

Aydın Nadir hocamız "nazara inandığını ve şanssızlığının olduğuna inandığını" söyledi.

Levent Cankorkmaz hocamız "şeytan kulağına kurşun batıl inancım yok" dedi.

Abdullah Boztosun hocamız "bekletilmekten ve enayi yerine konmaktan hoşlanmadığını" söyledi.

Cengiz Güney hocamız "Yapılmaz, olmaz kesinlikle dediğim şeyleri mutlaka yaparım" dedi.

Zehra Seyfikli hocamız "başka insanlara zarar vermekten korktuğunu" söyledi.

Sefa L. Özşahin hocamız "Zemin katta asansör beklerken hep beraber asansörün hangi katta olduğunu gösteren ışıklı göstergeye erken geleceğine yürekten inanarak bakarsak asansörün erken geleceğine inanıyorum. Ama hep bir inanmayan çıktı galiba" dedi.

Birçok hocamız ise sorumuzu "olmadığını ya da inşallah yoktur" diye yanıtladı.

En güzel ve unutamadıkları anıları da sorduk.

Bir hocamız;

Eskiden stajyer öğrencileri seminer konusu verirdik. Bir gün seminer verecek öğrenci geldi ve arka cebinden dürülmüş bir kitap çıkardı. Bir yeri açtı ve okumaya başladı. Ben kendime gelip de: "Evladım bu nasıl bir seminer böyle!" deyinceye kadar birkaç cümle okumuştum bile. Bu öğrencim şimdi çok popüler bir hekim oldu.

Başka bir seminer de ise seminer verecek öğrenci çok şık giyinmiş bir şekilde karşımıza geldi. Kıpkırmızı da bir kravat takmıştı. Ayağa kalktı ve seminere "Sayın hocalarım, sayın başasistanım, sayın asistanlarım, değerli arkadaşlarım..." diye başladı. Bu öğrencimizde sanırım başka bir üniversite de akademisyen şimdi.

Sefa L. Özşahin hocamız;

Bir dönem 4 öğrencimiz poliklinikte ders yaparken hastaya

"Bacağınız şişer mi?" diye sordu. Hasta "Ohooo! Tabi şişiyor!" deyip pantolonunun paçasını sıyırmaya çalışınca arkadaşımız "Dur, dur! Onu fizik muayenede yapacağız" diyerek hastayı engellemeye çalıştı.

Başka bir hocamız;

Asistanlığım sırasında bir başka asistan yanlış anlama sonucu hastayı sabah 6'da ameliyathaneye indirmişti. Hocamız vizit sırasında hastanın başındayken, bu hastada altıdan gireceğiz çocuklar demişti. Kastettiği torakotomi sırasında 6. Kaburganın üzerinden toraksa girmeyi ve tabi ki hocamız 9'da ameliyathaneye geldi, biz de 3 saat ameliyathanede hastayla birlikte bekledik..."

Zehra Seyfikli hocamız;

Dönem 5 öğrencilerimden biri heyecanla gelip bana teşekkür etti. Öğrenci "Dönem 4'te tüberkülozu siz anlatmıştınız ve enfeksiyon hastalıkları sınavında bana tüberküloz tedavisi çıktı sizin sayenizde hiç çalışmadan geçtim".

Abdullah Boztosun hocamız;

Kadın doğum stajında sınava bir haftadan az bir süre varken östrojen, FSH, LH nerden salındığını bilmeyen bir öğrenci karşısında şok olmuştum.

Levent Cankorkmaz hocamız;

Hipospadiyas konusunu anlatırken öğrencilere gebeliğin gerçekleşebilmesi için ejakülasyonun nereye olması gerektiğini sorunca bir stajyer tubalara deyince ben söyleyecek söz bulamadım.

Bütün hocalarımıza hangi burçtan olduklarını sorduk.

Hakan Alagözlü: Yay

Esat Köroğlu: Koç.

En beğenmediği özelliğinin "çabuk sinirlenirim", en beğendiği özelliğinin "sinirim çabuk geçer" olduğunu söyledi.

Zafer Kars: Oğlak.

Aydın Nadir: Oğlak.

"Çalışkanlık en sevdiğim özelliğimin ve kıskançlığımın olmaması. Çabuk sinirlenmekten de nefret ediyorum" dedi

Levent Cankorkmaz: Boğa.

En sevdiği özelliğini gezmek ve güzel yemekler yemek, en sevmediği özelliğini inatçılık olarak belirtti.

Melih Kaptanoğlu: Oğlak.

En çok beğendiği özelliğini iş konusunda düzenli ve titiz olmak olarak tanımladı.

Abdullah Boztosun: İkizler.

"En sevmediğim özelliğim kendime verdiğim sözleri tutamamak" dedi.

Yeltekin Demirel: Boğa.

En sevdiği özelliğinin sosyal ve hoşgörülü olmak, en sevmediği özelliğinin ise çok konuşmak olduğunu söyledi.

Mübeccel Aslan: Akrep.

En sevmediği özelliğinin hayır diyememek olduğunu söyledi.

Cengiz Güney: Yengeç.

Elif Altuntaş: Oğlak.

"En sevdiğim özelliğim çabuk karar vermek, en sevmediğim özelliğim çabuk sinirlenmek" dedi.

Zehra Seyfikli: Terazi.

Önder Kavakçı hocamız Başak-Terazi değişim gününde

doğmuş.

En sevdiği özelliği çalışkan olmak, en sevmediği özelliği hayır diyememekmiş.

Sefa L. Özşahin: Akrep.

En sevdiği özelliği samimiyeti en sevmediği özelliği dik kafalı olmakmış.

Hocalarımıza TıpaTıp hakkında ki eleştirilerini de sorduk. Arada bir çuvaldızı kendimize de batırmak lazım diye düşündük.

Sefa L. Özşahin "Herkes, özellikle öğretim üyeleri kendileri ile ilgili bir şeyler görmek isterler. Gördüklerinin de olumlu ve iyi şeyler olması hoşlarına gider. Benden söylemesi!" dedi

"Bizde elimizden geldiğince herkesi memnun etmeye çalışıyoruz hocam tavsiyeniz için teşekkür ederiz" ...

Önder Kavakçı: "Vatana millete hayırlı uğurlu olsun. Az can yaksın" dedi.

"Umarım bu sefer hiç can yakmamışızdır hocam"...

Elif Altuntaş "Görüşüm yok" dedi.

"Bizce de yorumsuz hocam"...

Mübeccel Arslan "TıpaTıp dergisinin her yıl değişik formatta değişik gruplar tarafından düzenlenip ortaya çıkarılması önemini dile getirip "Daha önce bu derginin çıkarılmasında katkıda bulunan bir öğretim üyesi olarak ne kadar meşakkatli bir uğraş olduğunu bilmekteyim. Kolay gelsin bu zor uğraşta başarılar dilerim" dedi.

"Teşekkür ederiz hocam sizin gibi hocalarımız arkamızda olduğu sürece daha güzel şeyler yaparız biz bu üniversite de"...

Yeltekin Demirel "Tekrar" dedi.

"Biz elimizden geleni yapıyoruz hocam ama değişik fikirleriniz varsa biz dinlemeye hazırız"...

Abdullah Boztosun "Derginizi beğeniyorum. Sene de 2 defa yayınlarsanız sevinirim" dedi.

"Çok teşekkür ediyoruz hocam maddi ve manevi olarak destek bulursak hocam yapabiliriz belki"...

Melih Kaptanoğlu "Aman dikkat! Düşünce ve görüşlerinizden dolayı soruşturma açılmasın!!! Daha önce başıma geldi de" dedi.

"Umarım kimseye bir daha açılmaz hocam, geçmiş olsun"...

Levent Cankorkmaz: "TıpaTıp, fakültemizin belki de en uzun soluklu ve en fazla kişinin emek harçayarak ortaya çıkardığı güzel bir çalışma. Bütün faaliyetler bir kuruma (Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi) ait olmanın verdiği gururu daha da artırarak nesillerden nesillere taşıyacaktır diye iyimser bir umudum var" dedi.

"Bizimde en büyük hayallerimizden biri hocam, umarım gerçekleşir"...

Aydın Nadir "Her yıl Mart ayı yaklaşırken son sınıf öğrencilerinin telaş içinde neler yapacağız, dergiyi nasıl çıkaracağız şeklinde endişe duydukları dergi. Finansman bulma da cabası. Mizah dergisi almakla birlikte hocalarımızın eleştirilere tahammül edemedikleri bir dergi" dedi.

"Galiba çoğu hocamız sırf bu yüzden bizi sevmiyor hocam ama desteğiniz için teşekkürler"...

Zafer Kars: "Her yıl çıkarılmaya devam edilmeli. Görsel açıdan daha zengin ve kaliteli olabilir" dedi.

"Tavsiyelerinizi dikkate alacağız hocam, teşekkür ederiz"...

Esat Köroğlu "14 Mart'ı ipe çekiyorum" dedi.

"Biz de size çok teşekkür ediyoruz hocam"...

İbrahim Akkurt "Eleştiri, bilgiyi gerektirir bu da düşüncüyü

şekillendirir. Düşünce ise görüş oluşturur. Eleştiri konusu: 'Ey Tıbbiyeli! Tıp fakültesinden - Tıp doktoru - yani - kişi ve kamu yararına çalışacak bir meslek mensubu - olarak mı mezun olacaksın yoksa büyük işletmelerin çok uluslu şirketlerin büyük sağlık işletmelerinin bir teknisyeni olarak mı mezun olacaksın?' Bunu düşün bunun için kendine görüş oluştur" dedi.

Nesim Kuğu "Psikiyatrik konular mahremiyet gerektirir. İnsanların ruhsal özelliklerini kamuya açık bir alanda ifade etmesini istememiz veya verilen bilgilerin doğru/samimi olacağını ummanız gerçekçi değil. Öte yandan öğretim üyeleri, bu tür özelliklerinin araştırılmasına tepki duyabilirler ya da yayınlanmasından rahatsızlık duyabilirler. Geçmiş TıpTıp dergilerinde bu tür sorunlar yaşanmıştır. İlk sayfada yer alan "Herkes bir parça ruh hastasıdır, bedenimizde ki hastalıklar ruhumuzdakilerin bir yansımasıdır" sözleri doğru değildi. İnsanların ruhsal özellikleri araştırılırken konunun uzmanlarından fikir alınması hem daha şık olurdu hem de olası hatalar önlenmiş olurdu" dedi.

"Saygıdeğer hocalarımız biz anket yaptığımız bütün öğretim üyelerinden izin alıyoruz. Kimseye zorlamıyoruz. Yanlış anlaşılırdysak özür dileriz"...

Sulhattin Arslan "Anketin validasyonu yapılmış mıdır?" dedi.

"Biz arkadaşlarımızın öğrenmek istediklerini yazdık hocam ve yazdıklarınızı aynen aktarıyoruz başka ne yapılır bilemedik"...

Bizden geriye kalanlar

Anket yaparken o kadar şey yaşadık ki bir kaçını sizle paylaşmaya karar verdik.

Bir hocamız bizi odasına bile almadı, sert bir şekilde kapıdan geri çevirdi, boynumuzu eğdik çıktık tek istediğimiz tek bir anket doldurmaktı. Galiba hocamız pek gününde değildi, yine de teşekkür ediyoruz.

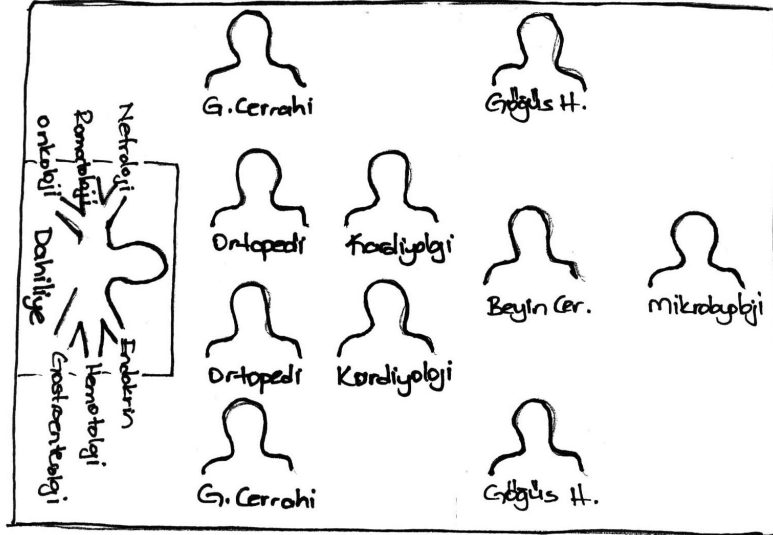
Başka bir hocamız "Boş verin, boş verin, ben ilgilenmiyorum" dedi. Bizim ağızımızdan tek bir kelime çıkmıştı. O da TıpTıp'dı.

Sefa L. Özşahin hocamız da bizden ısrarla hocalarımıza bir soru daha sormamızı istedi. Biz cesaret edemedik, utana sıkıla burada yayınlamaya karar verdik.

Soru: Acaba odasında lavabosu bulunan erkek hocalarımızın o lavaboya işemiş midir?

"Boyu yeten kesin böyle bir şey denemiştir" diye kendi cevabını verdi.

Bize cevap veren bütün hocalarımıza teşekkür ediyoruz. Gönül isterdi ki tüm hocalarımızla görüşsek ve onların bilgilerini buraya aktarabilseydik. Ancak ya bir türlü ulaşamadık, ya kapıdan çevrildik, ya azarlandık, ya da verdiğimiz anket formlarını bir türlü geri alamadık. Ama yine de ulaşamadığımız, ulaşıp ta geri bildirim alamadığımız hocalarımızdan özür diliyoruz.

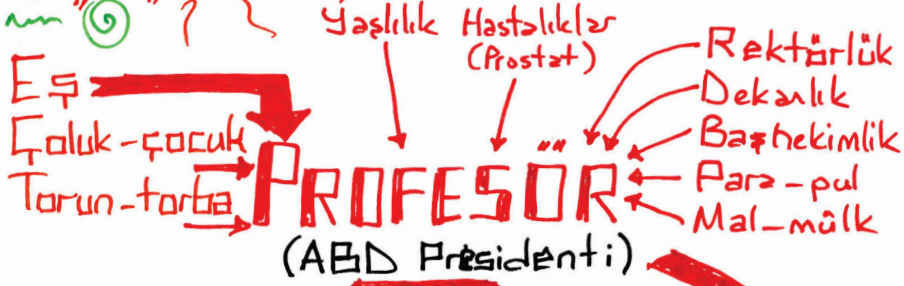

Teknik Direktör: Psikiyatri
Sağlık Ekibi: FTR
Attyapı sorumlusu: Kadın Doğan H.
Pediatri
Kulüp Başkanı: Başhekim

Dahiliye: Yan dalbırı ile kaleyi kaplıyor
G. Cerrahi: Rakibin ciğerini söker
Ortopedi: Kemik sesi duymaya bayılır.
Kardiyoloji: Dünün ritmini ayarlar
Beyin Cer: Takımın maestrosu
Göğüs H: Takımın Dinamasu
mikrobiyoloji: Rakip takımı flk eder

Ağrın nerede diye sordum?
Doğu Anadoluda dedi.
Yemin bu kadar kolay mı bozulur arkadaş ??!

STRES SIKLUSU

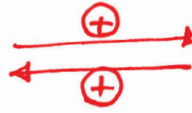
ben anlatıyım sen nasıl olsa anlatırsınözis

Bir ameliyeti yapmadan hidrogenaz

Bu hasta olmanışkinaz

DOÇENT

YRD. DOÇENT

Günazarı nöbet

BAŞ ASİSTAN

KIDEMLI

GÖMEZ

VİZİT
VİZİT
VİZİT

•biz acilde nöbet tutardık miçelleri
•Textbooktan çalışın slayt ne ki turnover'i

•kançal-götür-ig!
•sonda tak-cıkaz...
•damaz yolu aq bir taze dehz aq
•Halledersin TUS'u pempe dizisi

Hava

STAJ-YER

İN-TERN

im22 attır-mıyorum OH kinaz (+)

kalabalıklızm

in-tern arkadaşlar!2m (+)

Sekreter(ler)

Hemşire(ler)

- Servis
- Poliklinik
- Verji dairesi

- Baş
- Kıdemli
- Gömez
- Stajyer

TIPATIP

Unutulmaz Okan Hoca Replikleri

Okan Onur Turgut hocamız hiç kuşku yok ki en çok sempati duyulan hocalarımızdan biri. Bu sene Tıpatıp'ta Okan Hoca'ya ait bir köşe olması için yoğun istek aldık. Kendisinden bu konuda izin almaya gittiğimizde "Müspet mi, münferit mi yazdıklarınız?" dedi tebessüm ederek ve ekledi "Tabi sizin takdirinize kalmış, yani demişsek demişizdir bunu yazmak da sizin hakkınız tabii"

Okan Hoca sınıfa ilk girdiğinde genel profilinin aksine çok sinirli olur, bir hışımla sınıfa girer ve etrafa mutlaka komutlar yağdırmaya başlar: "Kapat kapıyı! Otur yerine, sen kimsin, geç yerine geç geç! Bu nasıl talebelik yaa!" Sonra bir anda yumuşar sözcükler ama yakınmalar bitmemiştir: "Bu nağader uzak derslik yaa, şöyle yakıncana bizim Kardiyolojinin oraya yapsalarmış ya".

Yine bir gün uzun bir yolculuğun ardından Kardiyoloji dersliğinin önüne geldiğinde içeriden çit çıkmamaktadır, "talebe"ler sessizce hocayı beklemektedir. Kafasını kapıdan içeri uzatır, alaycı bir dille: "Bu nağader sessiz sınıf ya, içerde hoca var sandım."

Derse başlamadan önce ön sırada oturanları arka tarafa yollar: "Hadi siz arkaya geçin ben burayı kullanacağım, yaylaya çıkın hadi siz de yaylaya". Yayla terminolojide arka sıralar demektir "Bu kışta kıyamette yaylaya çıkanlar üşümüyor musunuz siz yaa ahahaha"

Okan Hoca derslerinde sadece Kardiyoloji anlatmaz, Örneğin kalp yetmezliği dersinde Renin-Anjiyotensin Sisteminden girer, uzun uzun fizik anlatır(Q=i.t), edebiyatla devam eder, finali de "Fransızca da mı bilmiyorsunuz ya" diyerek yapar. Sorduğu fizyoloji sorularına cevap alamazsa: "Hiç mi temeliniz yok sizin arkadaşlar ya, yoksa önce klinik sonra mı temel alıyorsunuz siz?"

Ders hocanın aniden patlayıp tekrar yumuşama epizodlarıyla seyrediyor. Patlaması için yanlış atılmış bir imza dahi yeterlidir: "Bu ne ya, ilkokula mı geliyoruz biz ya! Yoklama almaktan acizsen acizim diyeceksin, yapamıyorum bu işi diyeceksin!" sınıf şoktadır, derin bir sessizliğe bürünür ama tam olarak korkudan değildir bu, olayın ani gelişmesinin şokudur. Zaten hemen bu azarların peşinden gelecek cümleyi herkes bilmektedir: "Takılıyorum, alınmıyorsunuz değil mi, şaka yapıyorum".

Çok bilindik konular "zaten ilk mektepten beri gördüğümüz şeyler" kategorisindedir, Bilinmesi gerekip bilinmeyen bir şey olursa: "Bunu da mı bilmiyorsunuz, Fizik yok, Latince yok, Fransızca yok, Türkçe'yi zar zor konuşuyorsunuz ya." "Ayaklarınız yere basacak arkadaşlar, Veli basıyo mu ayakların yere? Gungor? Bakıyım, benimkiler basmıyormuş ahahah"(o esnada masanın kenarına oturmaktadır).

Tüm bunlar yaşanırken vakit alıp başını gitmiştir. Konunun yetişmeyen kısmı slaytlar üzerinden hızlıca anlatılır, bu sırada dersi slayttan anlatan hocalara gönderme yaparak: "Ohh içimiz açıldı slaytları görünce ya. Yani ne güzel değil mi? Ohhh ne güzel anlatıyorum yavvv, hoca böyle olmalı değil mi ne güzel hızlı hızlı geçiyorum slaytları ya"

Derslerde ara vermesini beklemek ise beyhudedir, uzun dersler hakkında kendine takılmayı da ihmal etmez: "Bu ne yaa, sabah ezeniyle geldik hala buradayız. Nedir bu hacı-hoca milletinden çektiklerimiz yaa.."

Sözlü sınavlarda ise yazılıdan düşük alanlara kızar ilk önce: "Çıkmış soruları çözmedin mi sen ya, bak diğer arkadaşların çözmüş iyi almış, (diğerlerine döner) siz niye arkadaşlarınıza çıkmış soruları vermediniz yazık değil mi?" Olası bir "Hocam fazla çıkmış soru yoktu" cevabında ise üzgün bir ton takılarak: "Yapma yav, o gader soru çektirdiniz çıkmadı mı? Gidin paranızı geri isteyin neydi o fotokopici, Bengü mü? O gader soru çektirdik çıkmadı diyin ahahahah".

Bunları Biliyor muyduk?

Kanımız kırmızı iken damarlarımız niçin mavi?
Damarlarımızın mavi renkte görünmesi, vücudumuza gelen ışığın bir kısmının derimizde emilmesi, bir kısmının da yansıtılması ile ilgilidir. Derimizde mavi renk gibi yüksek enerjiye sahip dalga boyundaki ışıklar daha çok yansıtılıp gözümüze geldiği için damarlarımız mavi renkte görülür.

Parmaklarımız niçin çıtlar?

Eklem yerlerinde, örneğin parmaklarımızda, iki kemiğin birleştiği yerde bir bağlantı kapsülü vardır. Bu kapsülün içinde kemiklerin hareketleri sırasında buraları yağlayan bir sıvı vardır. Bu sıvının içinde erimiş halde oksijen, nitrojen ve karbondioksit gazları bulunur. Vücudumuzda en kolay çıtlatabileceğimiz eklem yerlerimiz parmaklarımızdır. Parmaklarımız gerilince ve eklem yerlerimiz düzleşince bu kapsül de gerilir. İçindeki sıvının basıncı azalır ve gaz kabarcıkları patlamaya başlar. İşte kulağımıza gelenler bu seslerdir. Patlayan kabarcıklar neticesinde gazlar bu sıvıyı terk eder, sıvı daha da genişler ve eklem yerinin hareket kabiliyetini artırır. Şüphesiz ki eklem yerinin gerilmesi, bu kapsülün boyu ile sınırlıdır. Eğer parmaklarınızı çıtlattığınız anda röntgenini de çekerseniz, eklem içinde oluşan gaz kabarcıklarını görebilirsiniz. Bu olay eklem yerindeki hacmi yaklaşık yüzde 15-20 artırır. Aynı parmağınızı arka arkaya çıtlatabamazsınız. Bir süre beklemeniz gerekir, çünkü gaz kabarcıklarının sıvı içerisinde tekrar oluşması biraz zaman alır. Tüm bu açıklamalar, deneylerle ispatlanmasına rağmen, yine de bu kadar küçük gaz miktarının bu kadar büyük bir ses çıkartabilmesinin nedeni hala anlaşılma-ş değildir. Bu sorunun tatmin edici bir cevabı da henüz yoktur. Ayrıca detaylı çalışmalar göstermiştir ki, çıtırdama sırasında iki ayrı ses duyulmaktadır. Birincisinin gaz kabarcıklarının patlaması olduğu biliniyor. İkinci sesin ise kapsülün uzama sınırına vardığında çıktığı sanılıyor.

Niçin hıçkırınız?

Süratli yemek yenildiğinde, yutkunma neticesinde yemek ile birlikte bir miktarda hava alınır. Hıçkırık, yiyeceğin yüzeyine yapışarak sindirim sistemine giren bu havayı

atmak için sistemin gösterdiği bir tepkidir. Diyafram süratle büzüşerek, çok ani ve hızlı nefes almamızı sağlar. Bu arada boğazımızın üst tarafında, ses tellerimizin bulunduğu kısımda bir kapanma olur ve buradan geçen hava bir an bloke edilir. Bu da 'hıck' şeklinde bir sesin çıkmasına neden olur. Midedeki bir olayla diyaframın ilişkisi, bu iki organdaki sinirlerin birbirine çok yakın hatta iç içe geçmiş olmalarındandır Hıçkırığı önlemek için çok çeşitli öneriler vardır. Bunlardan korkutarak insanı şok etmek, dolayısıyla sinir sistemini etkilemek, derin nefes alarak diyaframın mideyi itmesini sağlamak ve de kandaki düşük karbondioksit seviyesinin hıçkırığın oluşumunu hızlandırdığı bilindiğinden nefesi tutmak en mantıklı önlemlerdir. Aslında ise bu önlemlerin hiçbirine gerek yoktur. Hıçkırıklar yaklaşık 5 saniyede bir olur ve genellikle bir dakikadan fazla sürmezler. Siz önlemlerle uğraşırken, o zaten kendi kendine kesilir

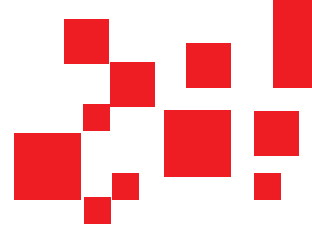
Yirmi yaş dişimiz niçin geç çıkıyor?

Yabancıların "akıl dişi" de dedikleri yirmi yaş dişleri geç çıktıkları gibi, çoğu kez problem de yaratırlar ve diş hekimlerince derhal çekilmeleri önerilir. Aslında çığnemede pek fonksiyonu da olmayan bu dişler bize henüz yiyeceği pişirerek yemeyi keşfedemeyen atalarımızın mirasıdır. Onların çığ yiyecekleri yemek için daha kuvvetli bir çeneye ve dişlere ihtiyaçları vardı. Zaten diğer bütün dişlerimiz de aynı anda çıkmaz. Önce süt dişleri çıkar. Onlar döküldükten sonra ön dişler ve köpek dişleri çıkar sonra da azı dişleri. Yirmi yaş dişleri bu sırayı biraz gecikerek takip eder. Bütün bu olaylar olurken de çenemiz gelişmeye devam eder, ancak 20 yaşını geçtikten sonra yirmi yaş dişlerine çene kemiğimizde yer açılır. İnsanlık geliştikçe yirmi yaş dişine de çenemizde o kadar az yer kalıyor, yani insanın evriminde çene gittikçe küçülüyor. Bu nedenle bazı insanlarda bu dişler hiç çıkmadan gömülü olarak kalabiliyor

Stj. Dr. H. Nisa Öcalan

Hoca Öğrenci-Hemşire Tiplerleri

Toplu taşıma araçlarında öğrenci tiplerleri

Henüz otobüsün bütün koltukları dolmamış olmasına rağmen otobüsün arkasında elinde kitaplarla ayakta duran ve kendisine bakan gözlerle sert bakışlar fırlatan öğrenci modeli-**İsyankar mod**

Otobüse binerken "selamunaleyküm" " hayırlı işler" kolay gelsin kaptan" gibi cümleler sarf eden şoförün belediyeye arasındaki sorunlardan, sağlık problemlerine kadar dinleyen sosyal böcekler-**samimi mod**

İnilecek durak civarını şoförün yanlışlıkla es geçmesi üzerine tek bir laf etmeden içinden "hasbinallah" çekerek otobüsten hiçbir şey olmamış gibi inen, geriye anlık bir bakış attıktan sonra yola gururu ile devam eden öğrenci modeli- **Ağır ağabey modu**

Akşam yolculuklarında ayna görevi yapan cama kafasını dayayıp, sanki hiçliğe bakıyormuşçasına otobüsün içindekileri kesen öğrenci modeli- **Marjinal mod**

Kent kartı bitince gurur yapıp diğer yolculara "kartı olan var mı" diye sormaktansa, belediyeden kazığı yiyerek şoförden kart alan öğrenci modeli- **fakirim ama gururluyum modu**

Kent kartı hiç olmayan "aslında atım da var arabam da var ama bu geçici bir durum, arabam tamirde, kar kış var, hırslı var hırsız var diyerekten şoförden kart alan yolcu modeli-**babam zengin modu**

Otobüse grup halinde binen, esprilerin havada uçuştığı ya da toplu halde hocalardan veya çıkılan bir genel cerrahi sınavından bahsederken "acaba kaç kişi hayranlıkla izliyor beni" diyerek sağ solu süzen öğrenci modeli-**süzük modu**

Kulağında cızırdayan kulaklığıyla etrafında olup bitenleri tınlamayan kafanın ileri geri, sağa sola sallanmasının otobüsün sallanmasından mı dinlediği parçadan mı kaynaklandığını anlayamadığınız öğrenci modeli- **hippi mod**

Otobüse binince "bakiyeniz yetersiz" uyarısını duyunca boncuk boncuk terledikten sonra, "durun sürprizlerim bitmedi yedek kartlarımda var" diyerek, diğer kartlarını bakiye bulana kadar kullanan, arkasında bekleyen insanlardan dayak yemeye müsait öğrenci modeli-**yedek parça modu**

Otobüs sallanınca bir yere tutunmadan düşmediğini görün göstererek kızlara hava atan öğrenci modeli- **yıkılmadım ayaktaım modu**

Sinemalarda öğrenci tiplerleri

Film başladıktan 10-15 dakika sonra elinden kıracaktıymışçasına tuttukları sevgilerini sanki suç onunmuş havası yaratarak çekişlere çekişlere salona giren, üzerindeki çıkarıp yerleşene kadar filmin ilk yarısını kaçıran öğrenci modeli- **rötargiller modu**

Bileti aldıktan sonra hemen büfeye saldırıp envai çeşit çerez, patlamış mısır, kola vs. alan, aldıklarını harş hurş yerken çevredekileri gıdım düşünmeyen öğrenci modeli-**çerezgiller modu**

Salona girer girmez ömür boyu gelmeyen arama, sanki ihaleden ihaleye koşan iş adamı havasında sinemada gelecektmişçesine

ikide bir telefonuna bakan, sesini kısmayan, S.O.S modunda yanıp sönen telefon ışıklarıyla insanın sinirini zıplatan öğrenci modeli. Gelen mesaja mutlaka cevap yazan, işi daha da ileri götürüp elleriyle ağzını kapatarak konuşan modelleri de mevcuttur-**könnektink piipil modu**

Sinemaya mutlaka 4 kişiden fazla giden, kendilerine göre oldukça hoş, ancak bir o kadar da boş muhabbetleri film boyunca da bitmek bilmeyen öğrenci modelleri- sağ sol ön arka çapraz 10'ar koltuk mesafesine kadar etki göstermeyi başarırlar-**lakırdı modu**

Sinemayı mabet olarak gören, en ufak bir sese, disiplinsizliğe tahammülleri olmayan, pek bir şey yiyip içmeyen, film arasında çıkmak için kalktığınızda sözle pek bir şey demeyen ancak hoşnutsuzluklarını "senin bu yaptığın saygısızlığı gavur yapmaz" mimikleriyle gözünüze sokan öğrenci modeli- **jenerikci artiz modu**

Alkollü ortamda öğrenci-hoca tiplerleri

Başlangıçta iyi giderken, birden sapıtan, şuursuzca ortalıkta dolaşıp önüne geleni tacizce başlayan öpmeye falan çalışan model; arkadaşlarının arkalarının toplanması muhtemeldir -**öpücem modu**

Kimseye zararı olmayan, açıldıkça içen, içtikçe açılan, derken birden bire ortadan kaybolan model; bir yerde sıziverirler- arkadaşlarının arkalarının toplanması kaçınılmazdır-**sızıcı mod**

Midelerinin azizliğine uğrayıncaya kadar içen, şanslı ise gelen sinyallerden durumu çakarak soluğu tuvalette alan, o kadar şanslı değilse ortalığa kusarak ortamı rezil eden model-**kronik aktif gastritli mod**

İnsanı en çok eğlendiren, asla ve asla sarhoş olduğunu kabul etmeyen, "hocam sen sarhoş oldun, ufaktan uza istersen" lafına "içki bana bir şey yapmaz" diyerek itiraz eden model-**bir de ufak mı açsak modu**

Uçakta hoca-öğrenci tiplerleri

Selami Şahin'den iyi olmasın, espriler patlatan hostes bilgi verirken harekete geçen, her ortamda rahat olduğunu kanıtlamaya çalışan model, bunlar derslerde de böyledir- **espri küpü modu** Kendilerini 'Business Class' hissederken ekonomik koltukta oturmanın acısını etrafındakilerden çıkaran, bilet alınca uçağı da satın almış gibi davranan, havaalanına girince şikayete başlayan, ikram edilen hiçbir şeyi beğenmeyen model- **memnuniyetsiz mod**

Çok korkan, ama uçağı binmek zorunda olan, o yüzden hiç korkmadıklarını elaleme ispat etmek zorundaymışçasına triplere giren, türbülânsta bet beniz atınca kendilerini ele veren modeller-**Aslan Yürekli Richard modu**

Yanındakile entelektüel muhabbetlere giren, "uçak mı peh ben her gün biniyorum" modunda takılan, kongreden kongreye koşan, sanki bilet parasını firmalar değil de kendisi veriyormuşçasına bu koşuşturmacadan bıktığını belli eden cümlelerle yanındakine bitmek bilmeyen işkenceler yapan model ara sıra çantalarından bir kitap da çıkarıp okuma eylemine girerler, ama tez zamanda sıkılıp bırakırlar- **entelim dantelim modu**

Sırt çantasına tüm dünyasını sığdıran "ben özgürüm" modunda takılan, aslında bulunan bir fırsattan, biriktirilen paralarla memlekete gidilirken, dünya turuna çıkmışçasına havalara giren

model-bunlar aynı zamanda tüm ikramlardan, firmanın etinden, sütünden derisinden ve gerisinden de faydalanırlar- **parasını verdim tadını çıkarayım modu**

Biner binmez tuvalete gitmek isteyen, oturur oturmaz koltuklarını arkaya yatıran, uçağın tekerlekleri yere değdiği anda kapıya doğru hücum eden sabırsız model- **koltuğu tekmelenesice modu**

Sınavlarda hoca tiplmeleri

Sadece hatayı bulup düzelten, "Böyle dedin ama bunun doğrusu budur" deyip geçen, mesajlarını sevgi ve saygı ile verip bunu verilecek nota yansıtmayan model- **ılımlı mod**

Hatayı bulup laf sokan, bunun için sınav yapan, hata yaptınız mı kurtuluşunuzun olmadığı bazıları eğlenceli bazıları agresif olan model- **bunların menzil alını verilecek nota kadar etkir-hapı yutturan mod**

Hatayı bulup düzelten, ancak ardına esprisini yapıp karşısındaki rencide etmeye bayılan model-bunlardan bazıları **ılımlı**, bazıları **şirrettir**. Bazen insana sadece kızsız hatta bıraksa da şu çenesini kapasa dedirtirler- **'It must be a joke' modu**

İster hata olsun, ister olmasın ne söyleyen kabullenmeye hazır, hayatın anlamını bulmuş, "öğrencidir hata yapar, doğaldır, olur olur..." diyerek "şimdi hatayı düzelt, doğrusunu anlat, ama bunu rencide etmeden yap, öğrencinin notuna da yansıtma, uzun iş kim uğraşacak" diyerek zahmete girmeden öğrenciyi geçiren model- **üşengeç mod**

Hatanı görünce önce hakaret eden "cahil, salak, beyinsiz" diyerek sonra hatanı düzelten, hayatta her şeye karşı hırs yapmış model- **Allah muhafaza modu**

Ameliyathanede cerrah tipleri

Ameliyathaneye kabadayı edasıyla girişlerinden terör estirecekleri belli olan, klempci, ekartörü, bistüriyi vs. asistana, hemşireye fırlatan, ameliyatlarında can güvenliğinin risk altında olduğu model-bunlar küçük dağları ben yarattım da diyen tiplerdir- **diktatör modu**

Şarkı söyleyen, espri yapan, sağa sola sataşan aynı zamanda da kesip biçen, bir yandan da yanındakilere ameliyatı anlatan, hemen ardından "ne olacak bu memleketin hali" muhabbetlerine geçebilen her konuda muhabbet etmeye eğilimli model- **aşmış mod**

Gayet sakin ameliyatını yapan, etliye sütlüye karışmayan, alet isterken bile sesini zor duyacağınız, hastasının adını bile bilen humanist model- **yalan dünya modu**

Hastayı kapatmadan en az 49 kez alan kontrolü, en az 72 kez kanama kontrolü, en az 261 kez de spanç kontrolü yapıp, buna rağmen yine de emin olamayıp yarım saatlik ameliyatı 3 saate çıkaran model-bunlar hemşireler ve asistanlar tarafından sevilmemesi en muhtemel kişilerdir aynı zamanda- **garantici mod**

"Büyük cerrah büyük açar" deyip hastayı cart diye ortadan ikiye ayıran, hayda huyda çalışırken bir yandan da radyoda çalan şarkı türküsünü eksik etmeyen, hastayı kapama işini bile kendisi yapan model- **kabala mod**

Hemşire Tiplmeleri

Hastalara, personele, doktorlara hatta hızlarını alamayıp kendilerine bile çemkiren model; hayata karşı asidirler, 40 yaşına gelip de hala ANSTA peşinde koşmanın verdiği bıkmışlığın acısını dünyadan çıkarırlar- **alayına gider modu**

İşini çabuk bitirip de oturabilmek için, tedaviye çıktıklarında, tansiyona da bakan, insülinleri de yapan, ateş de ölçen model, bunlar kan şekerlerine bakılmadı diye ortalığı yaygaraya verip, order girmesi, doz vermesi için ikide bir de asistanın başına ekşiyen tiplerdir- **aceleci mod**

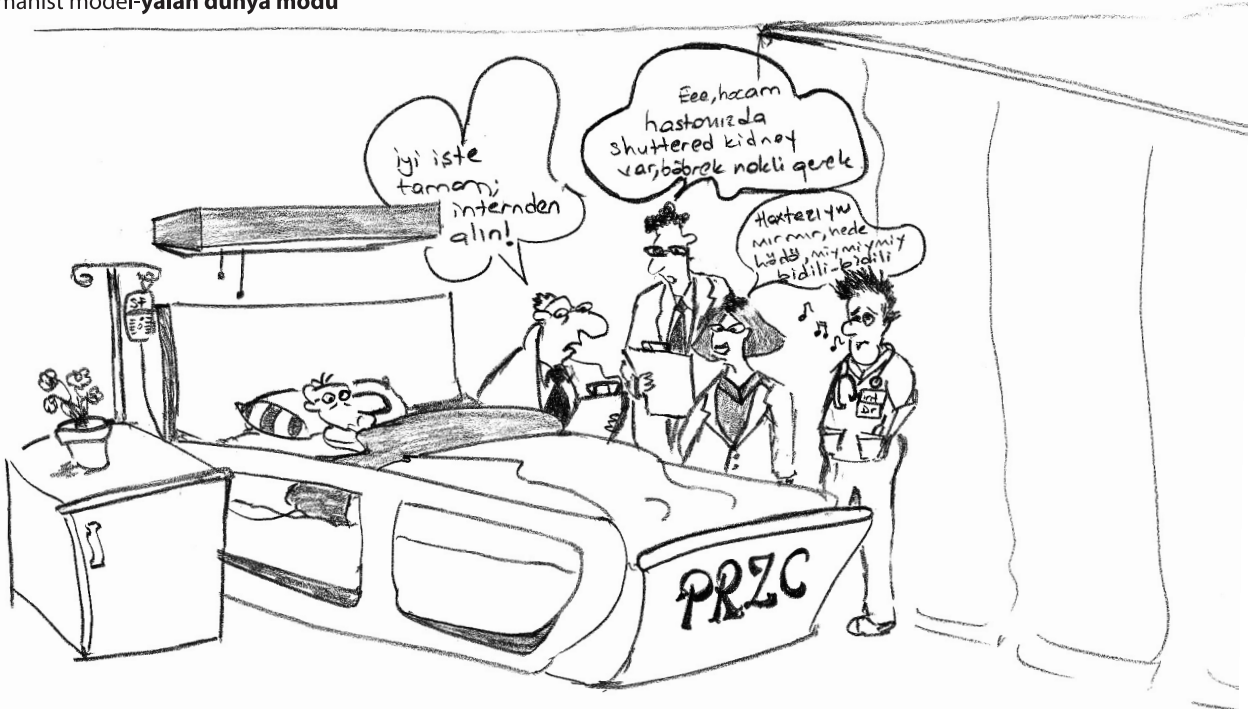
Üstüplü ve anaç tavırlarıyla kendini yediden yetmişe herkese sevdirmiş, ortalıkta tüm anaçlığıyla doluşarak yeni gelen asistan ve internleri böğrüne basan model- **size anne diyebilir miyim modu**

İntörne, "kan alırken çarşafa damlatma", "o sondayı takarken sızdırma", "kan şekerlerine ne zaman bakacaksın" diyerek etrafta fink atan, "intörn nerde, bir hastanın kan şekerine bakılması lazım" diyerek asistanı arayan, kafasını intörnlerle bozmuş, işi gücü bırakıp habire intörne iş çıkaran model- **sorunlu model**

İşine yeni başlamış olmanın verdiği gazla, sorumlu hemşirelerden uyarı gelene kadar kan da alan, kan şekeri de bakan, sonda da takan, ancak bunların kendisinin işi olmadığı söylenince ununu eleyip eleğini duvara asan model- **maymun gözünü açtı modu**

İşin ehli olan, işimi yaparım geriye çekilirim demeyen, bazen doktorların aklına gelmeyen yaratıcı fikirler öne süren, mesleğini itinayla ve severek yapan, seven sevilen model- **eli öpülesi mod**

Amacımız insanları değil, davranışları kategorilendirmekdir. Aslında hepimiz sağlık sektörünün mihenk taşlarıyız... bunun bilincinde olduğumuzu vurgulamak isteriz

Sistemin direttiği garanti meslek?

Geçenlerde okuduğum bir yazıda bu cümle bana öyle dokunaklı geldi ki; neredeyse onlara hak verecektim.

Böyle bir toplumda entelektüel olmanın zorluklarından yakınan, muhtemelen gelirlerini düşük bulan bir grubun (birilerinin omzuna basmadan yükselemeyenlerden hani) biz sosyal hayatın en çok horlanan asosyallerine son zamanlardaki popüler ithamlarından.

Dahiliye sınavına iki gün kala stres yükümü provoke ettiğinden midir, kendimi, sistemin çarkları arasında ezilmektense bir parçası olmayı seçmiş, sivilceli, göbekli, yağlı saçlı bir dişli çark gibi hissettim.

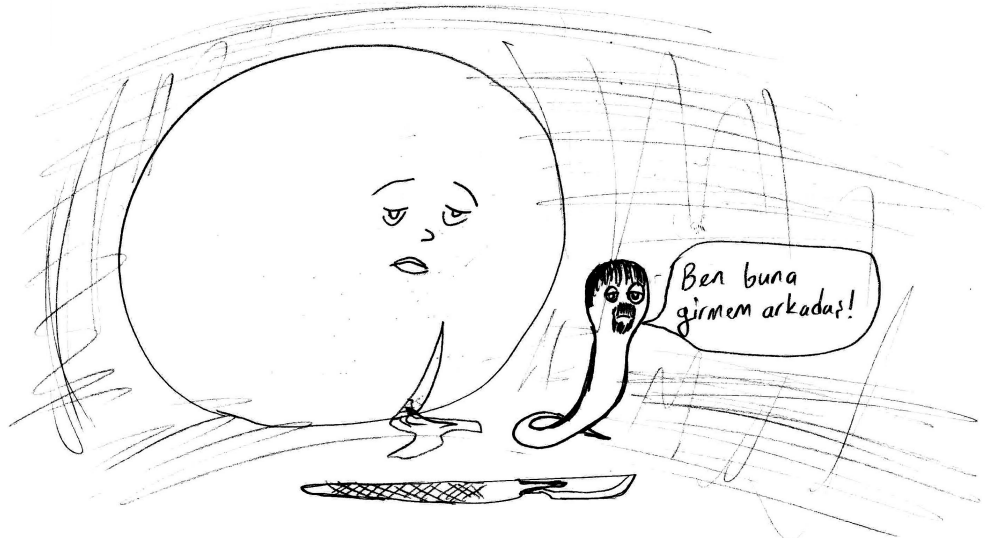
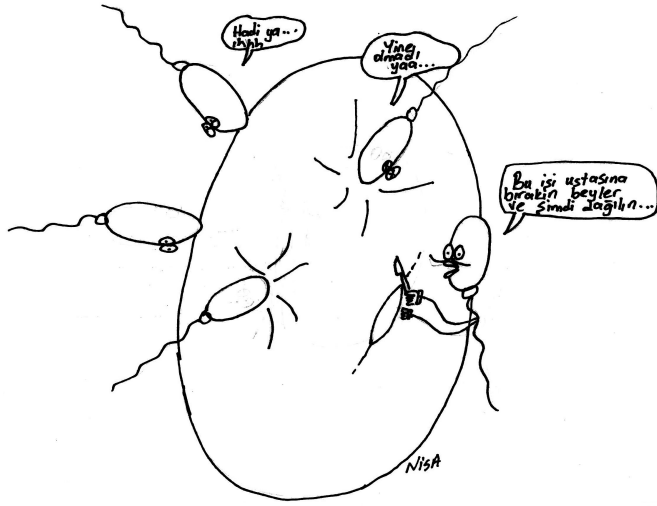
Haksızlığa bak! Çarkifelekçiler, dümbelekçiler ortalıkta "Ben sanatçıyım toplumun ağır yükünü omuzlarımda taşımaktan iki büklümüm isyaann" diye gerine gerine dolaşırken; ben üçüncü ekstra kafeinli kahvemi içiyor, oturma yeri çukurlaştığından artık acıtan sandalyeme minder bağlamış, üzerinde dengede durmaya çalışıyorum. Ve istediğimde dertleştiğim istemediğimde rahatsızlık vermeyen beyaz

menekşeme nasıl rahatına düşkün bir sistem kölesi olduğumu itiraf ediyorum...

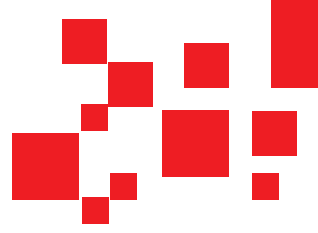
Apollon'un oğlu Asklepios'a selam olsun! Hekimlik tanrı sanatı değil midir? Bu insanlardan saygı dilenecek değilim. Mesleğe yönelişte toplumun baskısını da inkâr etmiyorum. Bazılarımız kendini keşfetme şansı tanınmamış bireyler olarak çıktık bu yola. Her ne sebeple seçmiş olursak olalım insan sevgisi olmadan taşıyamayacağımız bir yük, gün geçtikçe katlanan bir sorumluluk altındayız. Maddi kaygılarla bunca fedakârlığı yapıyor olduğumuzu söylemek çoğumuza haksızlık değil mi?

Doktorluk sosyal sorumluluktur. Gösterilmeye çalışılanın aksine nicelerinin görmezden geldiği çoğunluk bizim için "insan" dır herkes kadar... Stresin, iş yükünün altında güler yüz göstermeyi unutuyoruz çoğu zaman. Bu yüzden para zoruyla çalıştığımızı ima etme hadsizliğini gösterenler var. Kimseye misilleme olsun diye değil ancak sıfatımızı layığıyla taşıyabilmek adına; gülümseyin tıp camiası! Hepinizi seviyorum..

Stj. Dr. Şeyma Kıbrıslıoğlu

Öğrenci Olmak

Tıp fakültesinde öğrenci olmak çok zor. Evet, haklısınız ya da haklıyım. Ama tek bir şeyi unutuyoruz hep. Biz buraya zorla gelmedik gelmeden de önce biliyorduk zaten bu kadar zor olduğunu. Sokakta ki 100 adama sorsan eminim 99'u tıp okumak zor der. Daha neyin çabasını savaşını veriyoruz ki!

Bizim mesleğimiz diğerlerine benzemiyor ki. Hadi bugün çalışmayım bugün şu derse girmeyeyim deme lüksümüz yok. Çünkü senin elinde bir hayat var; yaşatman gereken iyileştirmen gereken sakat bırakmaman gereken. Evet, hepimiz isyan ettiği bir saat bir gün bir ay oluyor ama ilerde kendin yüzünden bir hasta kaybettiğinde bunun vicdan azabı bütün ömrünü yiyecek haberin yok. Bugün girmedeğin bir dersle yarın herhangi bir hastaya yanlış teşhis koyabilir ya da vermemen gereken ilaçlar verebilirsin. Bunlar bize basit geliyor belki ama gerçekten gözünüzü açtığınız da bunun o kadar çok örneği var ki! Bugün bazı aile hekimlerinin ya da uzman doktorların periferde yaptıkları hataları duyuyoruz ya da görüyoruz çok yadırgıyoruz buda yapılır mı kardeşim diyoruz. Hiç kendine sordun mu sen, o hatayı yapmamak için ekstra bir şey yaptın mı bugün diye. Tabi ki hayır ben gencim gençliğimi okuyarak harcamak istemiyorum diyorsun o zaman üzgünüm yanlış bölümdesin. Kaçınıcı sınıf olursan ol ister 1. Sınıf ol ister 6. Sınıf ol bence cevabın hayırsa bırakmak için hiç de geç değil. Çünkü ilk hedefimiz önce zarar verme ama sen doktor olarak zaten tıp dünyasına büyük zarar vermiş oluyorsun.

Biz hasta hazırlamak istemiyoruz hocam. Daha neler! Sen ne yapmaya geliyorsun hastaneye derse hoca haklı! Sadece kitaplardan öğrenilmiyor ki her şey. Hocam 52 saat devamsızlığım var telafi yaparım. Hayır, efendim telafi dediğin şey senin bir asistana bir günde 15 saatlik imza attırıp çıkmak. Tıp eğitimi açık öğretim değil 15 günlük

stajın 13 günü devamsızlık yapamazsın sonra da kendine doktor diyemezsin ya da o hak etmediğin beyaz önlüğü giyme hatası yapamazsın. Sen bırak tıp için kendin için bile hiçbir şey yapmıyorsun ki ben senden ne bekleyeyim. Sadece bir gün yanlışlıkla doktor olursan sana gelecek hastalara üzülyorum bundan başka da elimden bir şey gelmiyor. Kim ne derse desin kimseyi dinlemeyeceğin bu tavırlarından belli zaten.

Temeldeyken benimde girmedeğim çok ders oldu. Çoğumuz bununla övünür de üstüne! Ama o kadar çok eksikliğini hissediyorum ki şimdi anlatamam. Çoğumuzun hiçbir temeli yok çoğu konuda. Tek bizim değil aslında bizden daha çok hocalarında suçu var hiç bir şey öğrenmememizin ama bunu klinik de bahane edemezsiniz ameliyatta hoca bunu anlatmadı burayı es geçti bunun üstünde durmadı diyemezsiniz klinik de. Klinik de hoca sordu mu her şeyin patofizyolojisini anatomisini bilmek zorundasınız. Hadi onu geçtim hastalıkları öğrenmek ve unutmamak için mecburen bilmek zorundayız daha iyi bir hekim olabilmek için.

Bazen bana da şaka gibi geliyor ama gerçekten her gün çalışmamız gerekiyor. Bu çalışma illa TUS'u kazanmak için değil ilk önce hekim olmak için. Beğenmediğimiz doktorlardan hocalardan daha iyi olmak için çalışmamız lazım. Ailemize yardımcı olabilmek için çalışmamız lazım ve en önemlisi vicdanımız rahat bir şekilde bir ömür yaşamamız için sürekli çalışmamız lazım

Ben mükemmel bir öğrenci değilim ama bu yazdıklarım çoğu tıp fakültesi öğrencisinin yapmadığı sorumsuzluklar ben sadece ileride güvenebileceğim doktor arkadaşlarımın olması için biraz farkındalık yaratmak istedim. Umarım içinizde bir şeyler uyandırmıştır...

Stj. Dr. Manolya YILDIZ
Dönem 4

Annemin süpürgesini tıkayan kirli çorap; bizim öğrenci evinin süpürgesini tıkayan mandalina kabuğu ve selpak.
Öğrenci Evi : Öğrenci denen Krişların yaşadığı Habitat.

Göğüs cerrahisinde, kimsenin tanımadığı Yücel abiye ait bir hırka vardır ve de bütün balkoncular o hırkayı giyer...Tuhaf olan hırka yaklaşık on yıldır oradaymış ne kayboluyor ne yıkılıyor ne de kokuyor ve bizde hırkanın florasına katkıda bulunmaya devam ediyoruz...

Obsesyonlar

İnsanız, garip takıntılarımız var hepimizin. Ancak aşağıda yer alan hareketlerin çoğu biz Türklere özgü davranışlardır... Ve düşündüğünüzde takıntıdan çok ötedir aslında. Biz bunları bulduk. Dahası da varsa sizde, gerçekten profesyonel yardıma ihtiyacınız var demektir;

Derste inatla saate bakmamaya çalışır, o şekilde zamanın daha hızlı geçtiğine inanır ve acaba kaç dakika kaldı diye ders bitene kadar beyninizi kemirir misiniz? Saate bakmadan dersi bitirmeyi başarırsanız iradenize hayran olup salak gibi kendinizle gurur duyar mısınız?

Çalışmayan bir bilgisayar oyununu satıcıya geri götürdüğünüzde satıcının "Aslında oyunu yükleyip yeni oyun almaya geldiğinizi ve onu kazıklama isteği içerisinde olduğunuzu" düşündüğünü kurgular mısınız?

Kirazları en açık renkliden en koyu renkliye doğru yemek için özel bir çaba sarf eder misiniz?

Sırf web sitesi para kazanmasın diye banner'a tıklamayıp, banner adresini açtığınız yeni pencereye yazar mısınız?

Web sitelerinde yer alan "reklâmlara tıklalayım, insanlığımızı gösterelim" gibi yazıları okuduktan sonra, insanlığınızdun utanıp "bir iki "tık"tan nolcak adam" diyip gerekli gereksiz onlarca site açar mısınız?

Tıraş olurken, tıraş köpüğünü her yere eşit dağıtmaya çalışır mısınız? Fazla köpük sürdüğünüz yerlerden elinizle alıp az olan yerlere yedirmeye çalışır mısınız?

Sigaranızı küllüğe koyarken, filtre kısmında yazan markanın üste gelmesine dikkat eder misiniz?

Sigara içerken, külü silkelemeden ve düşürmeden içmeye gayret gösterir misiniz? Başarınca dünyayı kurtarmışçasına mutlu olur musunuz?

Batıl inançlarınız olmadığı halde yine de ne olur ne olmaz diyerek merdiven altlarından uzak durur, evde bardak kırılınca "nazar varmış rahatlama geldi birden" der misiniz?

Güneş vurduğunda aynalaşan ve içerisi görünmeyen camekanlara bakarken (yürüyüşünüzü incelemek için vs.) "lan inşallah içeride birisi yoktur" diye bir kuşkuya kapılır mısınız?

Ayağınız takılıp sendelediğimizde karizmayı dağıtmamak

için koşuyormuş gibi yapıp ilk köşeden kayıplara karışır mısınız?

Sokakta birinin arkasında yürürken onu izlediğinizi düşünmemesi için hızlanarak önüne geçer misiniz? Sokakta yürürken arkanızdan gelen ayak seslerinin sizi takip ettiği paranoyasına kapılarak, yavaşlayıp arkadaki kişinin öne geçmesine izin verir misiniz?

Sıvı deterjan, içecek, parfüm, deodorant satın alırken, raflara dizilmiş şişelerden en arkadaki numune olarak kullanılmamıştır diyerek döke saça öncekileri arkaya iterek en arkadakini seçip alır mısınız? Ya da nasılsa herkes en arkadaki kullanılmamıştır diyerek öndekilerin arkaya itilmesine neden oluyor şeklinde kılı kırk yaran düşüncelerle en önceki şişeyi mi alırsınız?

Özel bir şeyler karaladığınız kâğıdı atmadan önce, ya biri alıp bakarsa korkusuyla akıl almaz boyutlara kadar küçük parçalara ayırıp, çöpün derinliklerine ve değişik yerlerine serpiştirir misiniz?

Güzel bir rüya görürken, rüyanın ortasında uyanınca, devamını görme umuduyla kafanızı yastığın altına sokup bekler misiniz? Göremeyince sonunu kendiniz uydurarak hayal kurar mısınız?

Sinemada film izlerken kafanızın üstünden geçen ışık huzmesini fark edip, filmi izlemeyi bırakarak, ışığı izler misiniz? Hipnozdan çıktığınızda yaptığının salakça mı dâhice mi olduğu konusunda kararsız kalır mısınız?

Yolun diğer tarafında bir tanıdık görünce kafanızı çevirip, konuşmaya üşenip hızlı hızlı ilerler misiniz? Tüm bunlara rağmen fark edilince, suçüstü yakalanmış gibi kem küm eder misiniz?

Burnunuzu karıştırırken yakalandığınızı düşündüğünüzde, elinizi çaktırmadan yanağa, oradan da boyuna doğru hareket ettirip "oh be fark etmedi galiba" der misiniz?

Burnunuzu karıştırırken yakalanınca " burnumun içinde yara var" gibi alakasız bir savunmaya geçer misiniz?

Karşınızdaki insanın asla burnunu karıştırmadığını, sizin ise bunu yaptığınızı için bir pislik olduğunuzu düşünür müsünüz?

Windows XP' de USB donanımınızı çıkartmadan önce "

Donanımı güvenle kaldır" uyarısına tıklamadan çıkarttığınızda birinin kolunu bacağını çıkarıyormuşçasına vicdan azabı duyar mısınız? Bu butonu hiç kullanmadığınızda kurallara karşı gelip asi havalara gelen bir mood içerisinde salakça bir gurura kapılır mısınız?

Sınavlarda cevap kitapçığında üst üste birkaç kere aynı şık geldiğinde, "lan kesin bir yerlerde yanlış yapıyorum" diye en başa dönüp sorunun cevabından emin olduğunuz halde birkaç cevabı değiştirir mısınız?

Tuvaletin kapı kolunu tutarken, herkesin uç kısmından tuttuğunu düşünüp en uçtan ya da en dipten kapıyı açmaya çalışır mısınız?

Bir arkadaşınızın apartmanına girmek için zile basıp açılmasını beklerken, bir apartman sakini gelip kapıyı anahtarı ile açtığında karşınızdakinin apartmana kaçak girdiğinizi düşündüğünü düşünür müsünüz?

Kız istemeye gidildiğinde kahve üzerindeki köpükten kızın hüner derecesini ölçmeye çalışır mısınız? Çok köpüklü bir kahve geldiğinde içine tükürülmüş olabileceğini düşünür, yine de kibarlıktan kahveyi içer mısınız?

Renkli çamaşır asarken, uygun renkte mandal bulmaya çalışır mısınız?

Arabayla giderken, modeli sizinkinden daha kötü bir araba sizi solladığında tur bindirilmiş F1 pilotu gibi hissedip, içlenir ve o arabayı geçmek için zor eder mısınız?

Sivaslıların yayla gibi kaldırım dururken ısrarla yazın bile araç yolu kenarından yürümesine neden takılır? Alaska'dan beten kış geçiren insanlarda bunun adaptasyon ve alışkanlık haline geldiği ve iç benliğe işlediği gerçeği neden kabul edilmez?

Okuduğunuz bir kitabın her 10-20 sayfada bir son sayfasına bakarak daha okumanız gereken kaç sayfa kaldığını hesaplar mısınız?

HBV ya da HCV pozitif bir hasta ile şüpheli bir temasınız olmadığı halde ellerinizi alkolle kazıyana kadar yıkar gidip hastanın hepatitlerini 2'şer kere kontrol edip, üzerine bir de HBV-HCV DNA çalışılması için talepte bulunur musunuz?

Okuduğunuz takıntıların yüzde kaçına sahipsiniz diye oturup hesaplar mısınız? İkna edici bir rakamsa panik olup bunu takıntı haline getirir mısınız.

İnt Dr. Asuman Uçar

İki asistan arasındaki bir milyon ışık yılı Zihniyet (İnsanlık) farkı

a) Kardeş şu işi bir yapar mısın?

b) İnt arkadaş şu işler yapılacak.

İnt: Abi/ Abla başka işi yapıyorum şu an...

a) Tamam ben hallediyim.

b) ohoooo sen ne yavaşsın böyle yaa, biz intörn'ken 50 hastadan kan alır. Bir de sabah kahvaltı için çay koyar puaça alırdık. Sen bu gidişle çok geç yatarsın.

Listeyi buraya koyuyorum, kanları alamadığın olursa arkadaşlarını çağırırsın.

Tıpta İnler Outlar

Acil Tıp

Hastayı ADBG'ne gönderirken, yengeç yürüyüşüyle internin yanına gelip "hoca, ultrasonu da işaretle, bir daha gel git olmasın" diyerek internin sıkılayan personele şapka çıkarıyoruz (Nerde hangi görüntüleme yöntemini kullanacağını bilerek karar vermek in, personele hesap vermek out).

"Şimdi bu hasta akciğer grafisi çektirince iyileşecek mi" diyerek interne kafa tutan personele "fahri tıp doktoru ünvanı" veriyoruz.

(Doktor olmak in, doktorculuk oynamak out)

Fiili livata ile gelen genç hastaya savcı gelmeden muayene ve RT yapıp bir parmak vazelin de orada bırakarak tüy diken asistanımıza Antep'te başarılar diliyoruz.

Dahiliye

Ultrasona "ultrason" diyen hastalarımıza; "senin ultrasound (ultrasaund) çektirmen gerekiyor, sende otoimmün bir hadise düşünüyoruz diyen asistanı seviyoruz (out).

(Hastanın anlayacağı dilden konuşmak in, Latinceyi de bırakıp tıpi İngilizce ile harmanlamak out)

Tansiyonları 60/30 olup, 3. derece AV blokta olan hastaya kardiyak enzim göndermek için hasta başından ayrılan internin arkasından koparak gidip "ondan bir de PTH çalışılacaktı" diyen asistanımızın hastalarına Allah'tan sabır diliyoruz.

(gereken tetkiki gereken zamanda istemek in, olmadık zamanlarda iş kilitlemek out)

Sabaha interne 27 kan giydirip, internliğinde hiç kan almadığı ve bu konuda da hiç umudu ya da çabası olmadığı halde, interne "sen halledersin canım yaaa, sabah 4.00'de kalkar yine de halledersin diyerek ara gazı veren asistana "hoo kızım, hoo evladım, hoo,hooo diyoruz. (Sabah bir zahmet kalkıp internin kamyon yüküyle aldığı kanlara yardım etmek ya da gereksiz kan yazmamak in, internin karga kahvaltısını yapmadan kaldırıp kan aldirmek out).

Çete halinde dolaşarak tüm dahiliye servislerinin sabah kanlarını ve kan şekerlerini halleden grup üyelerini, intern elinde kan tepsisiyle defalarca önünden geçmiş olmasına karşın teker teker arayarak "iyi de bu endokrinin kan şekerlerine kim bakacak, o değil de kim bakacak" diyerek küçük Emrah'a bağlayan asistanımızı seviyoruz, büyüklerin ellerinden küçüklerin gözlerinden öpüyoruz. (İnternin kan şekerlerine bakılmış mı diyerek aramadan önce kan şekeri listesini kontrol etmek in, çapaklı gözlerle uyanır uyanmaz internin aramak out.)

Gece 1.30'da uyuyan internin "canım sabah kaçta kalksan kanları yetiştirirsin?" diye, sabahın beşinde" uyandın mı" diye, öğlen yemeğe giderken kendisi serviste olduğu halde şu hastanın INR'si kaçtı hatırlıyor musun diye, işerini bitirip iki dakika inzivaya çekilmeye çalışan internin "şu hastanın kan şekeri kaçtı acaba" diyerek arayan asistanı Allah'a havale ediyoruz.

(Gece yatmadan, sabah kalkınca bilmem kaçınıcı rüyasında olan asistanı arayıp ben yattım, kalktım, çişe gittim diyerek haber vermek için uyandırmak in, aman rahatsız etmeden işlerimi halledeyim demek için hayalet gibi dolaşmak out.)

Pediyatri

Gecenin 01.30' unda Çocuk Cerrahisi internini "Gastroözefageal reflü" açısından değerlendirmek üzere "acil" konsültasyona çağırın asistana bir adet "Klinik tekstbuk of pediyatrik" kitabı hediye ediyor, acil "ÖMD" sonucu ile rekonsültasyon öneriyoruz.

"Eğitim şart in, ezberle hareket etmek out"

Radyoloji

Gece bir buçukta pediyatri servisinde dört tane hasta danışılması ve üçü için akut batın ön tanısıyla konsültasyon istenmesi üzerine kız çocuklarında over torsiyonunu ekarte etmek için bir hastadan muayene bulguları ile uyumlu olduğu için pelvik RDUS isteyen internin arayıp, "gecenin bu saatinde RDUS mu istenir" diyerek haşlamaya çalışan asistana "ne istiyeydik, acil kontrastlı MRI daha mı uygun olurdu?" diye sormak istiyoruz.

"İntern de olsa alınan tıbbi kararlara saygı göstermek in, boş sorgulamak out"

USG ile karaciğer kisti ön tanısıyla takip edilen hastaya ayırıcı tanısı açısından BT isteyen, BT'de karaciğer kisti ön tanısıyla ayırıcı tanı açısından MRI isteyen ve MRI'da ayırıcı tanı açısından tekrar USG isteyen meslektaşımıza bu kısır döngüden kurtulması için "karma" ve "zen" felsefelerine merak salmasını öneriyor ve huzura kavuşmasını diliyoruz. "Bin bilsek de bir bilene danışmak in, danışmamak out"

Hasta başında ultrasona kadar hastaya refakat eden cerrahi hocasının, espiri ile ultrason yapan asistana "barsak ansları arasında serbest sıvı izlenmedi de yazın" demesi üzerine, asistanın celallenip "biz ameliyat yapıyor muyuz, ne diye işimize karışyorsunuz" diye çıkışması, ve koparak gidip olayı hocasına yetiştirmesine bir anlam verememekle birlikte, öfke kontrolü kurslarına katılması için asistanımıza aramızda para toplama kampanyası başlatıyoruz. "Hocaya saygı in, gereksiz öfke ve kompleks yapma out"

"Akut apandisit" ön tanısı ile istenilen acil ultrasonografilerde "sağ alt kadrana yönelik yapılan ultrasonda..." diyerek rapor yazan asistanlarımıza "sağ alt

lob pnomonisi"nin bile akut batın ayırıcı tanısında yer aldığını hatırlatmayı görev biliyoruz.

"tüm batın anatomisini gözden geçirmek in, tüm batının sağ alt kadrandan oluştuğunu düşünmek out"

Kardiyoloji

Elit, büyük, ulu kardiyoloji servisinde sadece bir adet EKG cihazı olmasına, mevcut cihazın da eşref saatine denk gelerseniz bir türlü çalışmamasına bir anlam veremiyor, paranız yoksa babamızın hayırına bir adet hediye edelim önerisinde bulunuyoruz.

"Eksikleri gözden geçirip tamamlamak in, servisten bihaber dolaşmak out"

Vizitinde interne dolandırıcı muamelesi yapıp "hastaların kanı eksik gelince, diğerlerininkini koyarsınız, olmadı kalan kanların hepsini boş tüplere doldurursunuz o da olmadı kendinizden kan alıp eksik kanları tamamlarsınız" diyen hocamızda nasıl bir güven sorunu olduğunu anlamak için "Nesim Hocaya" havale ediyoruz.

"Güvenmek in, bir zamanlar hepimizin intern olduğunu unutmak out"

"İntern dediğin hasta bezi de değiştirir, idrar da boşaltır" diyerek anestezi yoğun bakıma hasta takibi için değil personel yükü hafifletmek için intern göndermeyi planlayan hocamıza "sizin de internlik döneminde neler yaptığınızı bilmek isteriz" diyerek bu işleri zaten 'iyi niyetten' dolayı internlerin yaptığını, ama mecburiyet haline getirmenin anlamsız olduğunu vurgulamak istiyoruz. "interni doktor olarak görmek in, personel olarak görmek out"

Her gün tüm servise, kafası estiğinde çalışan tek bir cihaz ile EKG çekilmesi isteyen hocamıza, aynı kararlılığı EKG yorumlama konusunda da öğretici olma hususunda kullanmasını tavsiye ediyoruz.

"Çekilen EKGlere arada bir bakılması, bakılacaksa çekilmesi in, çekilince bakılmadan yapmış olmak için yapmak out"

Anestezi

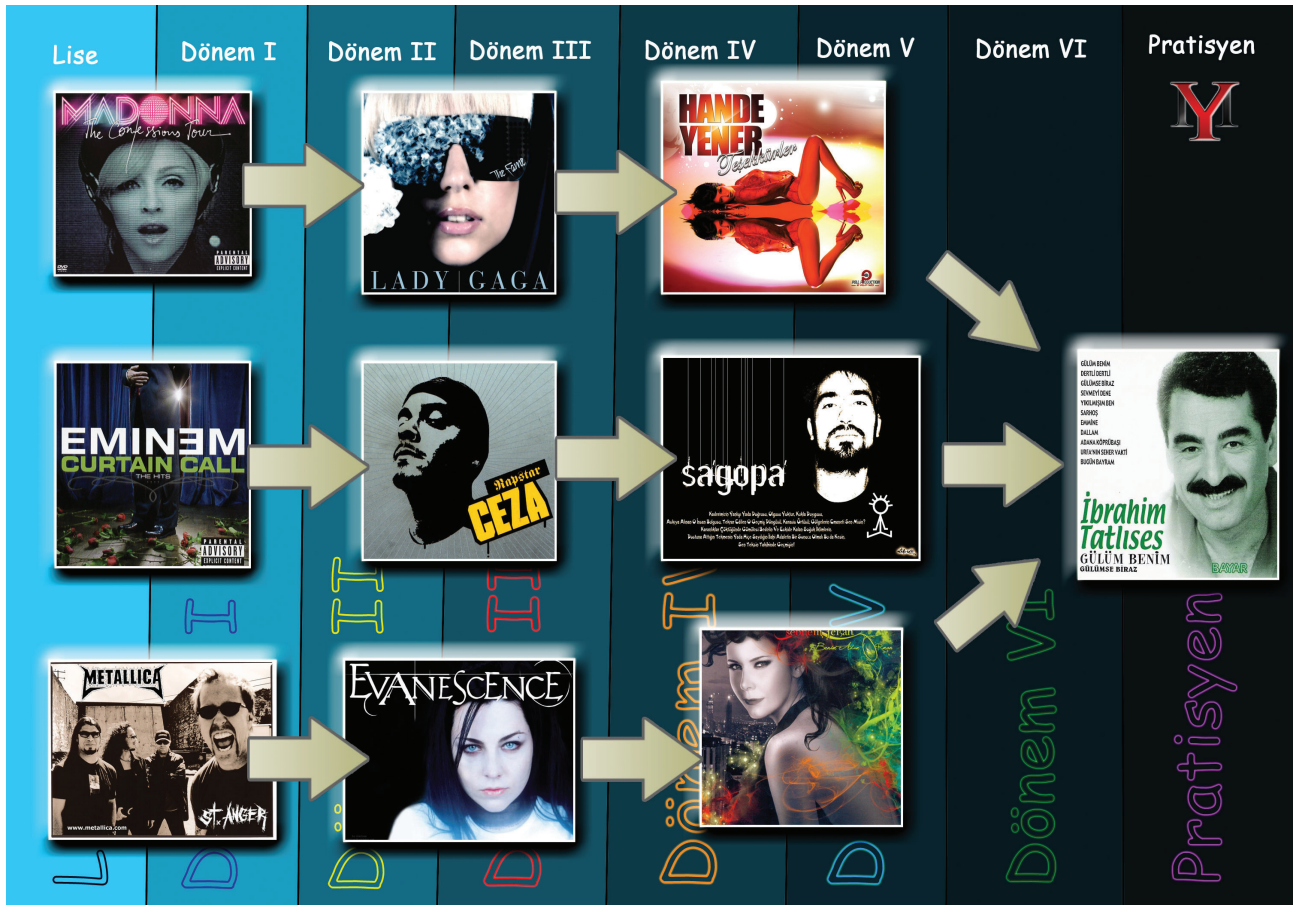
Ameliyata girmeden önce ağlayınca burnu akan çocuğu üst solunum enfeksiyonu diyerek ameliyata almayan anestezi asistanını özel sektörde de görmek istiyoruz. "Cerrahin işini kolaylaştırmak in, hastayı eften püften nedenlerle tepmek out"

"Bu yaşlı hasta, bu zor entübasyon, bu birinin yakını, bunun çenesi küçük, bunun kafası büyük, bu yana yattı bu da çamura battı" diyerek stajyer ya da interne entübasyon yaptırmayan asistana "biz ilerde hep cillop gibi hastalara mı entübasyon yapacağız?" diye sormaktan kendimizi alamıyoruz.

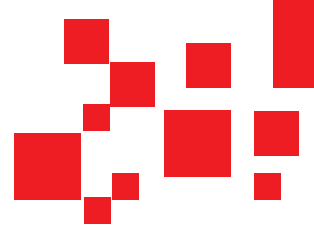
"öğretmek in, bencillik yapmak out"

Daha yazılacak çok şey, eleştirecek çok konu var... Bunları ibret olsun diye yazdık. Amacımız kimseyi rencide etmek değil, iğneyi kendimize de batırıyoruz. Ancak görüp de yazmazsak, bir koyun sürüsünden ne farkımız kalır ki...Haksız mıyız?

İnt. Dr. Asuman Uçar

Tıp Fakültesine geldiğimden beri

Kimseye kimlik sormayan güvenlik görevlileri ile,

Mikrofonu kullandığında bitişikteki derslikte dersi sabote eden hocalarla,

15 yıllık bilgisayarlarla,

İndirdiğimiz zaman yazı tahtasının yarısını kapatan beyaz perdelerle,

Yoklama alırken, başkana "nerde arkadaşların?" sorusunu soran hocalarla,

Şark köşesiyle, ne idüğü belirsiz şöminesiyle, jenerasyonumuzun yetişemediği şarkıları barındıran, çalıştırmaya kalktığımızda sigortaları attıran "Juke Box"ıyla (itiraf ediyorum onu 2 yıl önce ben bozдум), birbirinden bol çeşitleri, en uygun fiyatlarla sunan (market fiyatına kıyasla %75 zamla satılıyor çoğu şey, bravo vakıf bravo!) kantinle, (yiğidi öldürüp hakkını vermek lazım, temeldeki son 2 ayımızda kantine bilardo masaları gelmişti)

75 yıllık- ay aman 75 yaşındaki- kadavralarla (Allah rahmet eylesin ama anatomi lablarında neden kadavra uygulaması olduğunu hala çözebilmiş değilim. Seyfi Dursunoğlu ölünce kadavra olmak için devlete bağış yapmış, onu sadece bu konuda örnek alsak yeter) tanıştım.

AYRICA;
Avon katoloğu>>> Tus kitapları>> Textbooklar

Şu kütüphane sorunsal! Hadi tamam büyütecek yer-zaman-imkan yoktu, kütüphane cep doğurdu. Hayatımda

gördüğüm en saçma çözüm. Bilgisayar odasını da dahil edip "güya" kütüphaneyi büyüttüler. Kim kapının orda oturuyor ki? Ayrıca orada gürültü patırtı dönüyor paso. Ya biri de çıkıp şu güneşlikleri değiştirmeyi akıl edemiyor mu? Cam açamıyoruz. Neden? Rüzgardan güneşlikler çarpıp ses yapıyor. Bu kadar asortik takılacağınıza bir perde takaydınız da rahat edeydik. Alınamıyorsa perde toplama kampanyası düzenleyelim, eminim ki hallederiz bu sorunu. Tamam hadi, tüm bunlar için yapılacak bir şey yok diyelim, kabullendik. E be insanlar! Kütüphane sizin yerleşkeniz mi? Koyuyorsunuz çantaları kitapları, 3 gün gelmeyen var! Ayrıca uyuyacaksın git başka bir yer bul, senden başka herkes yorgun herkes uykulu!

Koskoca üniversite ve araştırma hastanesinde, 1 tane "umumi" fotokopi makinesi var. Ya bozulursa? Allah zeval vermeye. O makinede kitap fotokopisi çektirip bitmeyen kuyruklara yol açan arkadaşlarımız kahrolur sonra. Personel yemekhanesinden intörn olunca yararlanabileceğiz ya... Kartımızla, paramızla yemek yemeyi teklif ettik, yılın başında o kadar toplantılar filan yapıldı keşke makul bir açıklamayla ret alaydık. Akreditasyon partileri kuruldu bu sene, sesimizi duyurabilecekmişiz. Kolay gelsin Arda! İşin zor vallahi!

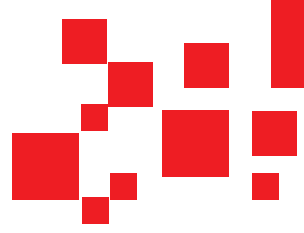
Henüz intörn olmadığımından intörnlerin yaşama koşullarından, "Survivor Sivas" macerasının en çetin bölümünü yaşadıklarından bahsetmek haddimi aşmak olur ama Cem Yılmaz olsaydı şimdi "Hah intörnlük mü? Şakalar komiklikler, iki şıpadak bir takla" diye özetlerdi herhalde.

Ben daha ne diyeyim..

Karolin Ohanoğlu

Hayaller...

Hocanızla koridorda karşılaştınız, size ne derse sevinçten veya şaşkınlıktan diliniz tutulabilirdi?

-Senin kadar zeki bir öğrenciye ders anlatmak benim için büyük bir onurdur.

-Sabahtan beri okuldasın. Git, gez, eğlen biraz gençliğinin tadını çıkar.

-Yeni çalışmamda bana yardımcı olur musun? Sanki bir şeyler eksik senin çok katkı olabilir.

-Yıllardır ilaç mümessillerinden gelenleri biriktiriyorum, gel odama hepsini sana vereyim.

-Maaşımı yeni aldım bir hayli çok geliyor, her ay yarısını sana vermemi ister misin?

-Dün vizitte çok gergindim, senin kalbini kırdım durduk yere, özür dilerim.

-Yarın ki sınavın cevaplarını veriyorum: 1)c 2)a 3)b.....

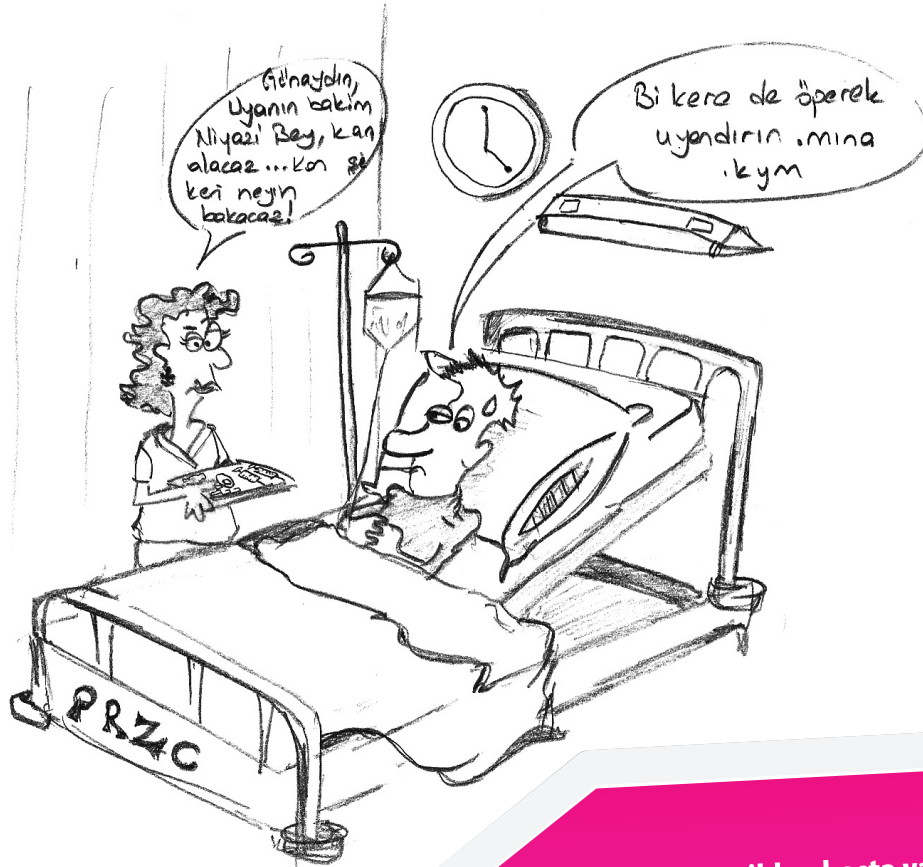
-Ne oldu kim canını sıktı? Seni üzen karşısında beni bulur.

-Canım, senin varlığın yeter sınava gelmene filan gerek yok.

-Bak bu telefon numaram başın her sıkıştığında ara beni olur mu ?

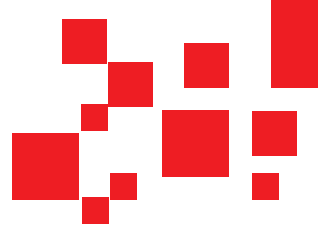
-Senin ismine yazılı bir belge doldurdum, okulda öğreneceğin bir şey kalmadı, mezun olmana karar verdik hocalarınla.

Stj. Dr. Gülce ARIKAN

FTR dün gece acilden hasta yatırdı ve bütün acil personeli tarafından ayakta alkışlandı...

Stajyerlerden İnciler...

Stajyerlerin vizitlerde, sözlü sınavlarda, hasta muayenelerinde yaşadığı ilginç anıların, gafların, yerin dibine yolculukların anlatıldığı bu yazıdaki kişi ve kurumlar gerçek olup, olaylar bizzat fakültemiz hastanesinde cereyan etmiştir.

"Önde kosta var akciğeri önden dinleyemeyiz ki!" yaklaşımıyla oskültasyonda yepyeni bir çığır açan stajyer arkadaşımızın tespitlerinin semiyoloji kitaplarının yeni basımlarında yer almasını talep ediyoruz.

"9.ve 10. sinir muayenesinde neye bakıyorduk?" sorusuna "öğürme refleksi" yerine "geçirme refleksi" diyen arkadaşımıza yerin dibine doğru kazasız belası bir yolculuk diliyoruz.

Kadın Doğum vizitinde hastasını sunan stajyere hoca sorar:
-İntra uterin gelişme geriliği tespit etmiş miyiz peki?
-Hocam baş çevresi falan 34 haftayla uyumlu ama akciğer maturasyonu biraz geri kalmış,
-Allah Allah, ona nasıl bakmışız ki?
-Valla bilmiyorum hocam dosyasında AC 31 hafta yazıyordu.
(AC: Abdominal Circumference-karın çevresi)

Yine çeşitli vizitlerde OF hiperemik açılımını "Ön Fontanel hiperemik"; KİBAS'ı "Karın içi basınç artışı"; AKŞ'yi "Akut Kan Şekeri" şeklinde yeni bakış açıları getirerek tıp dünyasına kazandıran stajyerlere ise "tşk"yi bir borç biliyoruz.

Nöroşirürji sözlüsünde hoca üç öğrenciyi sorularını aynı anda sorar, birinci anlatırken diğerlerinin de bu arada düşünmesi için. Sıra üçüncü öğrenciy geldiğinde kısa süreli bir sessizlik hakim olur odaya.
-Ne oldu soru çalışmadığın yerden mi geldi doktor bey?
-Soru neydi hocam..?

Kadın Doğum polikliniğine giren hasta içerde kalabalık stajyer grubunu görür ve tedirgin olur, ilk etapta şikayetini söylemek istemez. Bunların hepsi doktor çekinmenize gerek yok telkinlerinin ardından zor da olsa tatmin olan hasta 2 aydır süregelen cinsel isteksizliğinden yakınır. Muayene boyunca tüm ciddiyetini takınıp hekim edasıyla hastayı dinleyen stajyerlerden biri tam hasta çıkacakken bir şirinlik yapıp "geçmiş olsun..." demek ister ama o anda ağzından biraz daha farklı bir dilek çıkar:
"Kolay gelsin..."

Üst GİS kanamalarını sayması istenen ve buna cevaben dış eti kanaması" diyen stajyer, hocayı hayretler içerisinde bırakır: "30 yıldır bu soruyu soruyorum ilk defa böyle bir

cevap aldım." Kendisini mantıklı sallama dalında şampiyon ilan ediyoruz, Oscar goes to...

Genel Cerrahi sözlüsünde,
Hoca: Oğlum sen benim dersime girdin mi pek hatırlayamadım seni?
Öğrenci: Girdim hocam
Hoca: Sayısal lotoyu* anlat bakalım o zaman
Öğrenci: ???(düşünür) sayısal loto hocam, 49 sayı var 6'sını işaretlersin 3'nü bildiğin zaman paranı geri alırsın, 4-5-6 bilersen daha fazla para kazanırsın
Hoca: Küfrediyor! Çık dışarı
(*Sayısal loto: Hoca kolon kanseri dersinde aslında bu kansere yakalanmak için 6 gende mutasyon olması gerektiğini bu ihimalin de sayısal lotoda 6 tutturmakla eşdeğer olduğunu anlatmıştır.)

Yer üroloji polikliniği, pansuman odası. Hoca dört beş kişilik stajyer grubu eşliğinde hasta muayenesi yapmaktadır. Eretil Disfonksiyon şikayetiyle gelen hastaya papaverini nasıl kullanacağını, ilacı insülin enjektörüne nasıl çekip nereye batıracağını anlatır. Odadan çıkınca öğrencilerden birine sorar:
-Eretil Disfonksiyonda ne yapıyormuşuz?
-Hocam insülin veriyoruz ama niye bilmiyorum, bir sürü etkisi var bir şekilde büyütüyordur!!

Genel Cerrahide yer olmadığı için Üroloji servisine yatırılan Kist Hidatik hastasını "Ne olur ne olmaz hocalar sorabilir" diye hazırlayan işgüzar Stj. Dr.'nin doğrudan Genel Cerrahi asistanlığına atanmasını, yine vizite "hastaya ne yapmışız" sorusuna "ameliyat" cevabı veren için ise doçentlik kadrosu açılmasını talep ediyoruz.

Vizit saatinde hastasını sunmamak için dosyayı saklayan, hastayı da kantine gönderen stajyer arkadaşımızın mesleğe atıldığında malpraktislerini hastanenin arka bahçesine gömme ihtimaline karşı polisle diyalog halinde olacağımızı buradan kendisine bildirmek istiyoruz.

Çocuk Cerrahisi staj sınavında hoca heyecanlı öğrenciyi yatıştırmak için şaka yollu sorar:
-Alfabe kaç harf var oğlum?
-18 hocam.
-Kaç kaç kaç???
-Pardon hocam 19.
-Hmm peki 2. harf ne?
- P hocam.
-Aferin oğlum ben bu grupla Nobel bile alırım.
(Sınava giren diğer öğrenci bu esnada sessizce parmaklarıyla alfabeyi saymaktadır.)

Yenidoğan vizitinde bilimsel merakını bastıramayıp "Bu çocuğu küvetten ne zaman çıkarıyoruz hocam?" diyerek öne atılan stajyer, hiç olmazsa "Küvet mi?" diyen hocasına "Evet hocam, küvet değil mi ki o?" demeseydi iyiydi.

"4. sınıfın ilk haftası, Pediatri stajındayız. İlk hastamı hazırlıyorum müthiş heyecanlı ve gururluyum, doktor sayılırim artık. Uzunca bir anemnezin ardından hastama 'Hadi aç ağzını bakalım bir şey var mıymış' diyorum ve tam bir doktor edasında ışık kaynağını hastamın ağzına yaklaşıyorum. Hastanın ağzını aydınlatacak ışık benim gözümü aydınlatınca anlıyorum ışık kaynağını ters tuttuğumu, karizmam ve hastam (gülmekten) yerlerde..."

Radyoloji staj sınavında kalp gölgesini kitle sanan stajyer, hocayı dehşete düşürür. Hoca öğrenciyi gözıyla uçurumdan aşağı iter, bir rivayete göre öğrenci o günden bu yana hayatına uzay boşluğunda sürüklenircesine devam etmektedir.

Komite sonrası cevap kağıdını teslim eden öğrenciyi numarasını yazmayı unuttuğu için uyarır asistan. Öğrenci kodlamayı yaptığını rakamları yazmasa da sorun çıkmayacağını, bundan önce tüm sınavlarda da böyle yaptığını söyler. Asistan her ihtimale karşı yazmasını ister o sırada hoca yaklaşır:
-Bir sorun mu var?

-Yok abla, arkadaş numarasını yazmayı unutmuş da.
-Amaaaan bunlardan da doktor olacak ya...
Hazır cevap arkadaşımız altta kalmaz: "Niye abla sen olmuşsun ya!..."

Bir sonraki komite klinikten ders anlatmaya gelen hocaların, geçen günkü cevap yetiştirdiği "asistan abla"nın ta kendisi olduğunu anladığında ise her şey için çok geçtir.

Göğüs Hastalıkları polikliniğinde hoca gelen hastayı bir stajyerin muayene etmesini ister, anemnez sırasında da "Hadi sor sigara içiyor muymuş?"; "Ne iş yapıyormuş sordun mu?" gibi sorularla öğrenciyi yönlendirir. Stajyer doktorumuz sıkıntıda, artık kendi bildiklerini tamamen unutmuş hocadan gelecek en ufak kopya kırıntısındadır kulağı. Artık öğrenciden umudu kesen hoca ipleri eline alır "Öksür" der hastaya. Hocaların komutunu üstüne alıp öksüren ise stajyerden başkası değildir.. Öksürük sonrası kısa süreli bir sessizlik ve kahkahalar...

Vizitte hocayla birlikte muayene yapılmaktadır, hastanın karnı distandü haldedir. Hoca stajyerlere dönüp distansiyonun neden olabileceğini sorar, kahraman stajyerlerimizden biri "Mekonyum ileus olabilir hocam" der. Hocaların cevabı ise nettir: "Hastamız 70 yaşında, onu bu hastada pek beklemeyiz."

Stj Dr. Manolya Yıldız
Stj: Dr. H. Nisa Öcalı
İnt Dr. Asuman Uçar
Stj. Dr. Onur Yılmaz

Otostop çekip "Hocalarımız bizi hiç görmüyorlar" diyen öğrenciler:
Size yardımcı olmaya çalışanlara muameleniz :

Bulmaca

TIPATIP

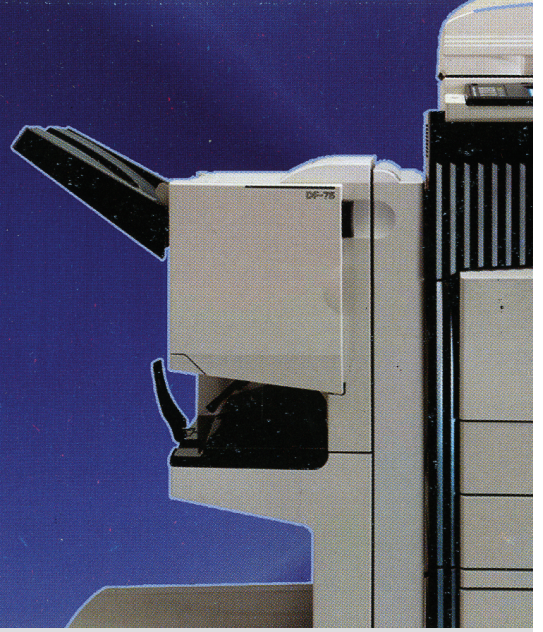
Ülkemizde bir nehir		Küçük cep bıçağı		Uzun araç		3. tekil şahıs		Geniş ve derin kap
Birebir, aynı		B-laktam grubu bir antibiyotik		Alkollü bir içecek		Serebral kortekste bir hücre	Japoncada yumurta	
".... .Öztemur" fakültemizde bir hoca								
İzmir'in bir ilçesi					Bir salata türü			
Lityumun simgesi			Südüme, devam ettirme		Kısaca diş hekimi			
Uzun yazılımı kısa hale getirme			Bir işi yapmaya hazır					4. ve 5. sınıfta alınan pratik dersler
".... Glottis" Larinksin girişi					Kalıtım			
Yazım								
				Halk dilinde menstürasyon				
İnsan immün yetmezlik sendromu					Cet, dede			
Sivilce								
				Kumsal				

Çözümü sayfa 48'de

b e n g ü

KİTAP - KIRTASIYE - FOTOKOPİ

Hikmet Işık Cad. Adliye Arkası Petek Apt. Altı No:4/B SİVAS
Tel: 0346 223 04 50

TIPATIP

TUS HAZIRLIK MERKEZLERİ

... sadece **TUS** kazandırır

KLİNİKTEKİ YERİNİZİ AYIRIN

TUSDATA KAYSERİ - 0352 231 56 70
TUSDATA SİVAS - 0346 224 22 29

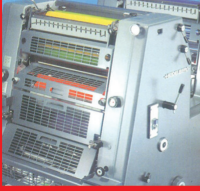
ÇOK BASKI ALTINDA ÇALIŞIYORUZ

ÜRÜNÜ, HİZMETİ, FİKRİ baskı altında tutuyoruz.

Uzman iş gücümüz, en son teknolojik makine parkımız, farklı beklentilere farklı çözümler üreterek, en güzel fikirlerinizi kağıda döküyoruz.

Çevrenizdeki görsel yoğunluktan sıyrılıp ön plana çıkmak için, kurumsal çizginizle bıraktığınız etki çok önemlidir. Biz bu kalite sürekliliğini sağlıyoruz,

Bizimle daha çok işiniz olacak...

TIPATIP

**FORM OFSET
MATBAACILIK**

BİLGISAYAR AMBALAJ VE KUTU SANAYİ İTH. İHR. TIC. LTD. ŞTİ.

Tel: 0.346 226 42 92 | 4 Eylül San.Sitesi
226 24 21 | 25/A Blok No.11
Fax: 0.346 226 42 93 | SIVAS

e-mail: esformofset@hotmail.com

**YAYLAZ
FİLM**

<http://filmyaylaz.blogspot.com>

1. Harf	2. Harf	3. Harf	4. Harf	5. Harf	6. Harf	7. Harf	8. Harf	9. Harf	10. Harf
T	I	P	A	T	I	P	K		
K	Z	E	K	E	R	İ	Y	A	
K	I	N	I	K	R	U	S		
L	İ	İ	D	A	M	E			
K	I	S	A	L	T	M	A		
R	İ	M	A	İ	R	S			
İ	M	L	A	A	D	E	T		
A	İ	D	S	A	T	A			
A	K	N	E	P	L	A	J		

Hazırlayan: Onur Wımsaz, katkılarından dolayı vefakar oda arkadaşlarıma (102) teşekkürü bir borç bilirim